

Obrazovanje učenika
Tel:01/2303-444, fax: 01/2303-581
e-mail: info@scp.hr

Obrazovanje odraslih
www.scp.hr
e-mail: obrazovanje-odraslih@scp.hr
telefon: 01 / 2300 534

Programi za stjecanje srednje stručne spreme odnosno prekvalifikacije

Četverogodišnji strukovni programi za zanimanja
Tehničar cestovnog prometa
Tehničar za logistiku i špediciju

Trogodišnji strukovni programi za zanimanja
Vozač motornog vozila
Vozač tramvaja

Programi usavršavanja:
Instruktor vožnje "A", "B", "C", "CE", "D", "H" kategorije
Nadzornik tehničke ispravnosti vozila
Kontrolor unutarnje kontrole prometa
Vozač vozila za prijevoz opasnih tvari u cestovnom prometu (ADR)

Početna i periodička izobrazba vozača (KOD 95):
Ispit za stjecanje početnih kvalifikacija za upravljanje autotaksi vozilima
Periodična izobrazba vozača
Tečaj ubrzanog stjecanja početne kvalifikacije za prijevoz tereta
Tečaj ubrzanog stjecanja početne kvalifikacije za prijevoz putnika

Programi osposobljavanja
Rukovatelj viličarom
Rukovatelj dizalicom
Rukovatelj valjkom
Rukovatelj utovarivačem
Rukovatelj bagerom
Rukovatelj dozerom
Rukovatelj autodizalicom
Rukovatelj vibracijskim nabijačem
Rukovatelj rovokopačem
Rukovatelj finišerom
Rukovatelj skreperom
Signalista-vezač tereta
Cestar

AUTO-ŠKOLA www.autoskola-scp.com
e-mail: autoskola@scp.hr tel: 01/2300-564
osposobljavanje kandidata za vozače AM, A1, A2, A, B, BE, C, CE i D kategorije.

KOD 95
Periodička izobrazba vozača

SEMAFOR

**PANDEMIJA
POTRESI**

**VIRTUALNO
VS. STVARNO**

SOLIDARNOST

**ŠKOLA ZA CESTOVNI PROMET
2020./2021.**

Uvodnik

Iza nas je već druga neobično teška školska godina satkana gorčinom, sjetom i čežnjom za bezbrižnošću dana koji su iza nas. Između misli provučenim pitanjem: "Hoće li ikada uopće biti isto?". Ono isto koje nismo znali prepoznati kao dobro. Ljudski je uvijek tražiti više.

Tada nam priroda pokaže koliko smo mali i koliko bismo trebali biti ponizni pred njenom moći. Zahvalni za svaki miran, potpuno običan dan. Bez više. Zahvalni samo za dan. Zbog svih onih koji se pokušavaju oporaviti i kojima nije lako reći kako su. Nisu, mnogi.

Prividno smo jaki unutar iluzije života koju trenutno živimo, tlo još podrhtava kao što potrtavaju i naši strahovi, nižu se valovi i sojevi bolesti baš kao i naša bojazan za bližnje.

Lelujamo pod odlukama nadležnih i u različitim modelima nastave. Ostajemo, ohrabreni zajedništvom i u iluziji stvaramo novu budućnost. Postali smo kreatori svakog novog dana bez dugoročnih planova. Jaki jer nam sadašnjost ne nudi drugi izbor i s nadom da će nam život ponovno započinjati snovima, a ne strahovima.

Pusti sve neka ode.

Neka se dogodi.

*Ništa na ovome svijetu nije ti obećano,
niti ti pripada.*

Posjeduješ samo sebe.

Rupi Kaur

*Trešnjin cvijet pred ulazom u Školu protkan je mistikom i posebnosću;
označava sreću, ljepotu, buđenje i prolaznost života.*

Kao da i priroda pokušava vratiti dio radosti koji nam je i uskratila.

Trešnja s mirisom proljeća, prošlosti i budućnosti...Naša trešnja.

Uredništvo

SADRŽAJ

SVI NAŠI PROJEKTI

PROMETNI VIDICI

OPĆEOBRAZOVNA PALETA ZNANJA

ZDRAVLJE

MIJENJAM SVIJET NA BOLJE

COOLTURA

SPORTSKI USPJESI

GLAZBENI INTERESI

ŠCP KOLAŽ

Impressum

Nakladnik: Škola za cestovni promet

Za nakladnika: Tomislav Ćurković, dipl. ing.

Urednica: Andrea Maskalan, prof.

Zamjenica urednice: Ljiljana Šutalo Zorić, prof.

Lektori: Andrea Maskalan, prof.

Ljiljana Šutalo Zorić, prof.

Grafičko oblikovanje: Tabitha oblikovanje, Andrea

Maskalan, prof.

ISSN broj: 1845-5204

Novinari: Luka Savić, Katja Švalm, Danijela Sinković,

Leon Mežnarić, Leonela Dolački, Tea Fijačko, Trpimir

Brletić, Stijepan Žužul, Antonio Radovac, Luka

Šorman, Luka Jonjić, Josip Jura Kostanjki

Fotografije: redakcija, suradnici

Tisak: Eurotisak

Različiti scenariji školovanja, ali i života, u potpunosti su nepredvidivi. Organizacija nastave prema modelima, pandemija, razorni potresi i prvenstveno briga za sigurnost učenika i djelatnika Škole za cestovni promet, veliki su izazovi. Kako se u njima snalazi naš ravnatelj Tomislav Ćurković odlučili smo saznati u njegovu uredu.

Škola za cestovni promet

Ravnatelj u virtualnom i realnom okruženju

Često Vas susrećemo već na ulazu u Školu za cestovni promet. Nadzirete provođenje epidemioloških mjera ili nam se samo veselite, napokon, u stvarnom vremenu?

Živimo zaista u turbulentnom vremenu i sretan sam što smo ipak uspjeli ove godine većinu nastave provesti u učionicama. Epidemiološke mjere su postale sastavni dio života i moralna mi je odgovornost da se provode kako bih vas zaista i mogao dočekati radostan kad dolazite na nastavu. Međutim, i kad završi pandemija virusa COVID-19 i kad epidemiološke mjere prestanu biti sastavni dio naših života nastojat ću i dalje dočekivati učenike na ulazu u Školu jer je rad s učenicima moj poziv i moj profesionalno opredjeljenje koje me čini sretnim.

Relativno ste još novi ravnatelj, kako se Vi nosite s novonastalom situacijom?

Stresno je živjeti u uvjetima kada se iz tjedna u tjedan nastava organizira iz online nastave u nastavu uživo i obrnuto, kada je svakim danom oko nas sve veći broj zaraženih, kada nas potresi povremeno podsjetite da se tektonske ploče još uvijek nisu posložile... trudim se nositi se s ovim novonastalim situacijama i uspješno obavljati svoj posao; svakodnevno se mentalno posložiti pa do novog stresa. Suludo bi bilo reći da postoji čovjek koji nije zabrinut u ovakvim vremenima; najviše suosjećam s mladim ljudima, učenicima koji zaslužuju bezbrižnu mladost i školovanje u učionicama, ali..

Veliki je izazov organizirati nastavu u različitim modelima. Strukovnim školama posebno je „izazovno“, teško i nepredvidivo...

Brzo smo se uohodali, vidim veliki digitalni napredak, završni razredi su, unatoč svemu, na nastavi, organizacija praktične nastave u tvrtkama s kojima surađujemo organizirana je prema mjerama, nastava vožnje se održava; malim, ali brzim koracima nalazili smo rješenja.

Ugostili smo i Hotelijersko- turističku školu, naš stoljetni ritam postao je drugačiji? Jeste li zadovoljni prilagodbom na novonastale školske uvjete života? Kako ste uskladili naše dodatne obrazovne aktivnosti?

Hoće li biti previše ako kažem da sve funkcionira? Čovjek se u novonastaloj situaciji brzo prilagođava, prevladala je empatija, timski rad, obrnute učionice, povezaniji smo. Naše dodatne obrazovne aktivnosti funkcioniraju, nastojimo svima omogućiti praćenje nastave na daljinu, ispite u školi, kreiramo svaki novi dan. Da, stoljetni ritam je svima drugačiji, možemo mi to..

Hotelijersko – turistička škola je u našim prostorijama, sada su zajedničke, njima je zasigurno puno teže, ali najmanje što možemo učiniti u takvoj situaciji je toplo gostoprimstvo. Uvijek se možemo pitati kako bismo mi da smo se našli u istoj situaciji?

Projektne mobilnosti su naš zaštitni znak. Kako sada funkcioniraju?

Projektne mobilnosti su djelomično „zamrznute“ kao i cijeli svijet, ali odlično funkcioniramo i u virtualnom svijetu, no iskustveno učenje u realnom okruženju nema kompenzacije.

Niste prorok, ali nadate li se normalizaciji života, školovanja?

Ne nadam se, *vjerujem* da ćemo se ubrzo vratiti našoj ustaljenoj rutini ili kako ste sami rekli stoljetnom ritmu, ali obogaćeni novim spoznajama i znanjima te s novim životnim prioritetima.

Nastojite biti pravedni, tolerantni, brinete o našem mentalnom zdravlju.

Kako se Vi nosite sa stresom, strahom i nepredvidivostima koje nam život priprema na dnevnoj razini?

Baš kao i svi vi, iz dana u dan...Koronavirus je opasan, stres je opasan, scenarij života nepredvidiv, ali možda je sada vrijeme procvata socijalizacije. Mislim da sad svi ozbiljno pitamo: „Kako si?“ i to je već veliki pomak...i ono što me osobno veseli, povratak prirodi, sportu, boravku na otvorenom...

Koja Vas je situacija najviše pogodila?

Potresi i slike iz bolnica, gubitci bližnjih. Svaki komentar je ovdje nepotreban.

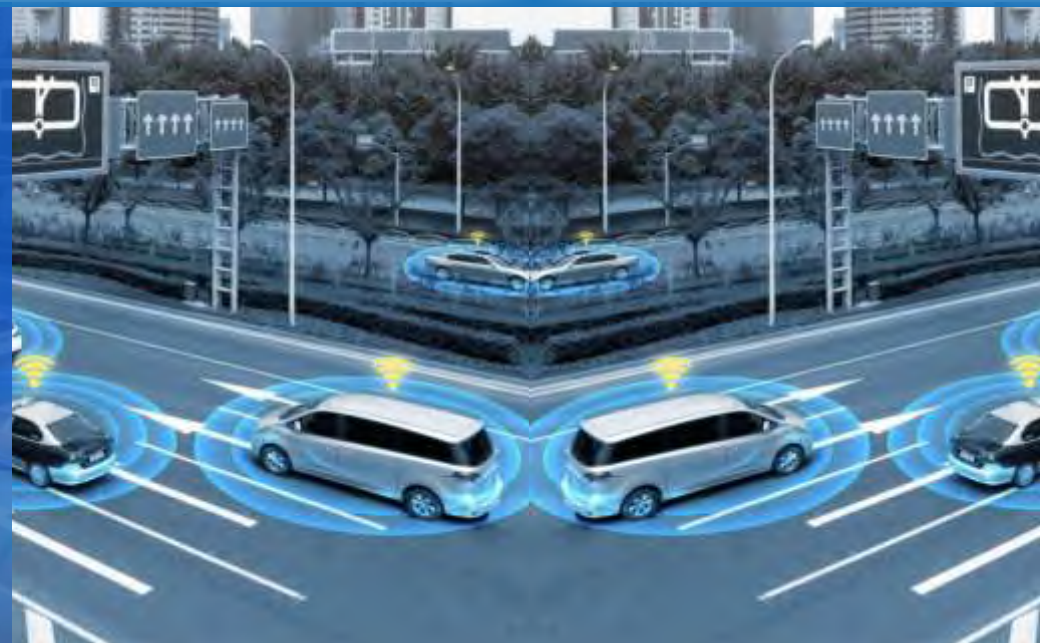
Što biste izdvojili kao naš zajednički uspjeh ove školske godine?

Veseli me što ste mi pružili priliku da razgovor završimo afirmativno. Naš najveći uspjeh je solidarnost. Ponosan sam što smo humanitarnim djelovanjem pokazali da je čovjekov najveći uspjeh biti čovjek.

„Moramo pripremiti ljude za život u svijetu moćnih slika, riječi i zvukova“
UNESCO

*Tomislav Ćurković, ravnatelj
(s društvom iz 3.i)*

O projektu DESCO

Profesionalni vozači u sve složenijim uvjetima rada moraju ostvarivati sigurniji, efikasniji i ekološki prihvatljiviji javni prijevoz. Zemlje EU u velikoj su potražnji za kvalificiranim i školovanim profesionalnim vozačima - procjenjuje se da ih EU trenutno nedostaje oko 150 tisuća (IRU – World Road Transport Organisation).

Iako se nedostatak školovanih vozača izrazitije osjeća u zemljama koje nemaju redovno srednjoškolsko obrazovanje za ovo zanimanje, prisutan je i u ostalim zemljama koje se suočavaju s nedovoljnim interesom za upis, s jedne strane, ili nedovoljnim interesom za ostanak u profesiji nakon redovnog školovanja, s druge strane.

Opći cilj projekta je ojačati povezanost strukovnog obrazovanja u sektoru prometa i logistike i tržišta rada i osigurati kvalitetno obrazovanje u zanimanju vozač motornih vozila kroz prijenos i diseminaciju znanja, vještina i dobre prakse među europskim strukovnim školama.

Specifični cilj je razviti održivo partnerstvo za uspostavu i daljnji razvoj nacionalnih, regionalnih i sektorskih ustanova za natjecanje u vještinama kao oblik povećanja privlačnosti, atraktivnosti i izvrsnosti strukovnog obrazovanja i osposobljavanja za zanimanje vozač motornog vozila. Kao dugoročnu mjeru koja bi doprinosila poboljšanju i unaprjeđenju kvalitete u ovom obrazovnom programu, partneri će osmisliti sustav razmjene iskustava i znanja učenika u formi natjecanja koje bi se odvijalo jednom godišnje. Natjecanje bi u početku omogućilo prijenos znanja, razmjenu iskustava, poticanje izvrsnosti i suradnju svih partnerskih škola, koja bi se u budućnosti potencijalno proširila i na ostale zainteresirane škole u Europi.

Projekt povezuje EU strukovne škole iz sektora promet i logistika koje obrazuju učenike za zanimanje vozač motornog vozila. Nositelj projekta je Škola za cestovni promet iz Zagreba (Hrvatska) a partneri Kouvola Region Vocational College KSAO (Finland), Saobraćajno tehnička škola iz Zemuna (Srbija) i Lycée des métiers Maréchal Leclerc de Hauteclouque iz Saint Jean de la Ruelle (France).

Predviđeno trajanje projekta je 27 mjeseci.

U prvoj fazi projekta svaka škola partner organizirat će stručno usavršavanje nastavnika iz ostalih partnerskih škola u jednom od područja u prijevoznom procesu. Cilj treninga je jačanje povezanosti strukovnog obrazovanja i tržišta rada, promicanje učenja temeljenog na radu kao pomoć u prijelazu iz škole na posao. U provedbu treninga će biti uključeni i gospodarstvenici.

U drugoj godini trajanja projekta partneri će za učenike koji se obrazuju za vozača motornog vozila organizirati natjecanje u vještinama i znanjima. Glavni cilj natjecanja je stjecanje suvremenih kompetencija vozača motornog vozila kojeg odlikuju sigurnost, savjesnost i kultura upravljanja motornim vozilom. Natjecanjem želimo popularizirati vozačko zanimanje te razvijati pozitivne stavove prema ovom zanimanju.

Projekt DESCO

Edukacija u Zagrebu - Telematika

Od 13.10.- 15.10.2020. u sklopu DESCO projekta održana je online edukacija pod temom Telematika. Edukaciju je provodila Škola za cestovni promet u Zagrebu.

U prvom danu edukacije sudionicima je prezentirana službena web stranica projekta s postojećim, novim i planiranim sadržajima. Prezentiran je SELFIE alat koji služi za samoprocjenu upotrebe digitalne tehnologije za učenje i poučavanje u školama.

Sudionici su također upoznati sa sustavom telematike CVS Mobile, te su imali mogućnost ulogirati se u sustav CVS te iz prve ruke uvidjeti način funkcioniranja te prednosti istog.

Na kraju prvog dana održana je i prezentacija o EU pravilima o radnim vremenima vozača i razdobljima odmora. Sudionici su se i aktivno uključili te odgovarali na postavljena pitanja o toj temi.

U drugom danu edukacije kroz projekt VTT -firm i programe koji se koriste u sklopu projekta sudionicima je prezentirana uloga napredne telematike u cestovnom prometu te samim time i optimizacija troškova i radnih procesa. Sudionici su odradili nekoliko praktičnih vježbi u sustavu telematike. Primjena CVS sustava u vožnji, u prijevoznim tvrtkama te na koji način je koriste učenici i instruktori u školi prikazana je kroz video sadržaje.

Treći dan edukacije prezentiran je utjecaj telematike na sigurnost u prometu kroz nova inteligentna rješenja na vozilima i prometnicama. Izazovi u poučavanju i osposobljavanju budućih mladih vozača su svakodnevni te su sudionicima kroz psihološki pristup toj temi prezentirane razvojne specifičnosti mladih koje utječu na obuku vožnje i njihovo ponašanje te s kojim čimbenicima rizika se susreću mladi vozači.

Na kraju zadnjeg dana izneseni su daljnji planovi i aktivnosti koje slijede u budućnosti u sklopu DESCO projekta.

Logističko – distribucijski praktikum u Školi za cestovni promet

U distribuciji i dostavi robe od proizvođača do krajnjeg kupca jedan od važnih trendova je koncentriranje svih usluga skladištenja i logistike na jednom mjestu, a zahvaljujući izgradnji i osuvremenjivanju cestovne infrastrukture veliki broj poduzeća iz sektora maloprodaje i distribucije tereta odlučuje se na gradnju logističko – distributivnih centara (LDC). Trendovi izgradnje LDC već duže vrijeme su prisutni u razvijenim europskim državama u kojima se ovakvi centri grade izvan gradskih područja odnosno uz važnija prometna čvorišta, a što je u posljednje vrijeme slučaj i u Hrvatskoj.

Na području Grada Zagreba i Zagrebačke županije primjeri izgradnje maloprodajnih LDC izvan gradskog područja su skladište Lidla u Jastrebarskom, Alce u Svetoj Heleni, M SAN-a u Rugvici, Spara u Svetoj Nedelji, a u distribucijskom smislu treba istaknuti Kuehne + Nagel d.o.o. u Svetoj Nedelji, Ralu Logistika u Rugvici, Hrvatska pošta u Velikoj Gorici i sl.

Hrvatska prolazi kroz korjenite promjene uslijed usklađivanja s EU te je istovremeno suočena s ekonomskim i demografskim promjenama, nužne su promjene i u obrazovanju, a pogotovo u strukovnom obrazovanju koje upiše preko 70 % redovnih učenika. Strukovno obrazovanje nužno je modernizirati kako bi bilo prepoznatljivo, održivo, konkurentno da bi se osigurao što kvalitetniji prijelaz iz obrazovnog sustava na tržište rada, što bi za rezultat imalo veći gospodarski rast, povećanje produktivnosti i konkurentnosti.

S obzirom da je uvjet za razvoj svake gospodarske djelatnosti pa tako i distribucije robe stručni i obrazovani kadrovi koji će biti u stanju upravljati i organizirati rad logističko distribucijskih centra te distribuirati robu do krajnjeg odredišta, Škola za cestovni promet prepoznala je potrebu unaprijeđena svojih prostora te je u sklopu EU projekta „DESCO“ od učionica za praktičnu nastavu stvorila male logističko-distribucijske centre.

Projekt „DESCO“ povezuje EU strukovne škole iz sektora promet i logistika koje obrazuju učenike za zanimanje vozač motornog vozila. Nositelj projekta je Škola za cestovni promet iz Zagreba (Hrvatska) a partneri Kouvola Region Vocational College KSAO (Finland), Saobraćajno tehnička škola iz Zemuna (Srbija) i Lycée des métiers Maréchal Leclerc de Hauteclouque iz Saint Jean de la Ruelle (France). Predviđeno trajanje projekta je 27 mjeseci. U prvoj fazi projekta svaka škola partner organizirat će stručno usavršavanje nastavnika iz ostalih partnerskih škola u području prijevoza tereta kojim će se nastojati povezati strukovno obrazovanje i tržište rada, promicanje učenja temeljenog na radu kao pomoć u prijelazu iz škole na posao. U drugoj godini trajanja projekta partneri će za učenike koji se obrazuju za vozača motornog vozila organizirati natjecanje u vještinama i znanjima. Glavni cilj natjecanja je stjecanje suvremenih kompetencija vozača motornog vozila kojeg odlikuju sigurnost, savjesnost i kultura upravljanja motornim vozilom. Natjecanjem želimo popularizirati vozačko zanimanje i razvijati pozitivne stavove prema ovom zanimanju. Jedna od izrazito važnih komponenti projekta „DESCO“ je i opremanje i osuvremenjivanje školskih prostora nastavnim sredstvima i pomagalicama iz područja logističko – distribucijskih procesa kojima želimo da učenici naše Škole imaju veću konkurentnost na tržištu rada.

Iskustvenim učenjem do unaprjeđenja struke u "laboratoriju kompetencija i vještina"

U tom pogledu, a u sklopu projekta „DESCO“ opremili smo dvije učionice koje su u školskoj godini 2020./2021. postale logistički praktikumi i u kojima je moguće simulirati logističko – distribucijske procese. Za potrebe učeničkih logističko – distribucijskih praktikumuma nabavili smo skladišne regale s pratećim teretom koji je smješten na paletama, tri viličara, jedan ručni baterijski s kranom, te dva paletna od kojih je jedan s vagom, sredstva za osiguranje tereta, a učionica je opremljena i novim stolicama koje omogućavaju modularnu nastavu, odnosno nastavu prilagođenu potrebama izvođenja različitih praktičnih vježbi.

- U ovako opremljenoj učionici učenici uz pomoć nastavnika mogu:
- upoznati vrste i mogućnosti prekrajne mehanizacije u procesu prijevoza tereta
 - upotrebljavati ručni paletni viličar za manipulaciju teretom s ciljem premještanje i ukrcaja tereta u teretni prostor vozila
 - razlikovati različite tipove viličara i sredstava za manipulaciju teretom
 - razlikovati različite vrste tereta i načine slaganja i okrupnjavanja tereta u teretnu jedinicu
 - optimalno složiti teret u teretni prostor
 - izračunati i optimizirati prijevozni put
 - primiti i obraditi radni nalog za prijevoz tereta
 - komunicirati tijekom prijevoza sa uredom, odnosno s disponentom ili osobom zaduženom za organizaciju prijevoza

Za potpunu simulaciju logističko – distribucijskog procesa predviđena je nabavka specijaliziranih aplikacija koje omogućavaju optimalnije korištenje logističkog centra. Nakon potpunog opremanja logističko – distribucijskog praktikuma u našoj Školi nastavnici i učenici moći će se simulirati gotovo sve prijevozne procese u kojima će biti uključeni učenici iz sva tri zanimanja koja Škola trenutno obrazuje.

Tomislav Čurković, dipl. ing. - ravnatelj
Tomislav Kučina, dipl. ing.-prof.savjetnik

Život je kao vožnja biciklom, treba neprestano ići naprijed, bez zaustavljanja, da se ne izgubi ravnoteža.
(Albert Einstein)

Pandemija izazvana virusom COVID-19 nepovratno je promijenila naš život. Zbog maski koje nose na licu, učenici prvih razreda ne znaju kako im izgledaju kolege iz razreda, a svoje profesore ne bi prepoznali ni da na hodnicima dijele petice. Pandemija je stavila na čekanje mnoge naše planove pa su tako maturanti uzalud čekali prolazak drugog i trećeg vala kako bi otputovali na stručnu praksu u jednu od europskih zemalja. Tu je sreću uspjelo „uhvatiti“ samo troje učenika koji su prethodne školske godine završili obrazovanje za tehničara cestovnog prometa. **Ivana Krilčić, Tomislav Kozina i Luka Pašiček** su pet tjedana samostalno živjeli i radili u **Bragi (Portugal)**.

Naša portugalska priča

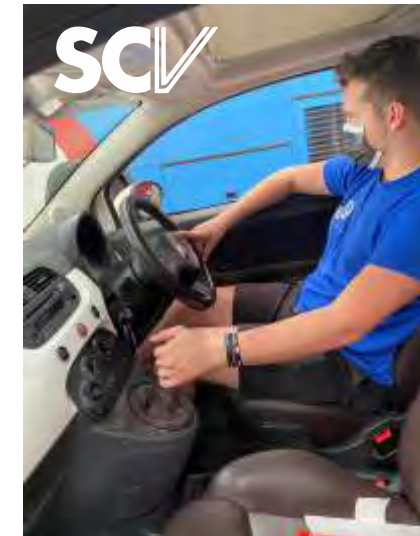
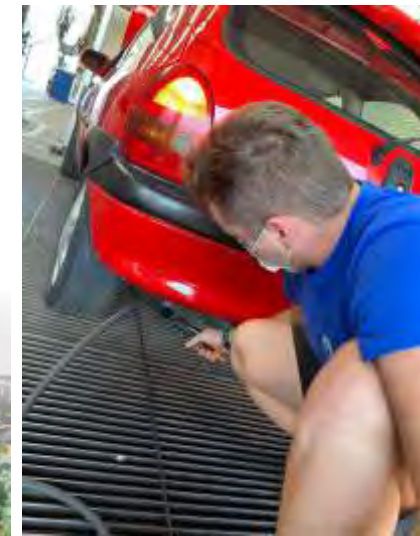
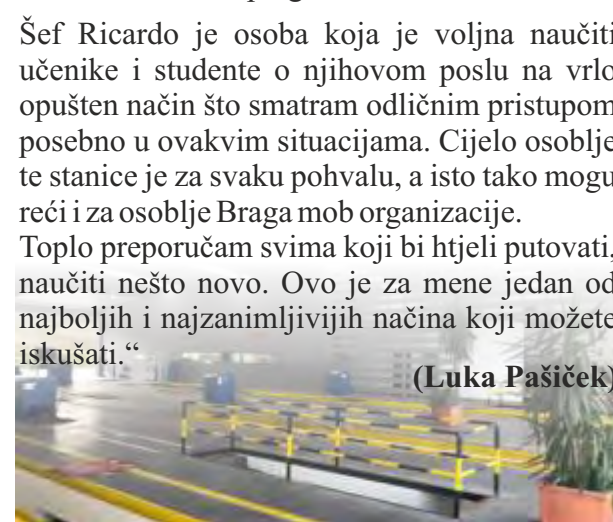
Evo njihovih dojmova:
Tomislavu je putovanje u Portugal bilo prvo putovanje avionom pa je bio vrlo uzbuđen. U Portugalu nije nikada bio, a za grad Bragu nije niti čuo. Nakon pet tjedana zaključuje: „Boravak i rad u Bragi bilo mi je vrlo lijepo iskustvo iz kojeg sam puno naučio. Iskustvo koje ću pamti do kraja života.“

(Tomislav Kozina)

„Na stručnoj praksi u Portugalu sam već bio u veljači, bio sam upoznat s načinom rada i cjelokupnom procedurom. Jedina razlika je to što sada nismo odsjeli u hotelu nego u stanu, prepušteni sami sebi na sljedećih pet tjedana. Smještajem smo bili izuzetno zadovoljni-dobili smo vrlo prostran stan sa zasebnim spavaćim sobama i zasebnim kupaonicama. Jedino o čemu smo morali brinuti bila je hrana, no ni to nije bio problem-smješteni smo bili u blizini šoping centra tako da nam je sve bilo nadohvat ruke. Vozači zaduženi da nas voze na posao i s posla bili su ljubazni i pristojni kao i prvi put kada sam ovdje bio, što je za svaku pohvalu! Svaku novu vijest, ograničenje vezano za COVID i nove mjere rekli su nam na vrijeme kako ne bi bilo neugodnih iznenađenja, što jako cijenim. Nažalost, nisam bio u stanici u kojoj sam bio u veljači, ali i ova u koju su nas sada poslali je isto izvršna. SCV Celeiros je stanica gdje trojica radnika pričaju tečno engleski jezik pa nismo imali problema sa sporazumijevanjem. Sve se radi polako i s puno strpljenja i volje za radom tako da smo brzo naučili princip rada i osnove portugalskog jezika neophodnog za posao u stanici za tehnički pregled.“

(Luka Pašiček)

„Portugal je jako lijepa država i ova praksa je zaista bila vrlo dobro iskustvo, unatoč svim nedaćama s kojima smo se trebali boriti, kao npr. svima nam dobro poznata pandemija COVID-19. Poslodavac i zaposlenici u tvrtki SCV bili su ljubazni i susretljivi.“

Radili smo u stanici za tehnički pregled (mjerjenje svjetala na regloskopu, mjerjenje temperature rada motora, ubacivanje sonda zbog mjerenja ispušnih plinova, ubacivanje magnetića na motor zbog eko-testa...). Svakodnevna upotreba maski po gradu na otvorenom i zatvorenom prostoru postala je svakodnevnica, malo naporno, ali to je tako trebalo biti, kao što smo i na poslu nosili maske tijekom cijelog radnog vremena, ali s vremenom se čovjek navikne.

Uspjela sam uskladiti i praksu i obaveze s fakulteta, imala sam nešto malo zaostataka kad sam se vratila u Hrvatsku, ali ništa ozbiljno, zbog toga što je fakultet uglavnom bio online, a sada je u potpunosti, tako da tko želi nađe način, a tko ne želi nađe izliku. Sve se nekako posložilo svojim tempom.

Sretna sam što mi se pružila prilika i što sam pristala otići i upoznati se s novim ljudima, jezikom, njihovom kulturom i znamenitostima grada Brage (Bom Jesus de Monte, Braga Citty Hall...). Obogaćena sam novim znanjima u tehnologiji rada u stanicama za tehnički pregled vozila, dobila sam mogućnost osamostaljivanja u drugoj državi, doživjela i vidjela niz dobrih i novih stvari... Boravak u Portugalu je jedno veliko i lijepo iskustvo i prekrasna pustolovina!“

(Ivana Krilčić)

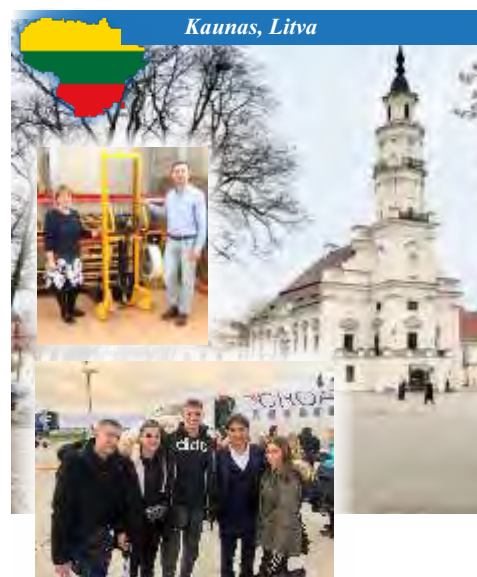
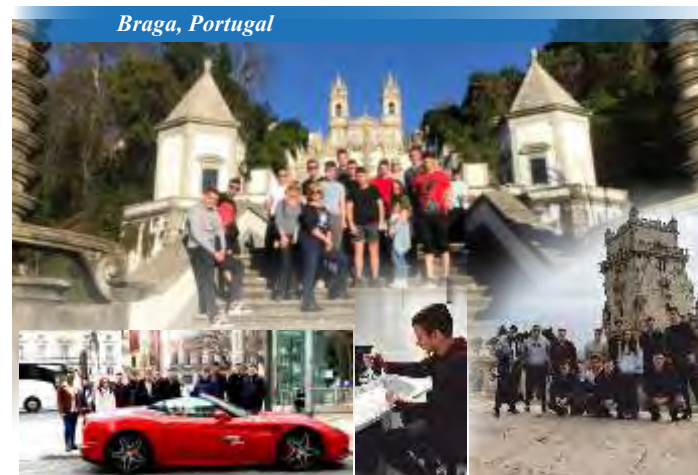
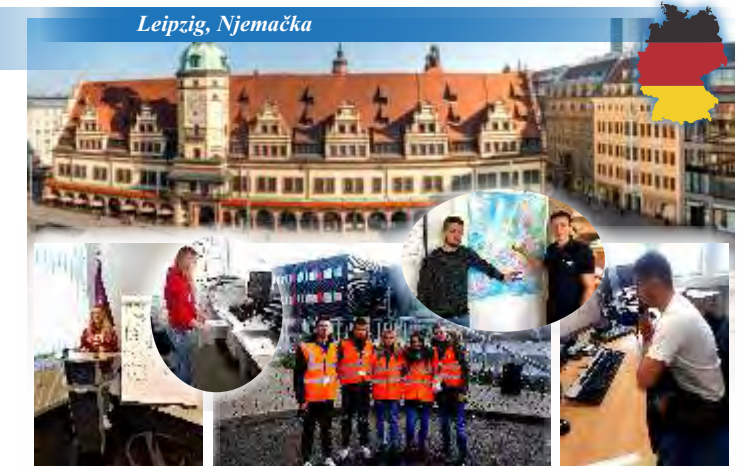
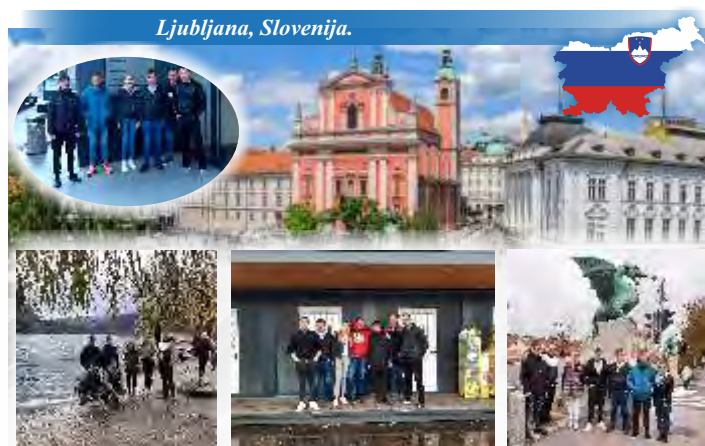

mr. Snježana Kovač, prof. savjetnik

Ponosni smo što je Agencija za mobilnost i programe EU prihvatila našu prijavu i Strategiju internacionalizacije te našoj školi ponovno dodijelila **Erasmus akreditaciju u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju za razdoblje od 1. ožujka 2021. do 31. prosinca 2027. godine.** Erasmus akreditacija omogućit će budućim generacijama naših učenika kao i našim nastavnicima stjecanje kompetencija te osobni i profesionalni razvoj kroz obavljanje stručne prakse i stručno usavršavanje u ustanovama širom Europe.

"Ponekad ne znaš pravu vrijednost nekog trenutka dok ne postane uspomena."
T. S. Geisel

Iz mozaika EU sjećanja odabrali smo...

Među našim učenicima skrivaju se razni talenti koji ponekad ostanu neprepoznati. Ove godine dvojica najhrabrijih maturanata **Nikola Uroić-Tončina** i **Ivan Majić**, oboje učenici 4.E, zajedno sa svojim mentoricama **profesoricama Marinom Katalenić** i **Frančeskom Šimić**, odlučila su prihvatiti izazov i uključiti se na Međunarodno online natjecanje u stranim jezicima koje je organizirala partnerska škola iz Litve, **Kaunas Technical Vocational Education Centre**.

U oštroj konkurenciji od 80-tak jezičnih znalaca iz nekoliko europskih zemalja Ivan je zauzeo odlično treće mjesto u znanju njemačkog jezika, dok je Nikolu nestabilna internetska veza onemogućila da test završi na vrijeme i tako pokaže svoje jezične vještine.

Čestitamo učenicima i mentoricama!

mr. Snježana Kovač, prof. savjetnik

Novo! 2021.

Logistički izazovi – covid 19

Pandemija je poremetila lance opskrbe širom svijeta. Diljem svijeta COVID 19 predstavlja brojne logističke nedaće. Dakako, postoje i kvalitetna rješenja. U srcu su im tehnologija i ljudi te alati, komunikacije i podaci koji ih povezuju.

Osnovnu prirodu logistike naglasila je kriza koronavirusa. Od dobivanja osobne zaštitne opreme do zdravstvenih radnika. Također, uočeno je i golemo obnavljanje zaliha u supermarketima.

Izazovi su impozantni. Kriza izazvana COVID 19 pandemijom je preko noći popularizirala e-trgovine što je predstavljalo udar i na poduzeća budući da se nisu mogli prilagoditi novim tržišnim modelima. Poduzeća su morala brzo i efikasno improvizirati.

Evo četiri ključna logistička izazova koji su potaknuli potragu za novim rješenjima.

Kapacitet

Kapacitet je ispario. U normalna vremena, pomorski prijevoz obično iznosi oko 90% svjetskog trgovinskog opsega. No, pandemija je u početku smanjila ponudu proizvedene robe izvan Azije. Prijevoznici su odgovorili uklanjanjem brodskih kapaciteta s tržišta i otkazivanjem plovidbi. Kapacitet zračnog prometa također je opao, velikim dijelom jer značajan dio zračnog tereta leti trbuhom putničkih letova, od kojih su mnogi otkazani presušivanjem putničkog prometa.

U međuvremenu, nedostatak vozača i prekogranična ograničenja smanjili su kapacitet cestovnog tereta na određenim mjestima i doveli do dugih sigurnosnih kopija i kašnjenja.

Oceanski teretni kapacitet počinje se smanjivati i stabilizirati. U međuvremenu su se pojavili brojni drugi odgovori, uključujući:

- Premještanje oceanskog tereta u zrak, unatoč višim cijenama otpreme i prepucavanju. Proizvođači tehnoloških proizvoda, prijenosnih računala i slušalica, vidjeli su kako je potražnja porasla kad su milijuni širom svijeta napustili ured i počeli raditi od kuće na duže vrijeme;
- Korištenje zračnih povelja za hitni teret velike vrijednosti
- Prenamjena praznih putničkih zrakoplova u "putničke teretnjake" koji pored klasičnog tereta mogu prevoziti teret u posebno spakiranim putničkim kabinama;
- Podjela čartera i konsolidacija tereta među špediterima ili brodarima koji bi obično mogli biti konkurenti;
- Alternativni načini poput željezničkog prijevoza od Kine do Europe, zatim dugotrajni prijevoz preko granica;
- Alternativne zračne luke, luke i autoputevi gdje ima dodatnih kapaciteta.

Fluktuirajuća potražnja

COVID-19 poticao je preusmjeravanje potrošača na internetsku kupnju. U Italiji je prodaja potrošačkih proizvoda putem e-trgovine porasla za 81% u jednom tjednu. McKinsey predviđa da će 55% potrošača u Kini nastaviti kupovati putem interneta kako se kriza bude smanjivala - na primjer, kupujući automobile bez da su ikada posjetili salon. Manje tvrtke, poput restorana koje su svoje web stranice pretvorile u prodajna mjesta i pretvorile dostavu u vođenu operaciju.

Pristup maloprodaje predstavlja logističke prepreke. E-trgovina zahtijeva brzo ispunjavanje i isporuku koja je također jeftina za potrošača. Među rješenjima je alternativno skladištenje zaliha: više skladištenja u blizini mjesta ishodišta ili odredišta, pretvaranje trgovina u skladišta kao čvorišta za distribuciju i ispunjenje ili strateška upotreba morskog tereta kao "plutajuće skladište" pažljivim vremenskim rasporedom narudžbi i isporuka.

Geografski rizik

Kriza također pruža priliku za ponovnu procjenu mjesta opskrbnog lanca. Na početku pandemije, kada je Kina zaustavila proizvodnju, neki američki modni trgovci rekli su da više od 70% njihovih zaliha dolazi iz zemlje. Prekidi u njegovoj industriji ostavili su trgovce elektronikom suočene s kašnjenjem od 10 tjedana. Isto vrijedi i za marke koje proizvode druge države.

<https://logisticsinsights.agility.com/COVID19/4-big-logistics-challenges-of-covid-19-and-how-to-overcome-them/>

Hoće li kriza promijeniti globalnu proizvodnju i obrasce nabave? Hoće li to potaknuti tvrtke koje proizvode ili nabavljaju proizvode u Aziji da se diverzificiraju širenjem proizvodnje ili da usvoje strategije smanjenja broja zaposlenih? Postoje znakovi da neki američki proizvođači žele približiti proizvodnju kući, uglavnom u Meksiku.

Mnogima će biti teško prekinuti ili popustiti veze s Kinom. Lanci opskrbe tamo su vrlo učinkoviti, radna snaga velika i kvalificirana, tržište ogromno i raste. Kineska je proizvodnja duboko integrirana s inputima i proizvodnjom na drugim azijskim tržištima. Kina je, na primjer, glavni izvor tkanina za proizvođače odjeće u regiji, što će ju teško ukloniti iz jednadžbe. A strategija "Kina + 1" za širenje rizika od opskrbnog lanca također je potencijalno skupa.

Upravljanje zalihama

Razmotrimo COVID-19 "efekt biča" - promjene u potražnji potrošača koje se provlače kroz opskrbni lanac u sve većim razmjerima, stvaraju dugoročne probleme za proizvodnju i opskrbu. To se može vidjeti u jednokratnom porastu potražnje za toaletnim papirom - zalihama jedan tjedan, a zatim sljedećim prikupom viška zaliha. Od robe koja kasni do neželjene robe, pandemija je stvorila inventarski kaos.

U kreativnoj logistici postoje rješenja:

- Poboljšanje alata za vidljivost i korištenje napredne analitike podataka za bolje modeliranje;
- Približavanje dionica ključnim tržištima;
- Razrađivanje jesu li potrebne manje količine zaliha kako bi se više odgovaralo na brze trendove;
- Planiranje i naručivanje potražnje u skraćenim, češćim ciklusima.

Bruno Marković, prof.

UPRAVLJANJE ZALIHAMA

Istraživanjem do novih spoznaja i širenja prometnih vidika

Usvojenost strukovnih sadržaja stečenih tijekom srednjoškolskog obrazovanja, učenici su oduvijek prezentirali svojim završnim radovima. Postupak izrade završnoga rada složen je proces tijekom kojega učenik u suradnji s mentorom započinje samostalni stručni put.

Suvremena metodika naglašava važnost samostalnog istraživačkoga rada učenika te smo do sada dio radova temeljili na rezultatima dobivenim u projektnim mobilnostima koje su učenici potom implementirali u svoje radove. "Novo normalno" privremeno je ugasilo projektnu mobilnost te su učenici ponovno birali istraživačke radove koje su mogli ostvariti u neposrednoj stvarnosti. Ostvarenje predmetnih ishoda omogućilo im je potrebna znanja, vještine i analitičku sposobnost, a učenička kreativnost i želja za unaprjeđenjem prometnih sadržaja, bili su im glavna motivacija u istraživačkim radovima koje predstavljamo.

Igor Jelić, prof.

Ne vozi pod utjecajem alkohola!

Napisati završni rad istraživački je izazov za svakog maturanta. Iz niza ponuđenih stručnih tema odabrala sam „Ponašanje sudionika u prometu pod utjecajem alkohola i opojnih droga“. Uz pisanje završnog rada i mentorstvo nastavnika Igora Jelića odlučila sam provesti anketno istraživanje koje se temelji na ponašanju sudionika u prometu pod utjecajem alkohola. Pitanja su se temeljila na upravljanju vozila i konzumaciji alkohola. Anketnom istraživanju pristupilo je 165 ispitanika, od kojih je 80 muškaraca i 85 žena. Prosječna starost ispitanika je 29,69 godina. Postavljenim pitanjem o učestalosti konzumiranja alkohola, 31 ispitanik se izjasnio da nikada ne konzumira alkohol, 74 ispitanika konzumira alkohol jednom mjesečno, 51 ispitanik konzumira alkohol jednom tjedno, a 13 ispitanika svakodnevno konzumira alkohol. Više od 60% ispitanika kao razlog konzumiranja alkohola navodi zabavu, društvo i opuštanje. Pitanjem o svjesnosti na moguće opasnosti i posljedice prilikom upravljanja motornim vozilom pod utjecajem alkohola, 116 ispitanika svjesno je opasnosti i posljedica, 43 ispitanika djelomično je svjesno opasnosti i posljedica, a 6 osoba uopće nije svjesno potencijalnih opasnosti i posljedica. **Na jedno od zanimljivijih pitanja „Jeste li ikada upravljali vozilom pod utjecajem alkohola?“**, 69 ispitanika odgovorilo je potvrdno, a 96 ispitanika tvrdi kako nikada nije upravljalo motornim vozilom pod utjecajem alkohola. Također, prema anketnom istraživanju 38 ispitanika sudjelovalo je u prometnoj nesreći kojoj je uzrok konzumacija alkohola. Sukladno rezultatima istraživanja, mišljenja sam da isti nisu zadovoljavajući. Kod mladih vozača potrebno je uvesti više edukacija vezanih za utjecaj alkohola na čovjeka i opću sigurnost u cestovnom prometu. Drago mi je što sam imala priliku provesti anketu na temelju ove teme, jer možda tako mogu ljude oko sebe osvijestiti koliko je alkohol opasan u prometu.

Katarina Ikić, 4.B

Anketa o zadovoljstvu korisnika

U svrhu završnog rada Analiza rada Autobusnog Kolodvora Zagreb izradila sam anketu pomoću mentora Igora Jelića o zadovoljstvu korisnika autobusnog kolodvora Zagreb.

U anketi je 16 pitanja + dodatni komentari. Anketi je pristupilo 111 osoba od kojih 87,3% žena i 12,7% muškaraca. Najčešća dob je od 36 do 50 godina kojih je ukupno 37,8%, nakon toga slijedi 27,9% osoba od 18 do 25 godina, te od 26 do 35 godina 24,3%. Srednju stručnu spremu ima njih 57,3%, nakon toga slijedi visoka stručna sprema 27,3%. zaposlenih je najviše njih 64%. Najčešće prebivalište im je u Zagrebačkoj županiji 55 % te Gradu Zagrebu 30,6%, ostali su raspoređeni po drugim županijama.

Njih 43,2% Autobusni Kolodvor Zagreb koristi jednom u nekoliko godina, 26,1% jednom godišnje, 14,4% jednom u šest mjeseci te po 8,1 % jednom u tri mjeseca i jednom mjesečno. Najviše ljudi putuje u Jadransku Hrvatsku 46,4%, ostali su podjednako raspoređeni u kontinentalnoj Hrvatskoj i izvan RH. Najčešći prijevoznici su Croatia Bus i FlixBus. Polovica ispitivača je cijenu putničkih karata ocijenila ocjenom 3 na skali od 1 do 5, te je 30% ocijenilo ocjenom 4. Infrastrukturu Autobusnog Kolodvora Zagreb 37,6% ocijenilo je ocjenom 3, te čak 2% ocjenom 1. Zadovoljstvo voznog reda ocijenjeno je ocjenom 3 od strane 33,3% ispitanika, ocjenom 4 od 28,8%, te ocjenom 2 od 20,7%.

Na pitanje „Koliko Autobusi kasne s dolaskom/polaskom?“, njih 34,2% odgovorilo je da autobus uglavnom vozi po voznome redu, 32,4% da malo kasne, te njih 24,3% odgovorilo da često ili uvijek kasne. Većina ispitanika se slaže sa tim da je AKZ odlično povezan s javnim prijevozom.

Dodatni komentari:

- „Ne sviđa mi se vozni red.“
- „AKZ bi mogao biti i bolji.“
- „WC na kolodvoru se plaća, a prljav je, nema papira, a ni sapuna za ruke.“
- „Kolodvor je strašno ružan i zapušten.“
- „Super mi je AKZ.“
- „Vrlo prljavo, neuredno i zastarjelo.“

Provedena anketa pokazuje da ispitanici nisu zadovoljni Autobusnim kolodvorom Zagreb, većina putuje samo jednom u nekoliko godina što je malo, infrastrukturom nitko nije u potpunosti zadovoljan, a najviše im smeta nečistoća i zapuštenost Autobusnog Kolodvora Zagreb.

Izradila: Martina Rogina, 4.B

Donacija tvrtke NERO-line d.o.o.

Ubrzana tehnološka digitalizacija obuhvatila je i područje obrazovanja, stoga nastavnici teže tome da nastavni proces bude što moderniji, suvremeniji i interesantniji učenicima koristeći različite uređaje i opremu prilikom održavanja nastavnih sati. Digitalizacijom nastava postaje dinamična i izbjegava se monotonost nastave koju obilježava isključivo korištenje udžbenika u nastavnom procesu.

Potrebu za osuvremenjivanjem nastave prepoznala je i tvrtka NERO-line d. o. o. specijalizirana za razvoj, proizvodnju, zastupstvo i prodaju sustava za nadzor prometa na cestama. Njeno područje djelovanja usmjereno je na sustave za nadzor brzine kretanja vozila u cestovnom prometu, sustave za nadzor nepropisnoga parkiranja i sustave za automatsko detektiranje i čitanje registarskih oznaka vozila. Predstavnici tvrtke NERO-line d.o.o. donirali su Školi za cestovni promet suvremeni uređaj za nadzor brzine vozila koji se može koristiti kao nastavno sredstvo u savladavanju kurikuluma strukovnih predmeta. Uređaj se koristi za mjerenje brzine vozila i evidenciju prekoračenja brzine vozila u cestovnome prometu i pri nadzoru prometnog režima.

Namjena mjerača brzine

Mjerač brzine LIRA ručni je laserski uređaj s dvije integrirane video kamere. Jedna sa širokokutnim lećama i druga sa zum lećama za daljinu (tablica vozila) koje snimaju sinkrono. Uređaj se koristi za mjerenje brzine vozila odnosno, evidenciju prekoračenja brzine vozila u cestovnome prometu, promatranje vozila na ugrađenom zaslonu osjetljivom na dodir i fiksiranje slike vozila pri nadzoru prometnog režima. Brzina snimanog vozila izmjerena s laserom u kombinaciji sa snimkama iz dvije videokamere omogućava pojednostavljenu analizu prekršaja. Uređaj omogućuje mjerenje dolaznih (približavanje) i odlaznih (udaljavanje) brzine vozila. U zavisnosti od situacije uređaj se može koristiti kao stacionarno mjerilo na tronošću ili kao ručni pokretni uređaj popularno znan kao „pištolj“. Pri tome može se izabrati „Auto“ način (bez ljudskog nadzora) ili raditi snimanja ručno.

Načelo rada laserskog mjerača

Načelo rada laserskog mjerila za nadzor brzine i udaljenosti promatranog vozila temelji se na mjerenju vremena od trenutka emitiranja laserske zrake (transmisija) i momenta povratka reflektirane laserske zrake od objekta (detekcija). Pri poznatoj brzini svjetlosti i izmjerenom vremenu od slanja do povratka izračunava se udaljenost objekta.

Ako je objekt u pokretu (dolazak ili odlazak) vrijeme će isto tako biti različito. Uređaj za nadzor brzine prikazuje video sliku vozila koje se promatra na ugrađenom zaslonu osjetljivom na dodir. Snima podatke o vremenu i načinu mjerenja i prikazuje izmjerenu brzinu, video snimak ciljanoga vozila u pokretu, datum i vrijeme izvršenog mjerenja. Uređaj omogućuje nadzor i spremanje podataka i arhiviranje u trajnu memoriju SD kartice. Za pohranjivanje i prikazivanje rezultata koristi se instalirani softver i memorija, dok se podaci snimaju na SD karticu u kodiranom zapisu te prenose na računalo koje uz pomoć posebnog softvera, Binar PC Suite ver. 2.7.4, služi za obradu snimljenih prekršaja. Prilikom paljenja uređaj provodi rutinu samoispitivanja i to prikazuje na LCD zaslonu.

Tehnički podaci uređaja

Laserski uređaj se sastoji od laserskog emitera diode i prijemnika za mjerenje brzine i dvije video-kamere, jedna CAM 1 sa širokokutnim objektivom u boji i druga CAM 2 sa crno-bijelim zum objektivom. LCD zaslon osjetljiv na dodir i kontrolne tipke koje se nalaze na upravljačkoj ploči uređaja. Također, uređaj je opremljen s punjivom baterijom, stilusa za LCD display, rukohvata s punjivom baterijom, 220V adaptera za napajanje, kabela za napajanje iz vozila, SD memorijske kartice, čitača SD kartice, daljinskog upravljača za rad, torbe za prijenos i čuvanje, zaštitne navlake s naramenicom i tronošća, te GPS prijemnikom za primanje i automatsko pohranjivanje GPS koordinata i ugrađeni Bluetooth 2.0 konekciju za vanjske uređaje.

Mjerač brzine u nastavi

Ovim uređajem kao nastavnim sredstvom učenici će imati mogućnost biti jedan dan „policijski službenik“, ali samo na školskom parkiralištu ili na poligonu sigurne vožnje te koristiti uređaj u svrhu izrade seminarskog ili završnog rada. S obzirom da je brzina najčešći uzrok nastanka prometnih nesreća u Hrvatskoj, a i u svijetu, na tom području provode se razne edukacije kako bi se smanjio utjecaj brzine kao uzrok nastanka prometne nesreće. Tijekom nastavnog procesa uređajem nastavnici mogu dodatno educirati i ukazati na potencijalne opasnosti i posljedice koje mogu nastati uslijed prekoračenja brzine kretanja vozila. U ime učenika i nastavnika Škole za cestovni promet zahvaljujemo tvrtki NERO-line d.o.o. na izrazito vrijednoj i korisnoj donaciji te se radujemo daljnjoj suradnji.

Igor Jelić, prof.

Urbana električna mobilnost - opasan „hit“

Praktično, povoljno, zabavno i atraktivno prijevozno sredstvo, posebno popularno u gradovima, među mlađom, ali i starijom populacijom - „njegovo veličanstvo električni romobil“.

Za djecu i mlade električni romobil je sredstvo za igru i zabavu dok među zaposlenim odraslim osobama veliku popularnost ostvaruje kao prijevozno sredstvo, zbog svoje brzine, lakoće upravljanja i mogućnosti kombiniranja s javnim gradskim prijevozom.

Međutim, Zakonom o sigurnosti prometa na cestama još uvijek nije zakonski regulirano prometovanje električnih romobila, a samim time ne postoji mogućnost za izricanje prekršajnih kazni za vozače istih. Prema sadašnjim zakonskim propisima električnim romobilima bi se trebalo kretati samo prostorima namijenjenim pješacima i prema dužnostima i obvezama pješaka.

Električni romobili ostvaruju brzine od 30 km/h, a novije generacije e-romobila čak i do 70 km/h te su samim time prebrzi za vožnju pješačkim zonama, a zbog neučinkovite signalizacije predstavljaju opasnost i u vožnji kolnikom.

Mnoge europske države uspjele su zakonski regulirati to pitanje ograničenjima brzine do 20 km/h, dobnom granicom za vozače, te zabranom vožnje u pješačkim zonama.

Predstavljanje prijedloga izmjene zakona u RH planira se u skoro vrijeme, a podrazumijeva praćenje trendova europskih zemalja, odnosno reguliranje brzine vožnje za vozače električnih romobila, propisane signalizacije i opreme, dobne granice za upravljanje te regulacija izricanja prekršajnih kazni.

A do tada.....

e-zoom.hr

Natalija Ozimec, prof.

*Petar Hrastinski, 3.f
izbor iz prezentacije*

Električni romobil

- **električni je romobil** nadograđen dodatnim izvorom energije čime postaje **idealno prijevozno sredstvo** urbane mobilnosti i na neasfaltiranim površinama.
- E-romobil iznimno je praktičan, kompaktan, cjenovno pristupačan i ekološki prihvatljiv.
- Ovisno o modelu i cjenovnom razredu kotači mogu biti plastični, silikonski ili gumeni.
- Odluku o kupnji električnog romobila s manjim ili većim kotačima, disk kočnicama, ABS sustavom, dugotrajnijom baterijom, ovjesom, svjetlima, zaslonom, brzinomjerom, nožicom za oslanjanje i dr. donesite prije same kupnje na temelju vlastitih želja a ne preporuka prodajnog stručnjaka.

*Kazimir Mendeš, 3.f
izbor iz prezentacije*

Od malih koraka do velikih ciljeva

Jeste li znali?

- U ZET-u je trenutno zaposleno 1204 vozača autobusa, 634 vozača tramvaja, od čega je 21 vozačica autobusa i 134 vozačica tramvaja
- Javni gradski prijevoz u Zagrebu nije nikada u potpunosti stao, čak ni nakon prvog potresa u Zagrebu, 22. ožujka 2020.
- Prilikom dočeka vatrenih, 2018. godine, vožnja od aerodroma Franjo Tuđman do Trga bana Josipa Jelačića trajala je čak **7 sati**, a vozile su ih upravo vozačice - Ana i Nikolina
- ZET je u posjedu dva muzejska tramvaja, koji su konstruirali inženjeri ZET-a i proizveli ih u ZET-ovim radionicama
- ZET ima najkraću uspinjaču na svijetu, koja započinje u Tomičevoj ulici, a završava podno kule Lotrščak na Strossmayerovom šetalištu, dugačka je svega 66 metara, a vožnja traje jednu minutu
- ZET je dugi niz godina bio glavni organizator prijevoza za vrijeme Snježne Kraljice, a na prijevozu je znalo biti do 80 autobusa i 200 vozača
- Ulica Dragutina Mandla u Dubravi dobila je ime po ZET-ovom inženjeru koji je konstruirao čak tri tipa tramvajskih motornih kola
- Nekada su u prometu bile linija 10 koja je prometovala na relaciji Borongaj - Glavni kolodvor - Savski most i linija 16 koja je prometovala na relaciji Zapruđe - Savska cesta - Črnomerec
- Najstarija tramvajska okretišta u Zagrebu su Savski most i Zapadni kolodvor
- Prosječna dužina tramvaja iznosi 28 metara, a najduži tramvaj u Zagrebu dugačak je čak 32 metra
- Najduža linija u Zagrebu je linija 7 koja prometuje od Dupca preko Novog Zagreba do Savskog mosta, a dugačka je čak 16,4 km
- Najkraća linija je 15 koja povezuje Mihaljevac s Gračanskim Doljem, tj. donjom postajom žičare, na njoj prometuje „solo“ tramvaj bez prikolice, a vožnja traje 5 min i trasa je dugačka svega 2 km

ŠCPI ZET

Zagrebački električni tramvaj i Škola za cestovni promet dugi niz godina surađuju u segmentu obrazovanja učenika kroz praktičnu nastavu, obrazovanje odraslih za upravljanje tramvajem te obrazovanjem vlastitih zaposlenika za određene poslove. Učenici koji se školuju za smjer vozač motornog vozila imaju mogućnost pohađati u drugome razredu praktičnu nastavu u ZET-ovim radionicama u pogonu Dubrava, Podsused te u autobusnoj radionici na Ljubljani. U trećem razredu, rijetki, no uporni pohađaju praktičnu nastavu s vozačicama i vozačima gdje imaju priliku vidjeti kako izgleda radni dan vozača u ZET-u. Od samog buđenja u 2:30 kako bi stigli na vrijeme u garažu, preko prvog izlaza autobusa u 3:30 na najudaljenije linije, pa sve do završetka smjene na terminalu ili u garaži. Završni, odnosno 4. razredi tehničara za špediciju i logistiku imaju mogućnost praktične nastave u ZET-u, a 4. razredi tehničara za cestovni promet idu par puta godišnje u posjet ZET-ovom pogonu u Dubravi.

Zašto baš ZET? Zašto baš vozač motornog vozila?

Mnogi se pitaju zašto baš ZET i zašto baš vozač motornog vozila - odgovor je jednostavan. Ljubav prema ZET-u razvila mi se od malih nogu i oduvijek sam bio oduševljen kako se autobusi dužine čak do 18 metara provlače kroz razne ulice Zagreba. Već tada sam htio biti vozač tog moćnog, ogromnog vozila i ta želja držala me do samog upisa u srednju školu gdje je unatoč raznim mogućnostima prevagnulo upravo to - ljubav od malih nogu. Prije upisa srednje škole shvaćam kako imam mogućnost daljnjeg školovanja što je bilo idealno za moju viziju napretka. Naime, smatram kako dobar šef, rukovoditelj ili direktor bilo koje tvrtke treba prvo krenuti od onog najosnovnijeg posla kojim se ta tvrtka bavi - u ovom slučaju vozačkog posla. To je bila *kap koja je prelila čašu* u odabiru vozačkog smjera, od samog početka i viđenja posla vozača uz napredovanje do nekih možda viših pozicija ili funkcija. Pomoću praktične nastave u ZET-u upoznao sam nove ljude na raznim radnim mjestima koji su mi podrška u ostvarivanju moje želje, a neki od njih su i bivši učenici Škole za cestovni promet.

Tekst i fotografije: Luka Savić, 3.I

Od snova se ne odustaje!

To nam potvrđuju i nekadašnji učenici.

Tomislav Brkljačić od malih nogu želio je biti vozač u ZET-u, a prvi crtež koji je nacrtao u vrtiću bio je upravo - autobus. Dok su se ostala djeca igrala igračkama u vrtiću on je redovno ispratio svaki autobus koji je prolazio pored vrtića. Unatoč tome što nije znao na sat, znao je točno kojim će po njega doći majka, a ako bi bilo kašnjenja odmah je postao nervozan. Svom snu bio je dosljedan, upisao je Školu za cestovni promet, priznaje da nije bio odličan učenik, no rado se sjeća svih trenutaka iz svog školovanja. U poslu ima puno mana poput gužvi u prometu, vozačke nekulture i neugodnih putnika, ali kaže, s obzirom da voli taj posao uglavnom vidi samo pozitivne strane poput kulturnih putnika, njegove omiljene linije 268 i Mercedes Benz autobusa. U pamćenju mu je ostala anegdota kada je putnica na liniji došla pitati gdje se nalazi „šćerna“ stanica; nakon što joj je rekao kako ista postoji samo u bajkama, ali ne i u Zagrebu, putnica je začuđeno napustila autobus! Tomislav kaže kako takvih situacija ima svakodnevno, no ta ga je posebno nasmijala.

POSJET UČENIKA 4. RAZREDA SMJERA TCP TVRTKI „ZET – ZAGREBAČKI ELEKTRIČNI TRAMVAJ“

Učenici 4. razreda smjera „Tehničar za cestovni promet“, u sklopu predmeta Praktična nastava posjećuju razne tvrtke koje se bave djelatnošću prijevoza putnika i raznog tereta te drugim logističkim uslugama.

Prilikom posjeta, djelatnici tvrtki domaćina upoznaju učenike s raznim odjelima, vozilima, sustavima za kontrolu i upravljanje te raznim načinima rada u prijevoznim i logističkim tvrtkama.

Učenici se na taj način imaju priliku upoznati sa svojim budućim potencijalnim poslovima i možda budućim poslodavcima.

Jedna od tvrtki koju već niz godina posjećujemo je i ZET-ov pogon u Dubravi. Naš domaćin g. Ivan Miličević upoznao je učenike s raznim vrstama tramvaja, odjelom za održavanje te s odjelom koji upravlja s rasporedom vozila i vozača po raznim tramvajskim linijama u gradu Zagrebu.

Goran Matić, prof.

Dominik Petras je posao vozača zavolio i zaželio raditi već u 1. razredu osnovne škole, a od 5. razreda sanjao je o poslu vozača autobusa u ZET-u. Vjeruje kako mu je u otkrivanju i formiranju te želje pridonijelo svakodnevno putovanje autobusom u školu. Od 2017. vozi autobus u ZET-u, a kao nedostatke izdvaja klizno radno vrijeme, konflikte s putnicima i sudionicima u prometu i veći stres zbog konstantne gradske vožnje. Od prednosti izdvaja dinamično okruženje, upoznavanje raznih ljudi i doprinos boljem funkcioniranju zajednice. Na poslu samo pamti lijepo događaje poput čašćenja kolačima od strane putnika za Božić i sitni znakovi pažnje od starijih i slabije pokretnih putnika prilikom pomaganja s putnim torbama i ostalim priborom.

Martina Brezovec od rujna 2018. godine radi kao vozačica autobusa u ZET-ovom pogonu Dubrava. Nije ni u mislima imala kako će jednog dana voziti baš autobus. Ističe kako su je oduvijek više privlačila „muška“ zanimanja, no smatra kako je ta podjela pojavom suvremenih tehnologija postala suvišna. Vožnju je zavoljela uz česta putovanja sa suprugom koji vozi kamion s rasutim teretom i nakon njegova prelaska na autobus odlučila se iskušati u tome poslu. Prije nego što je itko mogao pomisliti kako će zavladata pandemija uz supruga je putovala diljem Europe. Mogućnost putovanja ističe kao glavnu prednost posla i činjenicu da si uz to i plaćen. Uz moguća putovanja, od prednosti u vozačkom poslu u ZET-u ističe početak i završetak posla u gradu; nakon završetka službe može ići kući što nije moguće kod tura diljem Europe. Mane u ovom poslu ne ističe i poručuje kako moramo uživati u poslu koji radimo i tada nam ništa neće predstavljati problem.

Luka Savić, 3.I

Volvo Trucks - Novosti 2021.

Sljedeće će godine prijevoznici u Europi moći naručiti potpuno električne verzije Volvo teških kamiona. To znači da će Volvo Trucks ponuditi kompletan asortiman za velika opterećenja s električnim pogonom, započinjući u Europi 2021. godine. Ogromna težnja tvrtke Volvo Trucks ka elektrifikaciji predstavlja važan korak naprijed na putu do transporta bez fosila.

Volvo Trucks sada provodi testove električnih teških kamiona Volvo FH, Volvo FM i Volvo FMX, koji će se koristiti za regionalni transport i urbane građevinske operacije u Europi. Ovi će kamioni imati bruto kombiniranu težinu do 44 tone. Ovisno o konfiguraciji baterije, domet bi mogao biti i do 300 km. Prodaja započinje sljedeće godine, a opsežna proizvodnja započinje 2022. To znači da će od 2021. godine Volvo Trucks u Europi prodavati čitav niz električnih kamiona na baterije, za distribuciju, odvoz, regionalni prijevoz i gradsku izgradnju.

"Brzim povećanjem broja teških električnih kamiona želimo pomoći našim kupcima i kupcima prijevoza da postignu svoje ambiciozne ciljeve održivosti. Odlučni smo da nastavimo voditi našu industriju prema održivoj budućnosti", kaže Roger Alm, predsjednik tvrtke Volvo Kamioni.

Od 2021. godine Volvo Trucks će u Europi prodavati čitav niz električnih kamiona na baterije, za distribuciju, odvoz, regionalni prijevoz i urbane gradnje.

Prijevoznici mogu odabrati kupnju nekoliko Volvo kamiona istog modela, s jedinom razlikom u tome što su neki električni, a drugi se napajaju plinom ili dizelom. Što se tiče karakteristika proizvoda, poput vozačevog okruženja, pouzdanosti i sigurnosti, sva vozila zadovoljavaju iste visoke standarde.

Volvo Trucks započeo je s proizvodnjom Volvo FL Electric i Volvo FE Electric 2019. To su električni kamioni namijenjeni gradskoj distribuciji i odvozu otpada, prvenstveno u Europi. U Sjevernoj Americi prodaja Volvo VNR Electric, kamiona za regionalni prijevoz, započet će 3. prosinca 2020.

Postupni prijelaz na alternative bez fosila

U ovom desetljeću slijede električna vozila za zahtjevne i teške daljinske operacije. To će biti električni kamioni s električnim pogonom i gorivim ćelijama s dužim dometom. Volvo Trucks želi započeti prodaju električnih kamiona s pogonom na vodikove gorivne ćelije u drugoj polovici ovog desetljeća. Cilj Volvo Trucks-a je da do 2040. godine cjelokupna paleta proizvoda ostane bez fosila.

www.volvotrucks.com

«Da bismo smanjili utjecaj prometa na klimu, moramo izvršiti brzi prijelaz s fosilnih goriva na alternative poput električne energije. Ali uvjeti za ovu promjenu, a time i tempo tranzicije, dramatično se razlikuju među različitim prijevoznicima i tržištima ovisno o mnogim varijablama kao što su financijski poticaji, pristup infrastrukturi za punjenje i vrsta prijevoznih operacija», objašnjava Roger Alm.

Iz tog će razloga većina prijevoznčkih tvrtki prijeći na električni pogon u fazama. U praksi će mnogi od njih tijekom prijelaznog razdoblja imati mješovitu flotu kamiona s različitim gorivima.

«Naše su šasije osmišljene neovisno o pogonskom sustavu. Naši kupci mogu kupiti nekoliko Volvo kamiona istog modela, s jedinom razlikom u tome što su neki električni, a drugi na plin ili dizel.

Što se tiče karakteristika proizvoda, kao što su vozačevu okruženje, pouzdanost i sigurnost, sva naša vozila udovoljavaju istim visokim standardima.

Vozači bi se trebali osjećati upoznato sa svojim vozilima i moći upravljati njima sigurno i učinkovito bez obzira na potrošeno gorivo», kaže Roger Alm.

Iz perspektive Volvo Trucks, prijelaz na održiviji promet uglavnom se odnosi na to da se pomicanje što je moguće glatkije za prijevoznike, kako bi se oni mogli početi prilagođavati. Ponuđena rješenja moraju biti bez fosila i omogućiti prijevoznicima postizanje potrebnih razina profitabilnosti i produktivnosti.

Karlo Šoštarik, prof

Lud za kamionima

Zovem se Trpimir Brletić i cijeli sam život “lud” za kamionima. Već kao klinac gledao sam oca kako uspješno manevrira s kamionima u obiteljskoj tvrtki Euro prijevoz. Već tada mi je najveći poklon bio kada bi me otac pod nadzorom pustio u kamion i kada sam mogao simulirati vožnju.

Zaljubio sam se u Iveco kamione. Zašto?

Jednostavno su za mene najbolji. Trenutak kad sam (opet pod nadzorom oca) počeo upravljati kamionom pamtit ću zauvijek. Adrenalin koji te tada puca mjerljiv je jedino sa zgodnom djevojkom koju zamišljam na dužoj relaciji.

Zašto su Iveco kamioni najbolji?

Prednosti: udobnost, potpuno prilagođen posadi vozila, tihi rad motora, najbolji prijenos snage na tržištu i naravno vrhunski izgled kamiona.

Ako čekate stupac nedostaci na krivoj ste adresi.

Iveco je talijanska tvrtka specijalizirana za proizvodnju gospodarskih vozila. Nastala je 1975. godine.

Danas Iveco proizvodi oko 150.000 gospodarskih vozila, s prometom oko 10 milijardi eura. Iveco kao marka teretnih vozila prepoznatljiva je jer svojim kupcima omogućuje kupnju teretnog vozila na najvišoj razini, jedino Iveco u ponudi može kupcu ponuditi od putničkog kombija do najvećeg teretnog vozila.

www.iveco.com

Jedina marka koja trenutno pokušava postignuti cilj kao Iveco je MAN, ali teško će postići taj cilj.

Iveco je poznat po najboljem rješenju za kamionsku ekološku očuvanost. U floti Iveco kamiona postoji Iveco NP koji donosi ekonomske i ekološke pogodnosti. Opremljen je motorom od 400 KS, ima istu korisnu nosivost kao slični dizelski kamioni, a s dosegom do 1.500 km može prijeći udaljenost od Madrida do Frankfurta bez nadopune.

STRALIS (Iveco) NP je prvi kamion na plin koji donosi snagu, doseg i udobnost sukladno međunarodnim normama za prijevoz, a istodobno donosi dvostruke pogodnosti za ekološki osviještene profesionalne prijevoznike.

Zaključak na kraju da je Iveco sa svojim dostignućima ozbiljna konkurencija drugim proizvođačima teretnih vozila. O ukusima se ne raspravlja tako da vi sami procijenite sviđa li vam se Iveco.

privatne fotografije

Trpimir Brletić, 2.a

Iz ženskog kuta

"Trkaći automobili nisu ni predivni ni ružni. Oni postaju predivni kad pobjede."

Tako je Enzo Ferrari govorio o svojim jurilicama, a naša Daniela Sinković, 3.i, uzima misao za svoju ljubav prema kamionima i budućem zanimanju, protiv svih rodnih stereotipa..

U istim se prometnim razmišljanjima izdvojila kao jedina djevojka u " muškom" razredu i Andrea Špiljar iz 3.g razreda.

Danijela Sinković - Kamionima protiv rodnih predrasuda

Sitna, plava, nježna djevojka puna je adrenalina kad se spomenu kamioni i u trenu se pretvara u pravu, profesionalnu vozačicu koja samo živi svoj san. Odrasla je uz kamione, vrtila se oko očevih nogavica, pratila ga često na putovanjima i nekako je odmah znala da je to njen životni izbor. Vrlo otvoreno razgovara o predrasudama u našem društvu koje se odnose na mlade djevojke koje se profesionalno žele baviti prijevozom tereta u velikim kamionima. Niz anegdota koje je doživjela s tatom na putovanjima, od snježnih mećava do proljevanja ogromne količine boje koju je tata prevezio, samo su potvrđivale njenu želju da u životu i ona proživi istu avanturu. Oduvijek je znala da će upisati našu Školu, smjer vozač motornog vozila. Da je odlučna vidljivo je i u činjenici da odlučuje napustiti obiteljski dom i preseliti se u Učenički dom Maksimir kako bi bila što bliže našoj Školi i svome snu. Kao veliku prednost školovanja u smjeru vozač motornog vozila vidi i financijsku dobit jer zna koliko je potrebno odricanja da bi se platile kategorije koje se kod nas dobivaju besplatno te je i to bio još komadić sreće koji je vodio ka njenom cilju.

Nije još ni započela karijeru, a već sluša koliko će posao biti problematičan kad osnuje obitelj, postane majka. Danijela ne vidi problem jer vjeruje da se samo i može vezati uz osobu koja će imati istu strast prema kamionima te će se nadopunjavati i zajednički realizirati. Voljela bih osnovati vlastitu prijevozničku tvrtku, kupiti puno Scania i Mercedes kamiona i uživati u bespućima svjetskih prometnica. Ne smatra da se zanosi, željna je što prije započeti voziti/raditi i postupno ostvarivati zamišljeno. Podlogu je napravio otac, a Danijela sanja kako će sve unaprijediti i biti moderna poslovna žena u malo većem teretnom vozilu.

Planira se i dodatno obrazovati u području prometa i logistike kako bi osigurala dovoljno znanja i za vrijeme kad možda neće moći biti u kamionu, da može upravljati tvrtkom i kad možda sama neće biti na prometnicama. Pogledate li već sada njen Instagram profil ostat ćete ugodno iznenađeni, Danijela vrijedno objavljuje omiljene joj kamione popraćene podrškom svim vozačima, a nerijetko i stihom posvećenim kamionima. Djevojka stvarno ruši sve predrasude, želimo joj sigurnost u prometu i tisuće i tisuće kilometara svijetom kako bi, kako sama kaže, upoznala nove kulture, običaje i osjetila taj adrenalinsko/ pobjednički duh kojemu teži. Samostalno upravljati teretnim vozilom cestom života uz puno smijeha i bez straha, Danijelina je vrlo brzo ostvariva želja.

Andrea Špiljar - „Što možeš sanjati, možeš i ostvariti“ (E. Ferrari)

Škola za cestovni promet, smjer vozač motornog vozila, bio je moj prvi izbor kod upisa u srednju školu. Roditelji su me podržali u tom odabiru, iako su se mnogi čudili činjenici da želim biti vozačica kamiona.

Na početku školske godine po glavi su mi se motala razna pitanja. Što ako se ne uklopim? Što ako budem jedina djevojka u razredu?

Prvi razred srednje škole započeli smo s ukupno 26 učenika od kojih smo bile samo 2 djevojke.

Prvih dana bili smo povučeni i šutljivi, a onda su se počela rađati neka nova prijateljstva. Već u drugom polugodištu napustilo nas je dvoje učenika, a jedan je došao u naš razred te sam tako ostala jedina djevojka u razredu od nas ukupno dvadeset i pet.

Mislila sam da će mi biti čudno samo s dječacima u razredu, ali što smo više vremena provodili zajedno sve smo se više povezivali; uz njih nikad nije dosadno!

Polaganje vozačkog ispita B i C kategorije jedva sam dočekala. Bio je to početak ostvarenja mojih snova. Sjesti za volan kamiona divan je osjećaj. U kabini je sve ljepše, preglednije...

Obožavam Scanie; nadam se da će mi se pružiti prilika da upravo u takvoj kabini proputujem svijet!

Srednja škola će mi sigurno ostati u lijepom sjećanju jer mi je još jedanput dokazala da su prijateljstva između muškog i ženskog roda itekako moguća. Kad bolje razmislim, protekle tri ću pamtiti kao period života u kojem smo moj razred i ja naučili jednu dobru životnu lekciju i da bez obzira na spol svatko može raditi ono što voli bio to muški ili ženski posao.

Andrea Špiljar 3.g

<https://www.scania.com/hr/hr/home.html>

VJEČNI KLASICI VELIKOGA PLATNA

Automobilska industrija je od davnih vremena često popularizirana u filmskoj industriji i mnogi su automobili tako postali sjajni i od glumaca koji su u istim filmovima ovjencani Oscarom. Mračni su predmet želje brojnih muškaraca i što duže stoje u garažama bogatih posjednika sve su vrijedniji. Postali su statusni simbol, a način njihove proizvodnje još je u davnoj prošlosti pomicao granice automobilske industrije do savršenstva. Postali su vječni klasici. Učenici završnih razreda rado su nas uputili i predstavili nam omiljene modele. Mislili smo da su nove generacije orijentirane na najnovije modele, međutim, ugodno su nas iznenadili poznavanjem vrijednih klasika, kako filmskih tako i automobilskih.

Izdvojili smo:

1.ROLLS ROYCE kao ultimativni statusni model ("TheYellow Rolls Royce"u režiji Anthonyja Asquitha," SilverGhost" u režiji slavnog M. Scorsesea i Anthonyja Hassa).

2.BENTLEY - u vrijeme kad je Bond bio poznatiji kao književni lik, vozio je Bentley, a kasnije u filmu James Bond vozi Bentley Mark VI)

3.ASTON MARTIN DB5 - najdraži model Jamesa Bonda, uvijek mu se vraća, izdvajamo "Skyfall", "Goldfinger", "Casino Royal".

4.TUCKER 48 - ime dobio po konstruktoru P. Tuckeru, a 48 označava godinu izlaska na tržište, F.Coppola redatelj je filma "Tucker".

5.FORD MUSTANG COBRA - automobil poznat iz televizijskog serijala "Charliejevi anđali", zbog iznimne popularnosti serijala, Cobra II postaje Mustangov najpopularniji model.

6.CHEVROLET CHEVELLE - populariziran u filmu "Vožnja" s poznatim glumcem Ryanom Goslingom. K.Russell u Tarantinovom filmu "Otporan na smrt" luduje u CHEVROLETU NOVA

7.DODGE CHARGER - dovoljno je reći "Brzi i žestoki»

8.CADILLAC MILLER - METEOR ECTO 1- "Ghostbusters" i mogli bismo tako stranicama Cadillac deVille u kojem jure DiCaprio i Pitt..

Nema filma koji nas nije "nabrijao" na neki automobil, voljeli smo i male vječne - Mini Cooper, Volkswagen Buba, Citroen 2CW.. Nove filmove i automobile za kojima ludujete, pripremite za sljedeći broj..Za sada, uživajte u najmoćnijima prema količini dobivenih uradaka naših učenika. Kad kažemo automobilski klasici, mislite ovako:

Uredništvo i VMV

Cadillac

Luka Jonjić 3.f

Fourcast Cadillac

- Prvi Cadillac je bio iz 1909. godine.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električne svjetla.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni motor.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni ventilator.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni zvučnik.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni staklo.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni ključ.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni krov.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni sedlo.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni volan.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni pedali.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni kočnica.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni motor.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni ventilator.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni zvučnik.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni staklo.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni ključ.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni krov.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni sedlo.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni volan.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni pedali.
- Cadillac je bio prvi automobil koji je imao električni kočnica.

Chevrolet

Luka Jonjić 3.f

0 Chevroletu

- Prvi Chevrolet je bio iz 1911. godine.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električne svjetla.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni motor.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni ventilator.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni zvučnik.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni staklo.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni ključ.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni krov.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni sedlo.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni volan.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni pedali.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni kočnica.

Zanimljivosti

- Prvi Chevrolet je bio iz 1911. godine.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električne svjetla.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni motor.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni ventilator.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni zvučnik.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni staklo.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni ključ.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni krov.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni sedlo.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni volan.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni pedali.
- Chevrolet je bio prvi automobil koji je imao električni kočnica.

Bentley

Ivan Matacun, 3.i

Bentley-eva priča

- 1919. godine W. O. Bentley je napravio svoj prvi Bentley motor.
- Bentley automobile su uvijek vozili iznimni ljudi.
- Za 100-tu godišnjicu Bentley napravili su koncept Bentley EXP 100 GT.

Bentley Continental GT

- 6L W12 motor
- 630 konjskih snaga
- 990 njutn metara
- Od 0 do 100 km/h postize za 3.6 sekunde
- Maksimalna brzina je 330 km/h

Rolls Royce

Danijel Ištvančić, 3.i

Prvi automobil od Rolls Royca

- Prvi automobil su pustili u prodaju 1909. godine.
- Rolls Royce Silver Ghost
- Šestero cilindarski automobil
- Nakon 1. godine je proglašen "najboljim autom na svijetu"

Rolls Royce u današnjem vremenu

- U svojih 8 modela od toga su:
 1. 4 modela imazne
 2. 1 model je kabrio
 3. 3 modela su SUV

„Hrabrost je vrlina na osnovu koje ljudi u opasnosti čine plemenita djela.“
Aristotel

Vatrogasna vozila: DANAS ...

Budući da su brojni učenici Škole za cestovni promet zaljubljenici u automobile i vozila uopće, Željko će nas upoznati s tehničkim karakteristikama vatrogasnog višenamjenskog navalnog vozila za prijevoz vatrogasaca, opreme i spremnika s vodom.

Tehničke karakteristike vatrogasnog vozila:

Šasija: MAN TGM 13.280 4x4

Broj osovina: 2

Snaga motora: 279 KS (205 kW)

Ukupna masa: 15.220 kg

Kabina: MAN/Ziegler momčadska kabina 1+2

(fotografija navalnog vozila, oprema vozila)

Gorivo: Diesel

Spremnik vode: 5.600 litara

Posebne značajke vozila:

Vozilo je opremljeno krovnim bacačem, sadrži: 350 m vatrogasnih crijeva, pumpu Rozenbauer NH30, 6 izolacijskih aparata sa stlačenim zrakom, mješač pjenila, LED rasvjetu, osovinsku konfiguraciju 4x2.

... i NEKAD

Iako je naša vatrogasna grupa ove školske godine morala djelovati virtualno pa smo se o opasnostima, organiziranju i gašenju požara informirali gledajući brojne sadržaje edukacijskih video uradaka Hrvatske vatrogasne zajednice, ipak smo „uživo“ posjetili Tehnički muzej Nikola Tesla i razgledali odjel Vatrogastvo.

Oduševili su nas stari izložci vatrogasne opreme i vozila (parna vatrogasna štrcaljka Kernerenter iz 1889., automobilske vatrogasne ljestve Magirus K-20 iz 1924., zaprežna momčadska vatrogasna kola iz 19. st., kombinirano vatrogasno vozilo Chevrolet iz 1931.,...).

Tehničke karakteristike ovih „staraca“ neusporedive su s današnjim vatrogasnim vozilima koja su opremljena za sve moguće i nemoguće situacije (postoje: navalna vatrogasna vozila, tehnička vozila, vozila za spašavanje s visine, vozila s komunikacijskom opremom, zapovjedna i transportna vozila, posebna oprema za spašavanje iz ruševina,...). Ali...

Pogledajte naše fotografije snimljene u Tehničkom muzeju i priznajte koja vatrogasna vozila vam se više dopadaju: nova ili „retro“?

Željko Bakarić, 2.A
Lovorka Vidić, dipl. ing. – prof. mentor

S radnim danom i obvezama vatrogasaca, o školovanju za zanimanje vatrogasac i njihovim intervencijama smo vas upoznali u prošlogodišnjem „Semaforu“. S obzirom da je razorni potres 29. prosinca 2020. godine s epicentrom na području Sisačko-moslavačke županije pogodio veći dio Hrvatske, a jako se osjetio i u Zagrebu te je potaknuo nova oštećenja na objektima koji su stradali u ožujku 2020. i nova oštećenja na drugim objektima (dimnjaci, dijelovi krovništa, fasade), veliki broj vatrogasaca ponovno je bio angažiran na izvidima vezanim uz procjenu stanja navedenih dijelova objekata, traženju stradalih osoba s potražnim psima, na prijevozu hrane i opreme, dovozu humanitarne pomoći i građevinskog materijala, pranju ulica,... stoga smo odlučili da ćemo u ovogodišnjem „Semaforu“ pisati o aktivnostima vatrogasaca u Dobrovoljnim vatrogasnim društvima.

Humanost je njegov izbor - vatrogasac Željko

U našoj školi djeluje vatrogasna grupa koji čine učenici 2.A i 2.B razreda, zanimanja tehničar cestovnog prometa. Neki od njih uključeni su u rad dobrovoljnih vatrogasnih društava (DVD). Među njima je i Željko Bakarić iz 2.A koji je s nama želio podijeliti svoja razmišljanja, upoznati nas s radom DVD Rugvica i tehničkim karakteristikama vatrogasnog navalnog vozila.

Željko je još kao dječak želio postati „pravi“ vatrogasac u uniformi koji će „pod rotirkama“ voziti vatrogasno vozilo i gasiti požar. S navršene sedam godina uključio se u DVD Rugvica koje postoji od 1937. godine, a nastalo je na inicijativu mještana nakon velikog požara u selu kada su izgorjeli kafić i trgovina. DVD Rugvica trenutno broji 120 članova od čega 65 vatrogasaca ima vatrogasna zvanja, 30 operativno – aktivnih vatrogasaca koji odrađuju sve vrste vatrogasnih intervencija na području općine Rugvica, a ostali članovi su pomladak(djeca od 6 do 12 godina), mladež i vatrogasni veterani. Od 1997. godine DVD djeluje kao stožerno operativno društvo na području općine Rugvica.

Željko je, kaže, najsretniji kad u vatrogasnoj uniformi sa svojom ekipom stupi na natjecateljsku stazu i tada, nogometnim rječnikom, „ostavljaju srce na terenu“ kako bi pobijedili na natjecanjima DVD-ova. Na žalost, zbog pandemije uzrokovane korona virusom, ove godine se ne održavaju niti treninzi niti natjecanja. Unatoč tome, Željko je uvjeren da će se nastaviti baviti vatrogastvom; namjerava se usavršavati i postati pravi operativni vatrogasac. Mi mu želimo puno uspjeha i što manje posla.

Zahvala

Zahvaljujemo svim profesionalnim vatrogascima i članovima DVD-a što nam pomažu u nevoljama i životnim opasnostima, odvažno i nesebično izlažući vlastiti život kako bi spasili tuđi. Zahvaljujemo se članovima DVD Rugvica i zapovjedniku DVD-a Mariu Popoviću na pruženoj pomoći i informacijama.

CRNI PETAK RODIONA ROMANOVIČA RASKOLJNIKOVA

U vrijeme dok vrh hrvatskoga sudstva potresaju brojne afere i pravna etičnost duboko je upitna, problematizirati pitanje pravednosti u sudskom procesu, velik je izazov. Pravovaljanost ljudskih činjenja, presumpcija nevinosti te tromost pravnog sustava oduvijek su inspirativne teme u različitim sferama ljudskoga života. Potaknut autobiografskim momentima, ugledni ruski pisac Fjodor Mihajlovič Dostojevski u svojim je djelima često problematizirao različita gledišta na isto činjenje, cijenu i pravo na zločin te je javno upućivao kritiku društvu i društvenoj nepravdi često dolazeći do zaključka da si čovjek često sam presuđuje najgoru kaznu. Shvatili ste, roman Zločin i kazna, Sankt-Peterburg sredinom šezdesetih godina 19.stoljeća, vrijeme izricanja nepovredive presude Škola za cestovni promet, prosinac 2020. Naknadne žalbe ulaze u zastaru.

Ostvarivanje ishoda u nastavi Hrvatskoga jezika uvijek je moguće didaktički začiniti te različitim metodama u nastavnom procesu učiniti učenicima bližim i najteže zanimljivijim. Na tom je tragu nastala i radionica tuženja Rodiona Romanoviča Raskoljnikova u našoj školskoj knjižnici pod vodstvom Jasmine Radičević, prof.

Uredništvo

Učenici 3.c razreda Škole za cestovni promet na satu hrvatskog jezika pretvorili su učionicu u pravu sudnicu te su u skladu s epidemiološkim mjerama uprizarili suđenje Raskoljnikovu, liku iz romana Zločin i kazna Fjodora Mihajloviča Dostojevskog.

Tog poslijepodnevnog dana, petka 13.12.2020., crnog petka 13. za protagonista romana Zločin i kazna i njegovim sudionicima, odlučivalo se o sudbinama onih koji su odlučili uzeti pravdu u svoje ruke.

Rodion Romanovič Raskoljnikov (**Dorijan Kramarić**) optužen je za krađu i dvostruko ubojstvo Aljone i Lizavete Ivanovne. Nakon prisege optuženik ne pokazuje žaljenje, već smatra svoj čin dobrim djelom za čovječanstvo te se vrlo brzo gubi u iznošenju točnih činjenica i opisivanju okolnosti ubojstva pod nemilosrdnim pitanjima karakterističnim za poznatu tužiteljicu **Doru Klafurić**. Čak ni njegov odvjetnik, istaknuti predstavnik odvjetničkog društva STANIĆ & PARTNERI, **Petar Stanić** nije uspio potpitanjima izvesti svog klijenta na pravi put. Na temelju viđenog, časni sud zaključio je da je glavni osumnjičenik dobio iznenadnu amneziju i zapravo boluje od kronične bolesti dobro znane još i kao „nisam pročitao djelo“.

Raskoljnikovljev odvjetnik Stanić poziva Razumihina (**Kristijana Inkreta**) Raskoljnikovljeva prijatelja, kao prvog svjedoka koji poroti objašnjava Raskoljnikovljevu teoriju o iznimnom pojedincu i nastoji ublažiti optuženikovu kaznu. Kao drugi svjedok dolazi Sonja Semjonovna (**Anita Sućec**) koja brani Raskoljnikova, isto kao i njegova sestra Dunja (**Željka Lukić**) i majka (**Petra Breljak**), ali britka pitanja tužiteljice Dore Klafurić poroti daju na znanje da optuženom treba dati zatvorsku kaznu kako bi preispitao svoju savjest. Na temelju svjedočanstava porota je imala zadatak utvrditi i izreći kaznu / obranu za Raskoljnikova te je nakon iskaza svih svjedoka donijela jednoglasnu odluku- **KRIV JE!**

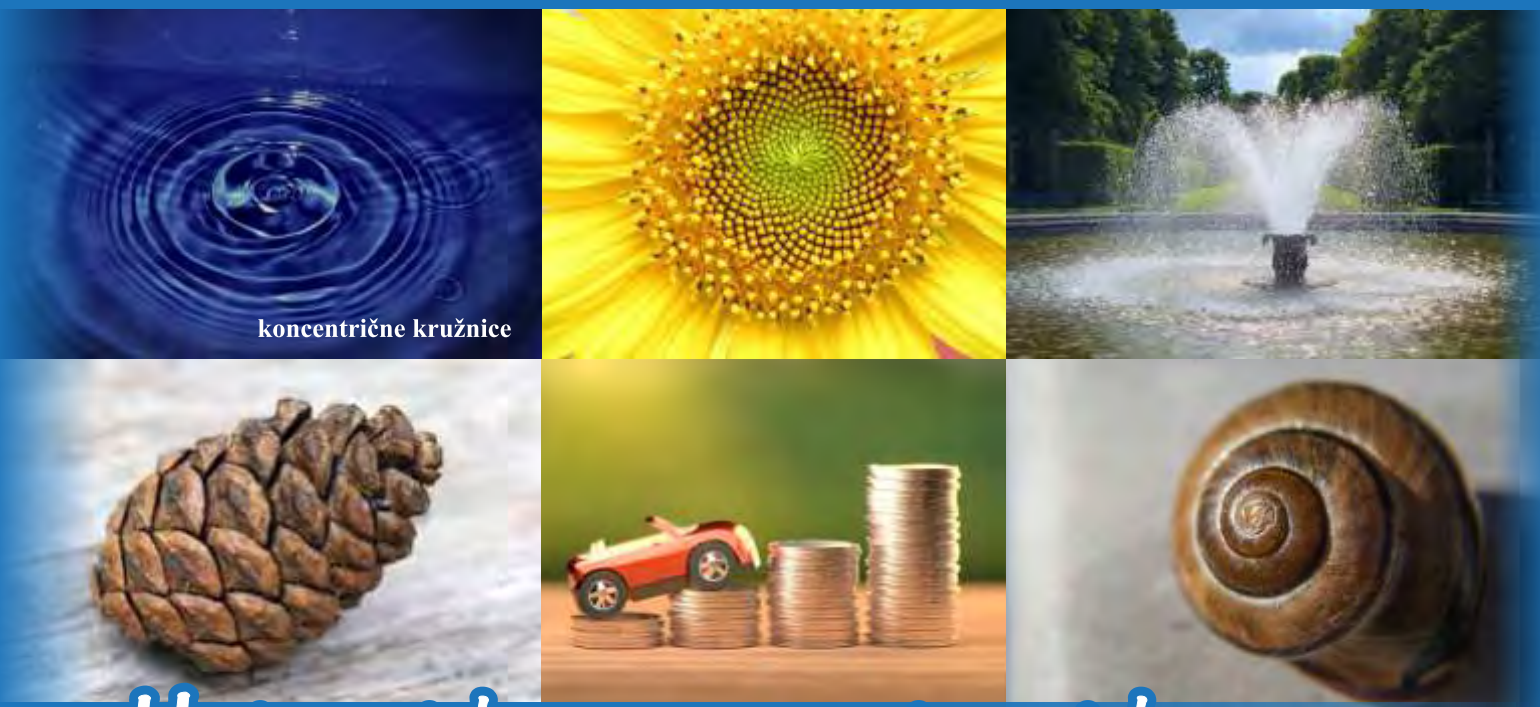
Rodion Romanovič Raskoljnikov (**Dorian Kramarić**) proglašen je krivim za izdržavanje kazne od dvadeset godina zatvora u zagrebačkom Remetincu uz svakodnevno čitanje djela „Zločin i kazna“ te su odlučili kazniti i Petra Petroviča Lužina (**Bruno Gregurec**) s dvije godine zatvora i dobrotvornog rada nakon potresnog svjedočanstva o podmetanju krađe.

I dok su okrivljenika u lisicama odvodili iz sudnice u suton petka 13. na licu mu se nije mogla iščitati grižnja savjesti, već je pobjedonosno poroti uputio značajnu poruku: "Do vlasti dolazi samo onaj tko se osmjeli da se sagne i uzme je. Tu se traži jedno, samo jedno: treba se odvažiti!"

F.M.Dostojevski

Jasmina Radičević, prof.

Matematika izvan matematike

Često čujemo da je matematika teška i dosadna. I zaista, mnogi školski matematički sadržaji zahtijevaju razmišljanje, povezivanja i vježbu što mnogim učenicima predstavlja problem. No, matematika je više od rješavanja zadataka. Koliko ste puta vidjeli vodu u fontani, a niste ju povezali s parabolom? Jeste li vidjeli koncentrične kružnice koje nastaju nakon bacanja kamenčića u vodu? Uočavate li spirale na puževim kućicama? Matematika nije samo predmet u školi. Ona je utkana u svaki djelić prirode i svega što nas okružuje. Nalazi se svuda oko nas, samo je pitanje želimo li ju vidjeti.

Da bismo učenicima približili matematiku i učinili ju manje strašnom, u nastavi je potrebno koristiti raznovrsne materijale i metode poučavanja. No, to samo po sebi nije dovoljno. Učenicima je potrebno pokazati gdje mogu vidjeti pojedine sadržaje, iz kojih su potreba oni nastali i čemu služe. Poželjno im je ukazati da i sami često koriste matematiku, a da toga nisu niti svjesni.

Uzmimo za primjer nogometnu utakmicu. Dinamo je pobijedio Tottenham 3 naprema 2 s ukupnim posjedom lopte od 43 %. Rezultat utakmice je omjer, a posjed lopte postotak. Utakmica se igrala na terenu pravokutnog oblika s loptom čija je putanja parabola. U parabolu gledate i kada gledate u dugu, u vodu u fontani, u podnožje Eiffelovog tornja i u mostove. Arhitekti i inženjeri se igraju simetrijom i asimetrijom, geometrijskim likovima, tijelima i krivuljama te koriste matematičko znanje kako bi projektirali stabilnu i očima privlačnu građevinu. Jednu takvu građevinu - most, u AutoCADu izradio je učenik Martin Jelinčić.

Mnogi slikari i kipari u svojim djelima često koriste Fibbonaccijev niz i zlatni rez. Jedan od njih je renesansni slikar i izumitelj Leonardo da Vinci koji je zlatni rez iskoristio pri slikanju Mona Lise. Za što vjerniji prikaz čovjeka, danas poznatog pod nazivom Vitruvijev čovjek, koristio je i geometriju i proporcionalnost. Ranije spomenuti zlatni rez često nalazimo i u prirodi: na spirali puževe kućice, na češeru, sjemenkama suncokreta i artičoki.

Matematiku možemo pronaći i u književnosti. Možemo ju iskoristiti pri izražavanju svojih misli i ideja, u kreiranju zagonetki i šala. Učenik Bruno Žagmešter napisao je: „**Nacrtati pravac zna svaki malac, ali nešto više samo genijalac**“. A da genijalaca u školi imamo mnogo, prikazuju fotografije priložene uz članak. Učenici su spojili maštu, matematiku i kreativnost te napravili prava mala umjetnička djela.

Jelena Grginov, prof.

Literatura Umjetnost i matematika, Sanja Struk, preuzeto 20. ožujka 2021. sa <https://hrcak.srce.hr/239505>

JEDNADŽBA

Jednadžba je za vječnost još je Einstein rekao, od prepisivanja zadataka nitko ništa nije stekao.

Matematičarka Jelena, naša profa tvrdi da je Problem drugoga stupnja, a meni je do stropa, čista katastrofa. U toj jednadžbi koeficijenti stanuju, a meni se u glavi druge misli rađaju.

Još i rješenje treba točno biti, jer će Raska odmah mami javiti.

Diskriminanta kvadratne jednadžbe, boli Jer diskriminira moje ocjene u školi.

Rješenja mora biti, matematika se mora zavoljeti i razumjeti. Vietrove formule napamet naučiti, pa poslije ispita ideš pjevajući kući.

Leon Mežnarić, 2. A₁

«naša lova»

D. Antolović

Matematička zagonetka M. Halar

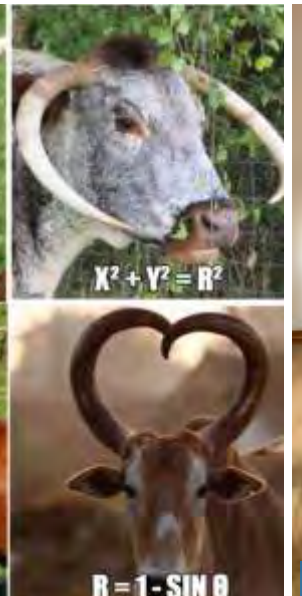
A. Čikić

Pršina žirafa

$Y = |X|$

$X^2 + Y^2 = R^2$

Slavkin stolac

Svi putevi vode u Italiju

Novi fakultativni predmet

Dragi naši čitatelji Semafora, mi smo prva grupica "cool Talijana" ikada u našoj Školi što nas čini posebnima, stoga bi bio red da se i predstavimo.

Od ove školske godine u našoj školi zaživio je novi fakultativni predmet Talijanska kultura.

Cilj predmeta je upoznati učenike s prekrasnom Italijom, njenim običajima, tradicijom i kulturom.

Učenicima koji idu na stručnu praksu u Italiju ovaj predmet nudi dobru podlogu i puno korisnog znanja kako bi njihovo iskustvo na praksi bilo što ugodnije i ljepše.

Imali smo zanimljive planove uživo, ali nažalost, zbog pandemije predmet se održava online, no to nas nije spriječilo da istražujemo i učimo nove stvari. Svi znamo da je teško učiti jezik online, pogotovo ako je riječ o početnicima, ali dobro nam ide i trudimo se.

Možemo se pohvaliti da smo poput pravih Talijana, zapravo smo čak i bolji, oni mašu samo rukama dok pričaju, mi mašemo i rukama i nogama preko Zoom-a kako bismo se sporazumjeli. To nam usput dođe kao i dobra vježba razgibanja.

Što smo naučili do sada?

Naučili smo da Talijani puno gestikuliraju rukama, ali mi smo bolji.

Talijani navodno nisu dobri vozači jer su temperamentnog karaktera i ne poštuju baš propise, ali i tu smo bolji, ipak smo Škola za cestovni promet.

Imaju prekusna tradicionalna jela poput lasanja, pize, špageta (na 100 načina), minestrone juha, cannellona itd.

Virtualno smo se prošetal i najpoznatijim muzejima i trgovima poznatih gradova, uživali u pogledu i popili virtualni espresso na Španjolskim stubama.

Jeste li znali da Talijani ni pod razno ne piju cappuccino nakon ručka? A znate li zašto? Smatraju da im to usporava metabolizam.

Još da smo imali priliku pojesti jedan pravi gelato (sladoled) gdje bi nam bio kraj. Originalni i možda najsladši proizvod talijanske kuhinje vrlo je popularan među turistima koji dolaze u Italiju. I s pravom: okus pravog talijanskog gelata ne može se usporediti ni s jednim sladoledom.

il camion

il treno

la bicicletta

il motorino

la nave

l'elicottero

l'aeroplano

l'automobile

l'autobus

il taxi

Da je predmet imao uspjeha pokazuje i anonimno provedena anketa među polaznicima koji su imali samo riječi hvale i podijelili dobre ocjene.

Ovim putem želim zahvaliti svim svojim učenicima što su mi pružili priliku da im otvorim vrata jednog predivnog romantičnog svijeta.

Hvala vam što ste našli vremena i volje sudjelovati ; znam da imate puno ostalih obveza s obzirom na to da ste učenici završnih razreda.

Nadam se da ćemo iduće godine ostvariti sve ono što smo zamislili i omogućiti učenicima da dožive Italiju u potpunosti onakvu kakva jest: zemlja pize, vina, gelata, glazbe, snova, ljubavi i čarolije.

Koliko god je istraživali, nikad je nećete u potpunosti upoznati, zato pakirajte valigie (kofere) i pravac Italija jer, na kraju krajeva, svi putevi vode u Italiju!

Dolores Torić - Jadrin, prof.

Na nastavi iz fakultativnog predmeta Talijanska kultura naučili smo puno zanimljivosti o Italiji i njihovoj kulturi te o glavnom gradu Italije- Rimu.

Zanimljivosti o Italiji:

- Talijanska zastava ima 3 boje: **zelenu**(nada), **bijelu**(vjera), **crvenu**(dobročinstvo).
 - Ljiljan predstavlja nacionalni cvijet Italije.
 - Dan Italije se zove **Festa della Repubblica** i slavi se svake godine **2. lipnja**.
 - Država **Vatikan** koja se nalazi u centru Rima je **najmanja država na svijetu**.
 - Italija je zemlja s tri aktivna vulkana – **Etna, Stromboli i Vezuv**.
 - Italija je zemlja s preko 1500 jezera
 - **Mont Blanc** je najviša planina u Italiji. Na **4808 metara** nadmorske visine ujedno je i **najviša planina u Alpama**. Nalazi se na granici između Italije i Francuske.
 - Turisti bace preko **milijun eura godišnje u fontanu di Trevi** za dobre želje i lijepe misli!
- Sav novac donira se u dobrotvorne svrhe!

<https://www.abscuola.eu/10-zanimljivih-cinjenica-o-italiji/>

Katja Švalm, 3.i

Literarni sladokusci – kolaž vedrih nota i umnih postignuća

Literarni sladokusci su prvotno zamišljeni kao kreativna radionica i digitalna potpora učenicima tijekom nastave na daljinu. Tmurna vremena, pandemija, potresi i socijalna distanciranost potakli su skupinu entuzijasta da pozitivnim mislima, izložbama učeničkih radova i poticanjem na čitanje te virtualnu razmjenu ideja, učinimo naše stranice svijetom mašte, boja i kreativnosti. Posebnu pozornost posvećujemo poticanju osobnog i socijalnog razvoja, razvoju digitalnih kompetencija, društvenoj angažiranosti, zaštiti mentalnog zdravlja te smo se i proglasili prostorom nulte tolerancije na nasilje, virtualnim putnicima i štovateljima zdravlja, prirode, životinja, sporta, druženja i svekolike stvarnosti koja mladi um potiče na potpuni razvoj kreativnosti. Učili smo od učenika, upoznali različite digitalne alate, književnosti često promijenili uhodani smjer i vratili strip na digitalne platforme.

Izložene učeničke prezentacije književnih razdoblja, pročitanih književnih djela i jezična promišljanja, samovrednovanje istoga, snimke s razrednih YouTube kanala, audio- vizualni radovi, digitalni plakati, umjetničke fotografije, dizajnerske pozadine i odabir stihova, često su nam otkrivali skrivene talente naših učenika i želju za otkrivanjem novoga što često izostaje u redovnoj nastavi.

To nas je uz potporu brojnih kolega i SPS-a motiviralo da nastavimo i povratkom u školske klupe. Naša vizija da dnevno na mobitelu ili računalu pogledate što kreativni sladokusci rade je zaživjela, preselili smo se na platforme Yammer i u vašu radoznalnost.

Napravili smo i korak dalje, otvorivši naše stranice i javno ih objavivši u CARNET-ovom sustavu Loomen, komunikacijskom kanalu Ministarstva znanosti i obrazovanja; predstavljene su i na Županijskom stručnom vijeću – naša radionica prerasla je u opsežan projekt digitalnih sadržaja namijenjen svim odgojno – obrazovnim djelatnicima za nastavu na daljinu, ali i nastavu u realnom okruženju.

Sadržajima Literarnih sladokusaca unaprjeđujemo rad škole i potičemo primjenu novih nastavnih metoda.

Hvala vam svima, a veliko srce svim učenicima koji su nam ponekad bili i mentorima u obrnutim učionicama.

Hvala i kolegama iz drugih škola koje nas prate te savjetnicima koji su prepoznali naš trud.

Andrea Maskalan, prof
Ljiljana Šutalo Zorić, prof

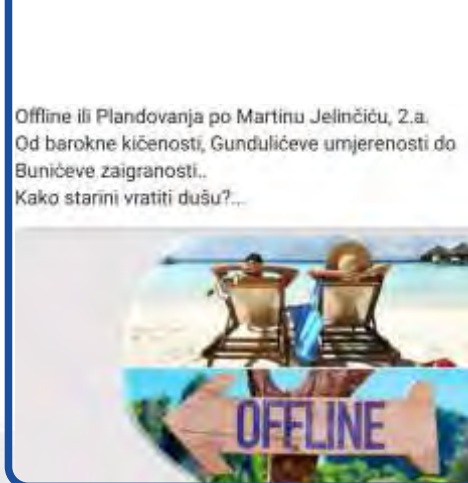
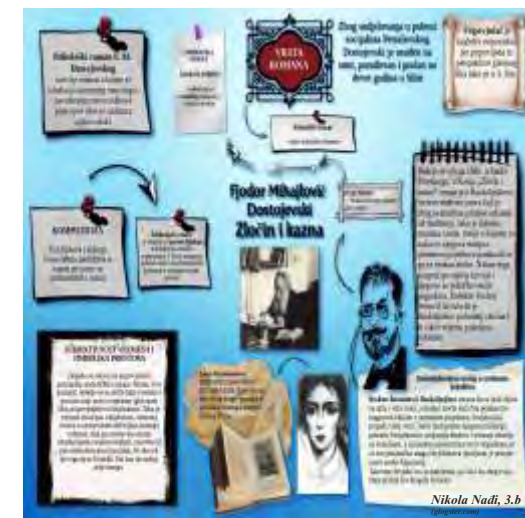
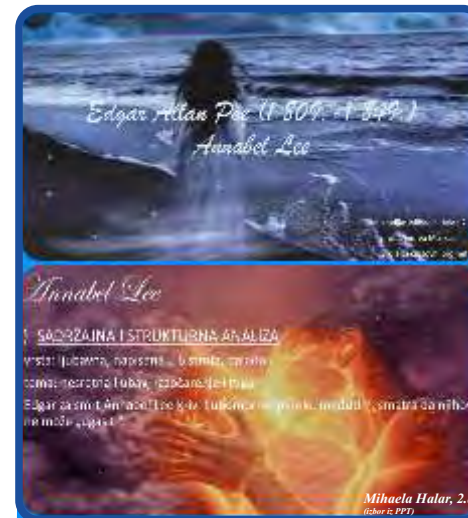
"Što je život? Mahnitanje. Što je život? Puste sanje, prazna sjena što nas ovi. O, malen je dar nam dan, jer sav život - to je san, a san su i sami snovi."

Calderon: Život je san

Željko Bakarić, 2.a
(izbor iz PPT)

Ško prestane biti prijatelj,
prijatelj nikada nije ni bio.
A. Camus

Kolaž vedrih nota i umnih postignuća (izbor iz radova):

Naglo nastupajuće bolesti i stanja

1. Srčani udar
2. Moždani udar
3. Pad šećera u krvi – hipoglikemija
4. Hipoglikemijska koma
5. Astmatski napad
6. Grčevi mišića

Učenici drugih razreda Škole za cestovni promet koji se obrazuju za vozača motornih vozila ili tehničara cestovnog prometa tijekom nastave školskog predmeta Prve pomoći u cestovnom prometu educiraju se o naglo nastupajućim bolestima i stanjima. Radi se o skupini bolesti koje mogu naglom epizodom neposredno ugroziti vozačev život. Posljedično vozač gubi nadzor nad upravljanjem vozilom te time ugrožava i život svih ostalih putnika u automobilu i/ili sudionika u prometu u neposrednoj blizini (bilo pješaka bilo putnika u ostalim vozilima).

Kako svi naši ostali učenici (ali i nastavnici) ne bi bili uskraćeni za ovako vrijedno i nadasve korisno znanje u svakodnevnom životu, urednice i vaša nastavnica Prve pomoći odlučile su isto podijeliti s vama.

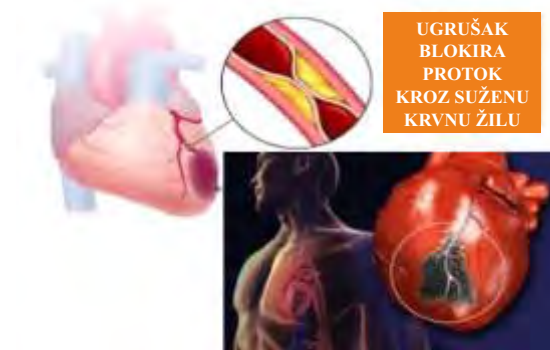
Naglo nastupajuće bolesti i stanja obuhvaćaju kronične bolesti koje redom započinju s postepenim razvojem u mlađoj dobi (od dvadesetih nadalje) iako naglo nastupajuća epizoda (udar, napad) može nepredvidivo nastupiti bilo kada u kasnijoj dobi (najčešće od pedesetih godina života nadalje). To su: srčani udar, moždani udar, nagli pad šećera u krvi (hipoglikemija) kod šećerne bolesti (dijabetes melitus), hipoglikemijska koma, astmatski napad te grčevi mišića kod epilepsije.

važno je brzo prepoznati bolest

žurno pozvati HMP kako bi se spriječio smrtni ishod

Srčani udar

Srčani udar nastaje zbog nedovoljne opskrbe krvlju srčanog mišića i odumiranja dijela srčanog mišića, uz naglu bol u prsnom košu koja se širi na vrat, rame ruke i čeljust. Uzrok je začepljenje suženih krvnih žila u srčanom mišiću ugruškom iz udaljenih krvnih žila (npr. nogu). Sužavanje krvnih žila nastaje zbog taloženja masnih naslaga (aterom). Simptomi su: bol ne popušta u mirovanju, pojačano znojenje, blijeda i plavičasta koža, ubrzan i slab puls, nedostatak zraka te mogući gubitak svijesti.

Trebate odmah pozvati hitnu medicinsku pomoć (HMP), smjestiti osobu u udoban polusjedeći položaj, omogućiti dotok svježeg zraka i otpustiti odjeću koja je tijesna. Ako osoba ima aspirin dopustite joj da sažvače jednu tabletu (ne mlađi od 16 godina), a ako ima lijek s nitroglicerinom dopustite da joj ga uzme. Ako bolovi ne prođu kroz 5 minuta može uzeti još jednu tabletu. Ako osoba izgubi svijesti i ne diše počnite sa oživljavanjem. Treba ostati uz unesrećenu osobu, zbrinuti ostale ozljede, zaštititi ju od jake hladnoće ili topline, pratiti stanje (razinu svijesti, disanje puls) te smirivati i ohrabrivati.

Prva pomoć u cestovnom prometu

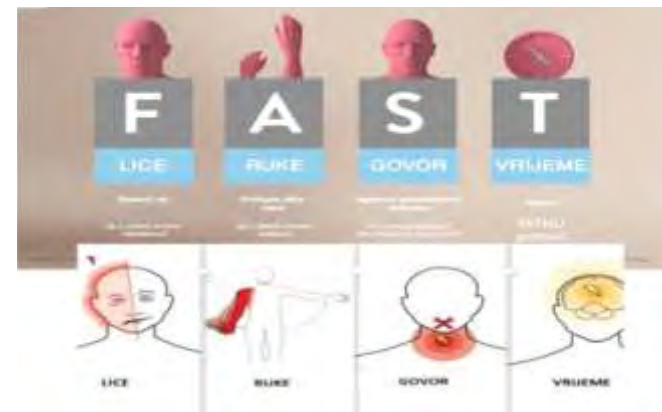
Moždani udar

Moždani udar nastaje zbog naglog prekida krvotoka u mozgu zbog naglog začepjenja ili puknuća krvne žile u mozgu. Očituje se velikom smrtnošću, trajnom invalidnosti i širokom slikom simptoma (ovisno koji dio mozga je zahvaćen):

- mlohavost lica – osoba se ne može ravnomjerno nasmiješiti, obješen kut usta ili oko jedne strane
- slabost u rukama – osoba može podići samo jednu ruku
- govorne poteškoće – osoba ne može razgovijetno govoriti
- zbunjenost, vrtoglavica, iznenadan pad
- moguć gubitak svijesti

Odmah pozovite HMP i recite da sumnjate na moždani udar (napravite FAST test), smjestite osobu u udoban ležeći položaj s podignutim ramenima i glavom, omogućite dotok svježeg zraka te otpustite odjeću koja je tijesna. Ako osoba izgubi svijesti i ne diše započnite sa oživljavanjem. Treba ostati uz unesrećenu osobu, zbrinuti ostale ozljede, zaštititi ju od jake hladnoće ili topline, pratiti stanje (razinu svijesti, disanje puls) te smirivati i ohrabrivati.

Pad šećera u krvi

Hipoglikemijska koma je iznenadni gubitak svijesti zbog naglog pada razine šećera u krvi. Upozoravajući znakovi su glad, glavobolja, znojenje i slabost. Pitajte osobu ili nekog tko ju poznaje – boluje li od šećerne bolesti te u slučaju potvrde nadoknadite šećer davanjem slatkog napitka.

Astmatski napad

Astma je kronična upala dišnih putova kod koje dolazi do iznenadnog problema otežanog disanja. Osobi ćete pomoći tako da ju umirite i smjestite u udoban sjedeći položaj s tijelom nagnutim prema naprijed kako biste joj olakšali disanje. Opustite pritisak odjeće i omogućite dovoljno svježeg zraka. Ako osoba ima svoje lijekove ("pumpicu") pomozite joj da ju primjeni.

Grčevi mišića

Grčeviti trzaji tijela uz kratkotrajan gubitak svijesti javljaju se kod epilepsije – kronične bolesti živčanog sustava. Radi se o kroničnom poremećaju stanica moždane kore, koje iz različitih razloga postaju "prepodražljive" i reagiraju sinhronim izbijanjima električkih impulsa, što se manifestira epileptičkim napadajima. Prvu pomoć osobi ćete pružiti tako da udaljite sve predmete oko osobe te joj pod glavu stavite dostupan meki materijal (jaknu). Ne stavljajte joj nikakve predmete između zubi. Pozovite hitnu medicinsku pomoć i ne ostavljajte osobu bez nadzora. Ukoliko se radi o vama poznatoj osobi (članu obitelji, prijatelju, poznaniku), a poznata vam je dijagnoza od prije, nije nužno zvati hitnu medicinsku pomoć. Pričekajte da grčevi prestanu, a osoba dođe svijesti te obavijestite nastavnika ili roditelje.

Bolni grč mišića

Radi se o bezazlenom stanju koje se očituje prilično jako bolnim grčevima mišića nogu koji se javljaju kod dugotrajnih vožnji i dugotrajnih prisilnih položaja tijela. Potrebno je pažljivo istegnute zgrčene mišiće koliko god je to moguće te ih zadržati u tom položaju dok grč ne prođe. Treba biti oprezan kako se zbog jake boli ne bi izgubio nadzor nad upravljanjem automobilom.

Dr. sc. Maja Marić Bajs, dr. med.

NE nasilju!

**KAD NETKO
PROGOVORI,
I DRUGI SE OHRABRE
STATI U OBRANU
SLABIJEG.**

Dan ružičastih majica

Škola za cestovni promet tradicionalno obilježava Dan ružičastih majica (ove godine 24. veljače) s ciljem pružanja potpore svima koji su bili žrtvom vršnjačkog nasilja i pokažemo im da nisu sami, da smo zajedno jači i da je potrebno reći; reći znači djelovati.

To možemo samo zajedno.

Hvala svima koji su sudjelovali, a već sutra će zaštititi i prepoznati sve koji su žrtve neprimjerenih oblika ponašanja.

Izdvojili smo misli učenika:

" Ne boj se, nisi sam!", "Recimo nasilju NE!"

" Tu sam za tebe", " Budi mi prijatelj", " Zajedno možemo bolje!", " Pusti me u svoje misli, ne boj se!",

"Prijavi!", "Nisi kriv za nasilje"..

Sudjelujemo svi, volonteri, ambasadori nenasilja, učenici svih razreda.... Puštamo balone s motivacijskim porukama... Vratimo li jedan osmijeh na lice, uspjeli smo. Odjenuli smo roze majice, poslali poruku i djelovali..

Ne jedan dan, to je naš ljudski zadatak!

Uredništvo

ZDRAVLJE

Naša je Škola prostor nulte tolerancije na nasilje

Obilježavanje Dana ružičastih majica započelo je u Kanadi kao znak podrške dječaku koji je trpio vršnjačko nasilje u školi samo zato što je bio odjeven u ružičastu majicu. Njegova je ružičasta majica simbolizirala potporu teško bolesnoj majci. Dan ružičastih majica obilježavamo posljednju srijedu u mjesecu veljači. Vršnjačko je nasilje isticanje moći agresijom. Definira se kao negativna verbalna ili tjelesna akcija koja ima neprijateljske namjere, uznemiruje žrtvu, ponavlja se tijekom vremena, a zasniva se na nesrazmjeru moći. Vršnjačkim se nasiljem smatra ako učeniku drugi učenik ili grupa učenika govori ili čini loše ili neugodne stvari. Zlostavljanjem se može smatrati i ako se učenika opetovano zadirkuje na način koji mu je neugodan ili ako ga se namjerno izostavlja iz aktivnosti. Ponavljanjem zlostavljanja nasilnici povećavaju svoju moć, a žrtve svoju gube.

Nasilje prestaje ovdje!

Kako bismo naše učenike, koji su iznimno napredni u upoznavanju novih digitalnih alata, usmjerili da se u njihovim radovima često nailazi na zamke i opasnosti, već godinama posvećujemo pozornost navedenoj temi te se pridružujemo aktivnostima Centra za sigurniji Internet koji s partnerima i suradnicima organizira obilježavanje **Dana sigurnijeg interneta!**

Svake veljače udruženje Insafe/INHOPE uz potporu Europske Komisije organizira **Dan Sigurnijeg Interneta** kojemu je cilj promicanje sigurnije i odgovornije upotrebe online tehnologije i mobilnih uređaja, posebice među djecom i mladima. Svake godine na drugi dan drugog tjedna drugog mjeseca tisuće ljudi diljem svijeta se udruže kako bi sudjelovali u događajima i aktivnostima kojima žele podići svijest o sigurnosnim problemima na internetu.

Tema ovogodišnjeg Dana sigurnijeg interneta je „**Zajedno za bolji Internet.**“

Fokus sigurnosti na internetu se tijekom godina s kreiranja „sigurnijeg“ interneta prebacio na kreiranje „boljeg“ interneta. Bez obzira jesmo li djeca i mladi, roditelji i skrbnici, učitelji i socijalni radnici ili čak i predstavnici industrije, zakonodavci i političari, svi imamo veliku ulogu.

Povodom obilježavanja internacionalnog Dana sigurnijeg interneta 09. veljače, Centar za nestalu i zlostavljanu djecu već sedmu godinu zaredom organizira aktivnosti i akcije s ciljem poticanja i promicanja sigurnije i odgovornije upotrebe tehnologije i mobilnih uređaja među mladima i djecom, ali također i roditeljima.

Naš doprinos je bio sudjelovanje u kvizu, pogledali smo webinar, pisali smo i **poslali radove naših učenika**, angažirano i ozbiljno smo prošli sve predviđene aktivnosti.

Hvala svima koji su se uključili!

Uredništvo

Zašto ti je (ne)bitan lajk?

Sunce, poljubac, dubina pogleda, okus čokolade, šuštanje lišća nije nikad bilo ostvarivo u digitalnom svijetu. Takav svijet ne registrira istinsku ljepotu. Život nije lajk. Izazovima vremena u kojemu živimo ne možemo stisnuti lajk. U posljednje vrijeme kad dane mjerimo oboljelima, potresima, mjerama, lajk je potpuno izgubio značenje. Izgubio je značenje svidanja, postao je tek naznaka da smo vidjeli nove nastavne sadržaje, znak da smo negdje prisutni. Nekoć je možda bilo važno provući lice kroz filter i pretvoriti se u sebi neprepoznatljivo i čekati lajk. I da, svakako su morali lajkati bitni, oni drugi bili su tek broj. Čovjek kao broj? Ostali su još influenceri koji nam svakodnevno nude iluziju života. I žive od iluzije i naših pregleda. Mi koji živimo prizemljeni život nemamo vremena za takav lajk. Važnija mi je iskrena, usmena potvrda ljudi koje volim. Ne volim život na zaslonu mobitela, na društvenim mrežama. Volim stvarne ljude s borama vremena, razumijem tužna lica ljudi. To se ne lajka. Opasan je taj palac u zraku, potiče na pretjerivanje i ako lajkam iluziju, ne lajkam istinu. Nisu mi biti lajkovi ni količina pregleda. Bitan mi je povratak u normalan život u kojem neću palcem davati znak da postojim.

Želim samo svoju mladost u kojoj se glasno smijem i neopterećeno živim svoje snove.

Lana Dolčić, 2.a

Sloboda govora na internetu: što je prihvatljivo, a što ne?

Sloboda govora i izražavanje misli jedno je od glavnih ljudskih prava koje nam ne smije biti uskraćeno. Isto vrijedi i za internet, ali postoje granice kojih se trebamo pridržavati.

Današnji svijet okupiran je internetom i više od 4.5 milijarde ljudi raznih dobnih skupina živi u digitalnom svijetu. Pravila u virtualnom svijetu postoje, ali mnogi ih zanemaruju i tu se stvaraju različiti problemi. Mnogobrojni ljudi na internet postavljaju svoju svakodnevnicu i intimu, pa zbog toga dobivaju „hejt“ komentare raznih vrsta zbog sadržaja i tema koje objavljuju, zbog rase, vjere, nacionalnosti...

Što se smatra prihvatljivim u današnje vrijeme na društvenim mrežama, a što ne? Društvene mreže poput Instagrama, Twittera i Facebooka omogućuju samopozvanim „influencerima“ da žive od njih. Njihovi pratitelji slijede njihove prijedloge gdje kupiti najbolji parfem ili pojesti brzi ručak, a uz to još i prate njihovu svakodnevnicu. Govor mržnje neprihvatljiv je, no, nažalost i sveprisutan na internetu. Također i diskriminacija ima velikog utjecaja na djecu, i to spada u neprihvatljivu slobodu govora na internetu.

Što možemo zaključiti? Je li okružje interneta pozitivno? Digitalni svijet nam je dao velike dobre mogućnosti koje smo iskoristili, ali svatko ima mane, zato se mora ograničiti pristup ljudima koji nemaju dobre namjere i djeci bez prisustva roditelja.

Luka Kraljević, 2.a

Sloboda govora na internetu: što je prihvatljivo, a što ne?

Svaki čovjek trebao bi imati slobodu govora na internetu, ali opet ne previše, ali pak ni premalo. Neki ljudi izražavaju svoje misli i osjećaje na pomalo grub ili perverznan način, ne razmišljajući da bi te misli i ta osjećanja mogla povrijediti ili uplašiti ljude kojima je to upućeno ili ljudima koji to slučajno vide.

Ta gruba ili perverzna mišljenja najčešće su upućena maloljetnicima, mladim ženama, no i ostalima. No, najgore je to što se neki od njih, nakon takvih poruka, zatvore u sebe i rade ono šta ta osoba traži od njih, bez da ikome govore u čemu je stvar. Nažalost sloboda izražavanja na internetu ne može biti neograničena ili bezuvjetna, ali svako ograničavanje slobode izražavanja mora biti iznimka i imati jasne razloge. Sprječavanje govora pojedinih društvenih skupina jedan je od rijetkih opravdanih razloga za ograničavanje slobode izražavanja.

Govor mržnje podrazumijeva govor kojim se poziva na nasilje i mržnju prema pojedincu ili određenim društvenim skupinama radi njihovih karakteristika poput rase, spolne orijentacije, vjere... koji kao takav nije spojiv sa slobodom govora upravo zato što krši tuđa prava i potpuno je nespojiv s ravnopravnošću i jednakošću nekog pojedinca ili skupine. Upravo su ograničavanje slobode izražavanja govora mržnje jedan od glavnih izazova u zaštiti slobode izražavanja u digitalnom okruženju. Govor mržnje sve se učestalije pojavljuje na internetu i širi se razvojem društvenih mreža, a zbog količine sadržaja koji nastaje u vrlo kratkom vremenu poseban je izazov za zaštitu. Zbog sve veće prisutnosti govora mržnje i njegove pojave kao globalne prijetnje slobodi izražavanja, ali i u cilju provođenja standarda zaštite slobode izražavanja kao ljudskog prava, donio se zakon o kažnjavanju nekulturnog i neprimjerenog ponašanja u digitalnom obliku.

Važno je uvijek imati na umu da su s druge strane računala stvarni ljudi prema kojima se treba pristojno ponašati. Objavljivanje fotografije ili neželjenog sadržaja na internetu može biti narušavanje prava na privatnost, može predstavljati narušavanje ugleda druge osobe pa prema tome može biti prijavljeno policiji kao krivično djelo. Na internetu se ponašajte pristojno, kao u stvarnom životu. Prema drugima (i koje ne poznajemo) se ponašajmo onako kako bismo željeli da se drugi ponašaju prema nama.

Željko Bakarić, 2.a

Zašto ti je (ne)bitan lajk?

Živimo u vremenu kada se sve vrti oko društvenih mreža. Sve generacije, svi, ali baš svi su upali u taj svijet. Svijet koji je sve samo ne realan. Svijet koji nas proganja iako velika većina nije ni svjesna te činjenice. Društvene mreže postale su paravan za sve. Kako za dobro, tako i za loše. Živimo u vremenu kada su najbitnije one virtualne brojke, kada nije bitno kakav si, već koliko followersa imaš na Instagramu, imaš li feed i, naravno, koliko ti to donosi lajkova.

Lajk? Što je to? Što to uopće znači? Broj ljudi kojima se sviđa tvoja fotografija ili samo broj ljudi koji su „kliknuli“ dva puta po ekranu jer, eto, iskočila im je tvoja nova objava, a ti si razbijaš glavu kako se namjestiti, u koji ugao staviti kameru, koji efekt odabrati i koji opis dodati. Istovremeno brineš i o tome koliko ljudi će dva put „kliknuti“ na ekran kada im se pojavi tvoja nova objava. Postaješ zaludena činjenicom da sve mora biti savršeno, posežeš za raznoraznim aplikacijama koje sve čine još boljim, neovisno o tome izgledaš li tako uživo ili ne. Jer sve mora biti savršeno. Zbog čega? Brojke koje ionako nitko ne gleda, brojke koje ionako nemaju nikakav smisao jer nisu realne. Nije realno da radiš sve to samo kako bi zadivila druge neovisno o tome što ti možda uopće nisi takva. Ti isti ljudi, možda ne svi, ali većina to napravi samo zato što im „iskočiš“ dok gledaju još more takvih objava poput tvoje. Kad se zapitaš čemu sve to, čemu provoditi sate i sate namještajući se, uređujući, pokušavajući posložiti sve da bude savršeno kad od toga zapravo nema ništa, osim možda vlastitog zadovoljstva. Shvatiš kako to nema baš previše smisla. Možda su i bitni lajkovi brojnim mladim ljudima koji su to odabrali kao svoj posao. Ti isti ljudi zarađuju od njih i naravno da im je to nešto što je zaista bitno u njihovim životima. Međutim meni, običnoj pomalo luckastoj tinejđerki, željnoj svega samo ne života na društvenim mrežama sve je to samo obična varka. Varka koja zaluduje tinejđere diljem svijeta. Što mi znače ti lajkovi, ta svidanja od ljudi za koje znam da su tu samo na društvenim mrežama. Ti „prijatelji“ odnosno pratitelji koji su tu samo kako bi zavirili u dašak mog života koji tamo prikazujem. Što imam od 500 ili 50 lajkova - ma koja je razlika? Zato stavljajte lajkove na ljepotu prirode koja nas svaki dan iznenađuje ili na kavu s najboljom prijateljicom, druženje s obitelji, putovanja, ma na bilo što od čega imate zadovoljstvo, lijepe uspomene i sve te svidalice dijelite u obliku osmijeha onog pravog, istinskog, a ne virtualnog srca koje ionako ponekad i sasvim slučajno kliknete.

Skupljajte sitnice koje ćete pamti, a ne brojke ljudi koje u velikoj većini i ne poznajete jer o tome nećete pričati nekim novim klincima kad ostarite, već o stvarima koje ste osjetili na vlastitoj koži. Ne dopustite da vam mladost prođe namještajući se za nešto toliko besmisleno.

Slavka Jelena Kahlina, 3.d

Ambasadori nenasilja

Kreativna REakcija za nenasilje

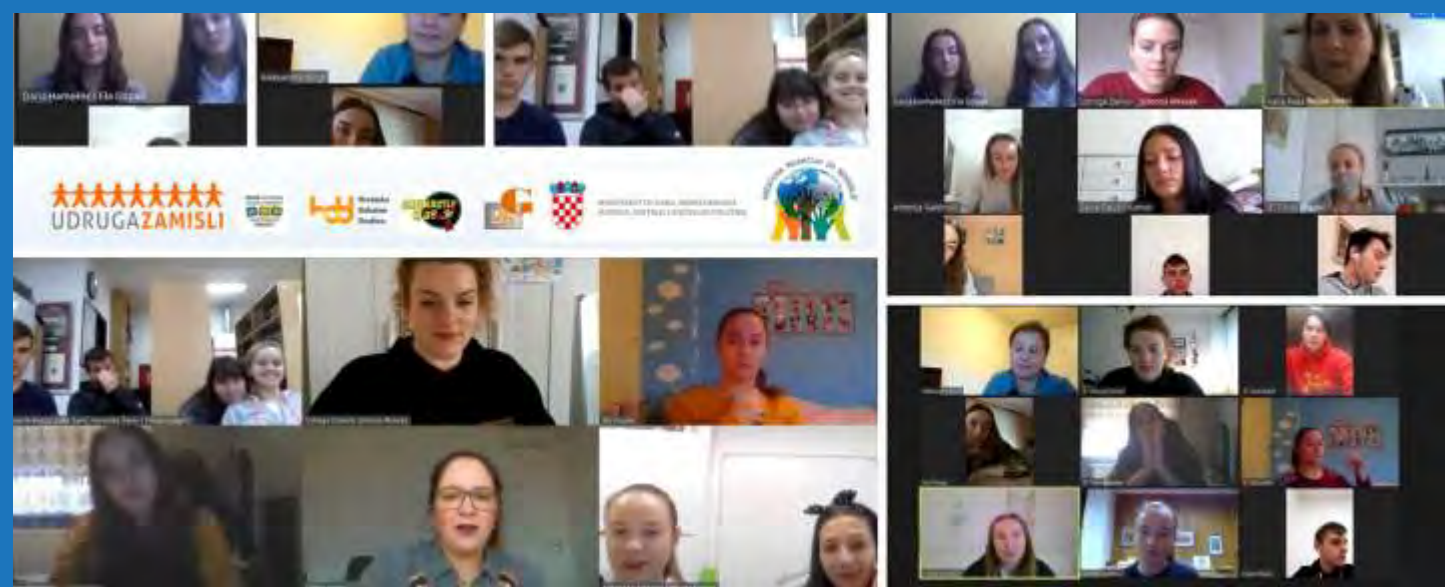
ZDRAVLJE

Vršnjačka prezentacija - Prijenos znanja naših ambasadora nenasilja Jure Josipa Kostanjskog, 4.A i Patrika Beluhana, 4.E učenicima 1.G razreda o utjecaju i prevenciji nasilja, nenasilnom rješavanju sukoba, promicanju tolerancije i poštivanju različitosti.

Kreativna REakcija za nenasilje projekt je pokrenut s ciljem promicanja tolerancije, nenasilja, nenasilnog rješavanja sukoba i poštivanja različitosti među mladima kroz informiranje, podizanje razine svijesti o postojanju različitih oblika nasilja i otkrivanje čimbenika nastanka i prevencije nasilja. Svojim sadržajima i poticanjem kritičkog promišljanja mladih na temu nasilja, projekt nastoji smanjiti njegove pojavne oblike među mladima, uključujući fizičko, psihičko, seksualno, ekonomsko i kulturno nasilje. Želja Udruge Zamisli jest približiti se mladima kroz područja njihovih interesa i organiziranje slobodnog vremena, kroz njihovo uključivanje u aktivnosti kreativnog izražavanja i direktno poticanje na aktivno sudjelovanje u prevenciji nasilja među mladima.

Prije više od godinu dana naši učenici **Jura Josip Kostanjski** (4.A) i **Patrik Beluhan** (4.E) postali su prvi ambasadori nenasilja u Školi za cestovni promet završivši edukaciju i trening u sklopu projekta Kreativna REakcija za nenasilje kojemu je cilj promicanje pozitivnih vrijednosti, kulture poštivanja različitosti, tolerancije i mirnog rješavanja sukoba. U ovoj školskoj godini još troje učenika iz naše škole krenulo je njihovim stopama. **Josip Brkljača** (2.B), **Franka Matošević** (2.E) i **Silvija Lugarić** (3. A) su tijekom 1. polugodišta pohađali ciklus od tri radionice o nenasilnom rješavanju sukoba, a od 24. do 26. veljače pristupili su treningu koji se odvijao na dvije lokacije - u Centru za mlade u Zagrebu i u Termama Jezerčica u Donjoj Stubici čime je njihova edukacija završena. Naši novi ambasadori nenasilja sada će, osnaženi za poticanje tolerancije i stvaranje društva nenasilja, podijeliti stečene vještine vršnjačkom edukacijom sa svojim školskim kolegama.

Najveća snaga kojom raspolaže čovječanstvo je nenasilje. (M. Gandhi)

Ambasadori nenasilja nam poručuju što strogo trebamo izbjegavati:

- Stvaranje prijezira prema određenoj grupi ili osobi
- Stvaranje negativnih stereotipa prema određenoj grupi ili osobi
- Poticanje diskriminacije i neprijateljstva
- Izazivanje osjećaja nesigurnosti i straha kod pripadnika određene grupe ili osobe
- Osudu okoline prema određenoj grupi ili osobi
- Stvaranje osjećaja kod velikog dijela građana da je takvo ponašanje prema pojedincu/grupi opravdano i poželjno
- Nanošenje psihičke ili fizičke boli
- Upućivanje prijetnji
- Stvaranje osjećaja kod širokog kruga građana da će takvo ponašanje biti tolerirano i za njega se neće snositi odgovornost
- Poticanje i izazivanje nasilja

Potresi u doba pandemije po predlošku nadrealnog Davida Lyncha

Što činimo za dobiti mentalnog zdravlja?

Naučiti model preživljavanja i očuvanja mentalnog zdravlja u doba koronavirusa i stalnih potresa je najčešće pitanje već duže vrijeme. Ljudski je tražiti pomoć, pitati i razgovarati kad se nađemo u scenariju koji nismo mogli ni zamisliti. Savjeti poput privikavanja na novonastalu situaciju su najbizarniji odgovor. Kako sve ovo preživjeti? Doslovno, kao da smo postali dio nadrealnog filma ili Munchove slike „Krik“. Savjeti su se nizali, guglala su se potencijalna rješenja, vodile su se brojne radionice, otvarale stranice, epilog je uvijek bio isti, moramo početi od sebe.

„Najbolji su dio čovjekova života njegova mala, bezimena, nezapamćena djela dobrote i ljubavi.“
William Wordsworth

U brizi i za naše učenike, upitali smo ih što oni čine kako bi svoj mikrokozmos učinili snošljivijim mjestom za život. Slike govore tisuću riječi...

ZIVJETI ZDRAVO www.zivjetizdravo.eu

5 jednostavnih aktivnosti za očuvanje mentalnoga zdravlja u doba koronavirusa

- Povežite se**
Neprijateljski odnosi i u situacijama povećane fizičke distanca. Zahvaljujući savremenim tehnologijama svoje podržavajuće odnose možete njegovati bez prekida fizičkog distanca ili nedostatku druženja na svađe srušiti ranije navikli. Možete poslati podržavajući i ohrabrujući poruku ili napisati dragi oslozi, podijeliti kako ste. Možete međusobno podijeliti što ste danas učinili za svoje zdravlje i psihološki dobrobit, na čemu ste danas ponosni ili zahvalni.
- Odvojite trenutak i obratite pažnju**
Na trenutak sađi i odje, na ono što se događa u vani ili dio vas, na aktivnosti koje vas opuštaju i smiruju – svjetlo u vlastitoj sobi i aktivnosti poboljšava koncentraciju i samopouzdanje. Pod stresom i intenzivnim brigama nije lako odvojiti vrijeme za slikaće i opuštanje, pokušajte si – odvojite vrijeme bez mobilna ili ga iskoristite za instaliranje aplikacija koje vam mogu pomoći u opuštanju, pisanju dnevnika ili slikaće, povremeno osvojite trenutak za nekoliko dubokih udaha i isatah ili obratite pozornost na to kako dišete, smanjite gledanje ili slušanje vijesti ili broju zaradanih.
- Uzvratite**
Pomoćanje, dijeljenje i ljubavnost prema drugima proritice osjećaj vlastite vrijednosti, emocionalno nas jačinjava te jača osjećaj zajedništva. Zahvalna predavačici u trgovini ili drugim osobama koje u doba pandemije koronavirusom rade u drugačijim uvjetima, uzvratite ljubavnošću i zahvalnošću čineći koji vas ohrabruju, pružaju podršku i brinu za vas, brinu o starijima u vašem okruženju.
- Učite nove stvari**
Učenje novih stvari može povećati vaše samopouzdanje i biti način na koji se možete opustiti i umiriti svoje misli na ovo i sada, a ne na to što se može loše dogoditi. Npr. pokušajte eksperimentirati u kuhinji i isprobati neke nove recepte, učite novi jezik ili unaprijediti neko drugo znanje, učiti nove plinske korake ili nove instrumente. Savremena tehnologija besplatnim online edukacijama također pruža rasne mogućnosti.
- Budite aktivni**
Tjelesna aktivnost smanjuje stres, povećava energiju i jača imunološki sustav. Hodajte, plešite, vozite bicikl, koristite stepenicu umjesto dizala, uredite vaš prostor za stancovanje ili čišćenje, vježbajte.

Izvor: Služba za promicanje zdravlja, Hrvatski zavod za javno zdravstvo

Mentalno zdravlje Svjetska zdravstvena organizacija (SZO) definirala je kao stanje dobiti u kojem pojedinac ostvaruje svoje potencijale, može se nositi s normalnim životnim stresom, može raditi produktivno i plodno te je sposoban pridonositi zajednici (WHO; 2001). Prema definiciji Svjetske zdravstvene organizacije duševno zdravlje dio je općeg zdravlja, a ne samo odsutnost bolesti. Pandemija koronavirusa je nova i nepoznata situacija i zato je jako važno da se ponašamo odgovorno. Okolnosti u kojima trenutno živimo utječu na naše mentalno zdravlje. Morali smo promijeniti svoj uobičajeni način života, socijalno se distancirati od drugih ljudi, što nas čini osjetljivijim za razvoj poremećaja mentalnog zdravlja.

Hrvatski zavod za javno zdravstvo (HZJZ) redovito je slao rezime svih koji su ikada radili na unaprjeđenju mentalnog zdravlja i iz spektra savjeta, odabrali smo pet jednostavnih aktivnosti, a zatim se konzultirali sa stručnjacima preživljavanja - našim učenicima.

Andrea Maskalan, prof

Ljubičasti dan - dan podrške osobama s epilepsijom

"Širenjem znanja o epilepsiji, rušimo predrasude"

"Ona nije dijete, ona je nevidljiva, ona je moja prijateljica, epilepsija."
26. ožujka 2021.
LJUBIČASTI DAN

Epilepsija je jedna od najučestalijih bolesti ili poremećaja u neurologiji, predstavlja ozbiljan medicinski i socijalni problem. Nasljeđivanje epilepsije je vrlo složeno i raznoliko te se mali broj epilepsije nasljeđuje izravno s roditelja na dijete.

Tijekom napadaja mogu se javiti grčevi mišića, smetnje osjetila, smetnje njuha, vida ili sluha kao i određeni poremećaja svijesti. Epileptički napadaj je vidljiv simptom opisanih poremećaja, a ovisi o tome na kojem se mjestu u mozgu poremećaj javlja.

<https://www.plivazdravlje.hr/tekst/clanak/16142/Sto-je-epilepsija.html>

Ljubičasti dan osnovan je 2008. godine inicijativom djevojčice Cassidy Megan, njenih roditelja i Udruge za epilepsiju iz Nove Škotske u Kanadi. Zbog osjećaja usamljenosti i nerazumijevanja, Cassidy koja je tada bila devetogodišnja djevojčica s epilepsijom, izrazila je želju da svima govori o epilepsiji i da pokaže kako se ljudi s epilepsijom ne razlikuju od drugih ljudi. Tijekom svih ovih godina naglasak je na edukaciji djece i mladih kako bi se podigla razina svijesti o epilepsiji uz slogan: **"Širenjem znanja o epilepsiji, rušimo predrasude!"**

Za obilježavanje dana izabrana je ljubičasta boja lavande koja je internacionalna boja epilepsije, a isto je tako povezana i s osjećajem usamljenosti koji se učestalo javlja kao posljedica društvene stigmatizacije i izolacije osoba s epilepsijom.

26. ožujka ljudi iz cijelog svijeta nose ljubičasto kako bi pružili podršku osobama s epilepsijom, u mnogim školama održavala su se predavanja, organizirali su se koncerti, plesovi, večere, šetnje, utrke i drugi sportski događaji obilježeni ljubičastom bojom i predmetima.

http://www.kzz.hr/str.aspx?content_id=ljubicasti-dan&ispis=DA

www.epilepsija.hr

Prvi epileptički napadaj doživjela je prošle godine. Uspješno se oporavlja, ali zbog trenutne pandemije i očuvanja svog zdravlja mora ostati doma.

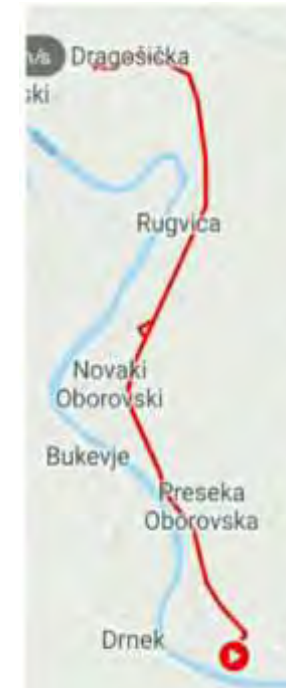
„Shvativši da ću zbog svoje bolesti, tj.epilepsije i pandemije korona virusa radi očuvanja svog vlastitog zdravlja morati ostati kod kuće dok svi ostali idu u školu, družu se i stvaraju uspomene iz najboljeg razdoblja života osjećala sam se tužno i ne baš najbolje, ali kad sam shvatila da je to za moje dobro i da dalje mogu stvarati uspomene makar to bilo samo preko videopoziva osjećala sam se bolje. Iako mi je za to trebalo malo duže vrijeme da shvatim nadam se da će i drugi shvatiti da sve ovo nije lako i krasno kako izgleda te se nadam skorom povratku u školu.“ Lana Dolčić

“Naša Lana je čudesna, hrabra, mlada djevojka! Pred ovakvom veličinom priznanja, samo se ponizno možemo nakloniti..”

(*razrednica Andrea Maskalan, prof.*)

Cijeli razred (op.a. -2.a) izrezivao je i izrađivao ljubičasta srca, pojedinci su sudjelovali u *online* biciklijadi " **Bicikliraj za epilepsiju**" kako bi dali podršku osobama oboljelim od epilepsije, a dodatna motivacija nam je bila upravo naša razredna prijateljica Lana! **#nosiljubičasto , #budiodgovoran i #ostanidoma.**

Tea Fijačko, 2.a

Povodom Ljubičastog dana (26.ožujka) održana je, sada već tradicionalna 3. biciklijada "Bicikliraj za epilepsiju" Odvoženo za Lanu Dolčić 20 km.
Željko Bakarić 2.a

KAKO POMOĆI OSOBI KOJA IMA EPILEPTIČKI NAPADAJ?

1. Nije dovoljno da vas uhvati panika!

2. Njegovite vrijeme napadaja!

3. Sprijelite ruke uz glavu, savijte glavu!

4. Osoba koja ima napadaj postavlja u svoje područje!

5. Ne pokušavajte otvrdjeti prečvrstati žanobi, zubi!

6. Ne pokušavajte napadaj prekiniti: splozavom, udarcima, kontrastnim!

7. Dobro je da se u stvari samo osoba koja pružuje pomoć!

8. Za vrijeme i nakon napadaja neka vas obavijeste i neka govore samo, tobi do djeteta, teško!

9. Ostanite sa osobom dok se u potpunosti ne oporavi ili do djeteta, tobi, pomoć!

10. Navedite imeni osobama ljubičastu, hrana ili piće dok ih u potpunosti teško!

PODRŽITE OSOBE S EPILEPSIJOM - NOSITE LJUBIČASTO!

26. OŽUJKA LJUBIČASTI DAN

26. ožujka - "PURPLE DAY" - "LJUBIČASTI DAN"

NOSI LJUBIČASTO

pridruži se internacionalnom danu posvećenom podizanju razine osviještenosti o epilepsiji

"Želim da ljudi znaju da ako boluješ od epilepsije, nisi sam."

Cassidy Megan, Nova Škotska, Kanada
Društvo "Purple Day" iz 2008. godine

EUROPSKI TJEDAN SPORTA (23.-30. rujna 2020.) #BeActive KOŠARKAŠKI TURNIR "KAKO SI?" U SJEĆANJE NA EMILA ŠČUKANECA u organizaciji Sportske udruge Filozofskog fakulteta, udruge studenata psihologije "Kako si?" i udruge mladih i za mlade Forum za održivi razvoj Zeleni prozor

Košarkaški turnir 3x3 "Kako si?" održao se po prvi puta u sjećanje na Emila Šćukaneca. Našu svakodnevicu, a s njom i naše navike i razmišljanja, promijenila je pandemija koronavirusa.

Turnir se održao u sklopu službenog programa Europskog tjedna sporta, pod geslom "budi aktivan", kojim nas žele podsjetiti na važnost očuvanja psihofizičkog zdravlja.

Za sudionike bio je pripremljen košarkaški turnir 3x3 u kojima su sudjelovali učenici 3.B razreda naše škole. Održana su i natjecanja u košarkaškim vještinama i tricama. Uz sportske aktivnosti, udruga studenata psihologije "Kako si?" održala je dvije edukativne radionice o brizi za mentalno zdravlje kako bismo lakše živjeli u ovim izazovnim vremenima.

Interaktivna radionica Prva pomoć za psihičko zdravlje sudionicima je omogućila da prepoznaju i definiraju kada i kako im se pojavljuju smetnje u svakodnevnom funkcioniranju, ponudila im je jedinstvene metode prevencije istih te pomoć u istraživanju osobnih faktora koji bi mogli pomoći u stvaranju lakšeg i jednostavnijeg svakodnevnog života.

Naša Škola imala je dvije ekipe na turniru koje su bile u sljedećem sastavu: Borna Brajković, Filip Katić, Antonio Knežević, Dražen Smotalić, Lovro Strojnik i Domagoj Ružić.

M. Sesar, prof. mentor

EUROPSKI TJEDAN SPORTA
KOŠARKAŠKI TURNIR "KAKO SI?"
UTORAK, 29.09.2020. OD 10 SATI
RSC JARUN
PITAJTE NA MAIL: KOŠARKAŠKITURNIR@KAKOSI.ORG
PROGRAM:
KOŠARKAŠKI TURNIR 3x3
NATJECANJE U KOŠARKAŠKIM VJEŠTINAMA
NATJECANJE U TRICAMA
RADIONICE OBRIBE KAKO SI?

J. Sesar, profesionalni košarkaš, trener

Dobrovoljno darivanje krvi

U četvrtak, 11.3., u našoj Školi tradicionalno je održana akcija dobrovoljnog darivanja krvi koju organiziramo sve godine, u suradnji s Crvenim križem, uz pridržavanje propisanih epidemioloških mjera.

Drago nam je što se i ove godine odazvao velik broj naših maturanata i ovim putem zahvaljujemo svim učenicima i djelatnicima koji su podržali akciju jer unatoč novim uvjetima uzrokovanim pandemijom Covid virusa, još uvijek je krv nezamjenjivi lijek, a dovoljne količine svježje krvi mogu se osigurati samo redovnim održavanjem akcija darivanja krvi te su mladi darivatelji svakako važni, kao i razvijanje svijesti o potrebi darivanja krvi. *Ida Klemenčić, pedagoginja*

Škola bez ovisnosti – grad bez ovisnosti

Nastavni zavod za javno zdravstvo „Dr. Andrija Štampar“ je i ove godine organizirao natječaj pod nazivom „Škola bez ovisnosti – grad bez ovisnosti“ koji je namijenjen učenicima 7. i 8. razreda osnovnih i svim razredima srednjih škola u Gradu Zagrebu. Natječaj se organizirao povodom Međunarodnog mjeseca borbe protiv ovisnosti. Cilj natječaja je kroz literarne i likovne radove prikazati problem ovisnosti te preventivu.

U natječaj se uključila i naša Škola za cestovni promet, koju je prezentirao 3.e razred na čelu s razrednicom Željkom Turković. Uz njen poticaj, promišljali smo o načinima i mogućnostima kako najbolje prikazati ovisnosti kao privremeno zadovoljstvo i kao nešto loše sa štetnim posljedicama. Svatko od nas je dao nekakvu ideju ili prijedlog, surađivali smo i puno razgovarali, uložili mnogo vremena na nastavi i privatno.

Odlučili smo se za likovni prikaz (plakat) kojem će cilj biti prikazati ovisnosti i njihove posljedice na način da ih svi mogu razumjeti. Na žalost, sve više mladih sve ranije postaju ovisnici. Mi smo se osvrnuli na one najzastupljenije: cigarete, alkohol i droga. Naše ideje na papiru spojila je i naslikala naša Bruna Lukačić. Iako smo svi jednako sudjelovali, bez njene likovne sposobnosti naš plakat ne bi bio to što sada je. Ponosni smo jer smo na zanimljiv način uspjeli prikazati Grad bez ovisnosti. Plakat je namijenjen i razumljiv svim generacijama. Naša ideja bila je potaknuti mlade na razmišljanje o tome da prestanu, i „malima“ da se nikako ne upuštaju u ovisnosti.

Natječaj je za nas bio divno iskustvo, razmijenili smo priče, naučili nešto novo te se dobro zabavili. Sigurno ćemo sudjelovati i sljedeće godine.

Laura Grubešić, 3.e

Ujedinjeni u solidarnosti

„Potreseni smo do svoje krhke biti, ranjivi, izrasli na tom tresnom području, potreseni životom svojih uzbibanosti. Ustrašeni od potresa zemaljskih i međuljudskih, potresa svjetskih i domaćih, osobnih, naših, i onih što tresu našom nutrinom, našim životima i životima naših najdražih.“
V. Stahuljak, Potres

Potaknuti ljudskom tragedijom i nemoći čovjeka pred razornom snagom prirode, Škola za cestovni promet u suradnji s drugim školama (OŠ Petra Preradovića, OŠ Lovre pl. Matačića, OŠ Izidora Kršnjavoga, OŠ Ksavera Šandora Gjalškog, XVI gimnazijom i Prirodoslovnom školom Vladimira Preloga) organizirala je 4. siječnja 2021. zajedničku humanitarnu misiju za malog čovjeka u mjesta koja su najviše stradala u potresu na području Banovine (Strašnik, Goru, Novo Selo Glinsko, Viduševac i Glinu). Nastojali smo dostaviti pomoć na kućne pragove svih onih malih ljudi, koji su nastradali u ovom razornom potresu i kojima je pomoć najpotrebnija. Crno se nebo nadvilo nad blagdanskim danima.

Snaga prirode – nemoć čovjeka

Prečesto podcijenjujemo moć dodira, osmijeha, lijepe riječi, uha koje sluša, iskrenog komplimenta ili najmanjeg čina dobrote, a sve navedeno ima potencijal da promijeni nečiji život.”

L. Buscaglia

“Nijedan čin dobrote, bez obzira koliko malen, nije uzaludan.”

Ezop

Učenici i djelatnici Škole za cestovni promet

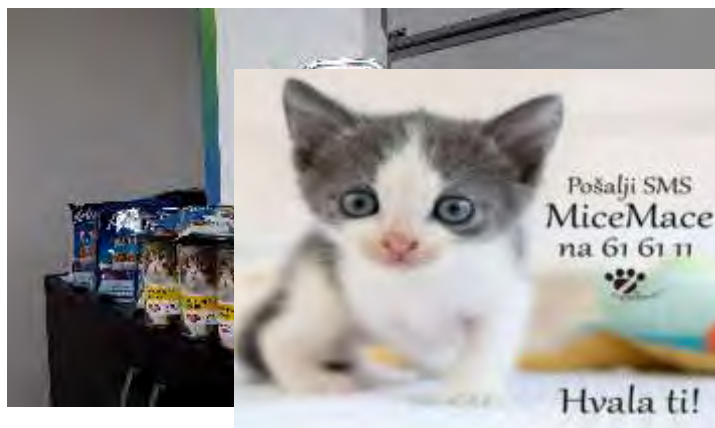

Fizički distancirani - socijalno povezani

Kako pružiti ruku, a ne dotaknuti? Kako utješiti, a ne zagrliti? Puno izazova je ove školske godine stavljeno pred naše neumorne volontere. Problema je sve više, mogućnosti za pomoć svakim danom sve manje. Nismo se obeshrabrili, nismo odustali niti smo se izolirali... ovo posljednje samo ponekad, fizički, ali naša srca su zauvijek ostala povezana. Ostavili smo tragove svojih vrijednih ruku i u ovoj turbulentnoj školskoj godini.

Ni ove školske godine nismo zaboravili na naše krznene prijatelje; obilježili smo Međunarodni dan životinja prikupljanjem hrane za udrugu Prava šapa. 1.b razred zajedno s razrednicom Valentnom Židak Radić i profesoricom Frančeskom Šimić pokazali su koliko ljubavi imaju za naše krznene prijatelje.

Vrijedne volonterke naše škole, uz MEĐUNARODNI DAN BIJELOG ŠTAPA, pripremile su mali podsjetnik na ljude koji svijet doživljavaju drugim osjetilima. 15. listopada 2020.

Nešto povoljnija epidemiološka situacija i lijepo vrijeme izmamili su nas na sunce gdje smo u dvorištima OŠ Grigora Viteza i OŠ Rapska sudjelovali u akciji „Zasadi stablo, ne budi panj!“. Uz našeiskusne volontere ovaj put se priključio i 1.i razred na terenskoj nastavi.

Iako se ove godine Volonterski klub nije mogao sastajati u knjižnici, njihove vrijedne ruke su, malo u školi, a malo i kod kuće, izradile niz božićnih ukrasa koje su poklonili udruzi Hrabre njuške za njihovu božićnu aukciju. Na ovaj način uspjeli su održati naš humanitarni Božićni sajam.

Veliko srce ŠCP-a

Kroz ova teška vremena neki prolaze lakše, a neki možda malo više zapinju. Veliko srce naše škole ove godine organiziralo je dvije humanitarne akcije za one, među nama, koji su ove godine bili možda malo više pogođeni svim nedaćama koje su nas snašle.

Božićni humanitarni sajam – „Lijepo je čovjeku biti čovjek“

Uz miris ušećerenih badema i kolača, naši su radovi našli dom, a mala pomoć našim učenicima ispunila nas je božićnim zadovoljstvom.

Hvala svim učenicima i djelatnicima velikog srca!

Humanitarni Kahoot kviz „Medu za Zeku“

organizirali smo pred Uskrs; u njemu su sudjelovali razredi na satovima razrednika, ali i nastavnici na Nastavničkom vijeću. Pobjednici kviza u svakom razredu dobili su nagrade koje su vrijedne ruke volontera izrađivale u školskoj knjižnici. Nastavnici su marljivo sastavljali pitanja i svi smo ponešto novo naučili. Osim puno smijeha, prikupili smo i vrijedne donacije.

Prikupljene donacije iz obje akcije su, uz pomoć Stručno - pedagoške službe, upućene u ruke onih kojima su najpotrebnije.

„Sami možemo toliko malo, zajedno možemo toliko mnogo“

H. Keller

S. Tenji - epidemiološka čvarica

Ivana Zelenika, prof.

BUŠ? BUM!

U veljači 2021. uključili smo se u projekt Školskog sportskog saveza grada Zagreba "**Biciklom u škole - BUŠ**". U projekt su uključene 34 škole i namijenjen je srednjoškolcima te učenicima osnovnih škola od 5. do 8. razreda uz uvjet da posjeduju biciklističku vozačku dozvolu, tj. da su osposobljeni za upravljanje biciklom sukladno članku 215. Zakona o sigurnosti prometa na cestama!

Cilj projekta je potaknuti što veći broj učenika i djelatnika škola Grada Zagreba da koriste bicikl kao prijevozno sredstvo. Projekt će se izvoditi u drugom polugodištu školske godine 2020./2021. i prvom polugodištu 2021./2022. Učenici će svoje bicikljanje pratiti aplikacijom te će prikaz svih aktivnosti biti vidljiv u aplikaciji i mrežnim stranicama Školskog saveza Grada Zagreba. Čim smo čuli za ovaj projekt na pitanje **BUŠ?** odgovor se sam nametnuo: "**BUM!**" – Brzo, učinkovito, mobilno.

*Martina Sesar, prof. mentor
Ivana Zelenika, prof.*

2 U 1 GODINA ZA GOO

GOO grupa se prošle školske godine vrijedno pripremala za dvije smotre: Projekt građanin i Simulirano suđenje, ali nam je virus, nažalost, poremetio planove. Zapravo, odgodio ih je. Dobili smo priliku ove jeseni pokazati sve za što smo se pripremali pa su tako učenici naše Škole po treći put odmjerili snage sa školama iz cijele države i na Državnoj smotri simuliranih suđenja, pred sucima, pokazali što su naučili. Smotra se održala online, a kako je bila subota ujutro, mi smo se spojili iz praznog predvorja naše škole.

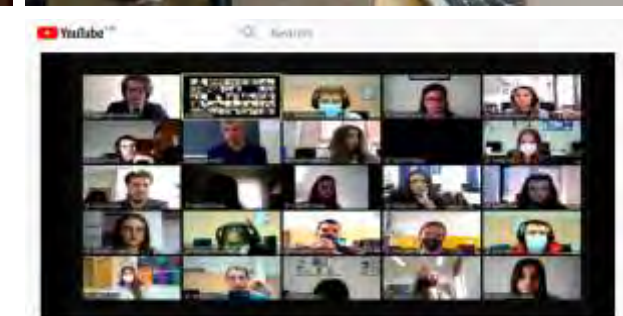
Simulirano suđenje -24.travnja 2021.

Ove godine sudjelovali smo na čak dvije smotre Projekt građanin. Odgođenoj smotri iz 2020. kao i novoj iz 2021. Naš ekološki projekt "STOP - smanji, trampni, oporabi, preradi" pokazao se dostojnim nasljednikom našeg prethodnog pobjedničkog projekta "Vozim na sportski pogon" te smo i 2020. došli na Državnu smotru. I ova Smotra je bila online te nas je žiri saslušao preko platforme Teams iz školske knjižnice. Projekt iz 2021. „Grad po mjeri koraka“ zasada se predstavio na Županijskoj smotri i dobio pohvale žirija tako da se nadamo ponovnom prolasku na Državnu smotru. Pobjednički tim: **Albert Alimaj, Anita Sućec, Luka Savić i Dora Klafurić** - ostao je isti.

Osim dvije smotre projekata za nekoliko dana nas očekuje i nova Državna smotra simuliranih suđenja za koju se s veseljem pripremamo.

19.travnja smo sudjelovali i na 8. simuliranoj saborskoj sjednici učenika srednjih škola. Ove godine ta se simulirana sjednica Sabora zbog epidemiološke situacije održala videokonferencijskim putem preko Zoom aplikacije, a sudjelovao je 151 učenik-zastupnik.

8. simulirana sjednica učenika srednjih škola

Ivana Zelenika, prof.

LIDRANO

LIDRANO

LIDRANO 2021.

Nema Lidrana bez literarnih radova učenika naše Škole... Možda nisu pisci "od velikih riječi", ali nesebično će vas pustiti u svoj svijet i provesti svojim promišljanjima govoreći jezikom srca. Šaputat će vam snovima, propitati vas koliko vam je bitan amor u srcu, a koliko u novčaniku, kako vi pojmite život, prijatelje, obitelj... Bojite li se potresa, bolesti, kako živite kad ne živite? Iluzija? Mahnitanje? San? Uživajte...

mentorice: *Andrea Maskalan, prof., Ljiljana Šutalo Zorić, prof.*

Iskreno im čestitamo na uspjehu i plasmanu na Lidrano!

U životu postoji tuga i bol

Svi smo ponekad tužni. Svakoga ponekad boli. Prirodno je to, bilo bi čudno da nije.

I mene boli. I ja sam tužan.

Krik duše.

Jutro koje neću zaboraviti; zaglušujuća bol dok se borio za život. Nema ga. Zajedno s njim sam živio, igrao se, plakao, veselio se...i sada – praznina. Trenutci koje pamtim. Osjećaj kako ga više nitko neće zamijeniti.

Krik duše.

Praznina u srcu, praznina u dvorištu, kući, sobi... Tupost. Svakog dana kada ulazim u dvorište sjetim se da me prvi on pozdravljao osmijehom i veselio se gledajući kako dječčacič postaje mladić. Njegov san bio je ostvaren prije 15 godina kada je dobio unuka. Dalje smo san živjeli zajedno. Bez predaje. I posljednji pogled usmjeren u svog unuka, mene. Iza sebe je ostavio neizbrisiv trag. Ostaju fotografije, sjećanja, priče...

Krik duše.

“Otiš'o je s mirisima jutra...”

Jahači apokalipse opustošili su moj dom. Ne pitajte me kako sam. Nisam.

Trpimir Brletić, 2.a

Isti smo, a različiti

Svijet oko nas svjedoči o našoj različitosti, nepostojanju dvaju istih bića... Razlika postoji ne samo među ljudima, bićima nego i među bojama, mirisima, oblicima...

Naizgled isti, a različiti; ljudi su komplicirana bića: misle jedno, govore drugo, a rade treće. Svatko se želi pokazati na najbolji mogući način, ali da je drugačiji od ostalih. Iako bi se trebali prilagođavati jedni drugima, često se sukobljavaju. Supružnici se rastaju, prijatelji prekidaju dugogodišnja prijateljstva, jači ugnjetavaju slabije...a sve se to događa zato što smo svi različiti i drugačije gledamo na stvari. Jaki i krhki, moćni i nemoćni - dokaz da trebamo živjeti zajedno i pomagati si, nadopunjavati jedni druge u raznim životnim situacijama. Svatko vidi istu stvar iz različitog kuta i to je ljepota različitosti. Svi imaju pravo iskazati što i kako vide, da mi otkriju nešto novo, što prije nisam znala i nisam vidjela drugu stranu. Ljubav prema drugima je vrlo važna u životu. Ljubav pobjeđuje sebičnost i mržnju prema drugima.

Nitko ne može umjesto mene dati svijetu ono što ja trebam i mogu. Na moje mjesto pod suncem ne može nitko sjesti jer je određeno za mene. Niti pristajem ja na nečijem tuđem mjestu. I baš s tog mjesta ja vidim svijet kao nitko drugi.

Anita Dujić, 3.b

Snovima ti šapućem

Znamo li što su uistinu snovi? Snovi su dio našeg života, dogode se kada nakon napornog dana u mraku naše sobe zatvorimo oči u nadi da će nam se tamo ostvariti sve ono što nije u „pravoj“ stvarnosti dok su nam oči bile širom otvorene i nismo sanjali.

Ponekad nam se u snove znaju, onako polako i potajno kao sunce pred zoru, uvući strahovi, problemi i brige kojima se nismo nadali ni u stvarnosti. Netko to naziva noćnom morom, netko to tumači kao znak jer se vjeruje da svaki san ima neko svoje značenje.

U snovima je sve moguće. Pobjeći od briga, straha, problema, nesigurnosti; u snovima ugledati i čuti osobu koja je na nebu s anđelima kako lijepim i nježnim glasom šapuće na uho da je uvijek tu i da nas čuva. I upravo zato, nikada ne smijemo odustati od svojih snova koliko god se oni činili nemogući jer uz snove stvarnost dobiva drugu mogućnost.

Snovi su želje. Svi smo se barem jednom u životu našli u situaciji da prije no sklopimo oči svratimo pogled na nebo osjećajući da se nalazimo na nekoj drugoj planeti, u nekom drugom svemiru. Pogled traži zvijezdu padalicu kako bismo mogli zaželjeti ispunjenje svojih želja.. Isto je i sa snovima u kojima ne moramo zaželjeti želju da bi se ostvarila, nego jednostavno... sanjati.

Postoji jedna bitna razlika između zvijezde i snova. Zvijezdu moramo pustiti da ide svojim putem, a snovima nitko ne bi trebao stati na put.

I zato...snovima ti šapućem... bitno je voljeti, biti voljen, živjeti život punim plućima i nikada ne odustati od onoga što smo si zacrtali i odredili kao neki cilj u životu.

Zapamti: ništa nije nemoguće, sve je moguće!

Lana Dolčić, 2.a

LiDraNo

Šaptač snovima

Ponekad u samoći svoje sobe, uz poluglasnu glazbu, besciljno pregledavanje nebitnih internetskih sadržaja na mobitelu, budan sanjam. Zamišljam, izmišljam, sanjarim o stvarima koje me vesele.

Odjednom postanem poznati košarkaš kojem prepune tribine aplaudiraju za svaku ubačenu loptu u koš ili dobru asistenciju. Svi mi se dive i vuku me za rukav nakon utakmice kako bi im dao autogram. Mnogi žele postati poput mene. Klincima sam uzor, a i igrači protivničke ekipe me mrze i drhte pred sam nastup.

Danas moja sanjarenja više nisu ista kao prije godinu dana. Maštam kako postajem super lik kojem je sinula izvrsna ideja kako se riješiti korone; za nekoliko minuta postajem znanstvenik koji otkriva cjepivo bez kojeg svijet ne može jer upravo sam ja taj koji će spasiti čovječanstvo od grozne, podmukle, smrtonosne bolesti. I upravo kada mi se smiješi velika novčana nagrada i priznanje na svjetskoj razini, moje maštarije prekida dežurna razaračica mojih snova, moja mama, uobičajenim pitanjem: „Leone, jel' učiš?“. Trgnem se iz uljuljane atmosfere i mirno odgovorim: „Da, učim!“ Pogledam ispred sebe, na radnom stolu razbacane knjige, nedovršena zadaća i košmar u glavi. Priberem se, dozovem pameti, počnem učiti dok mi misli opet ne odlutaju na neko divno, bezbrižno mjesto bez bolesti, potresa, ubijanja.

Volim maštati o dalekim putovanjima, o neobičnim ljudima, o čudesnim situacijama, no uvijek se volim vraćati doma, u svoju sobu, u svoj život, među svoje.

Znam da ni znanstvenik, ni poznati košarkaš, ni astronaut ni gradonačelnik ne može živjeti bezbrižno kao ja sada.

Unatoč svim životnim katastrofama, mislim da nas čeka bolja budućnost. Bolja budućnost sigurno postoji, ne samo u mašti i snovima već se sami moramo pobrinuti za nju. Pretvorimo snove u život!

Tea Fijačko, 2.a
Trpimir Brletić, 2.a
Leon Mežnarić, 2.a

Leon Mežnarić, 2.a

LiDraNo

„Amor nije amor, zlato je amor...“ (M. Držić, Skup)

Postoji čežnja u životu. Dobronamjerna ili zlonamjerna. Čežnja koja će, uz tvoje postupke, pokazati put kojim započinješ živjeti.

Ljubav nije ljubav, ljubav je zlato. Svaka osoba je različita. Odlučuje različito, radi različito, voli različito. Međutim, ljudi su ponekad zavidni i ljubomorni. Nebrojeno je pojedinaca koji žele sve samo za sebe. Osuđuju sve oko sebe, ali sebe ne vide. Škrtih osoba ima jako puno. Nažalost. Vrlo rado bih im pomogla međutim, ne znam kako.

Najbolje što možemo učiniti je pomagati jednim drugima. Dijeliti međusobno. Širiti pozitivu i sreću. Škrtošću nećemo ništa postići u životu. Od malih nogu učimo. Tijekom života stječemo iskustva. Kako vjerovati ljudima? Procijeniš osobu. Zavoliš je i ne odvajas se od nje. Na njoj je hoće li te razočarati ili ispuniti povratnom ljubavi. Ponekad, kada te neka osoba uvrijedi imaš pravo ljutiti se na nju. Isto tako hoćeš li je zaboraviti i krenuti dalje ili dati drugu priliku prijateljstvu. Iznevjeri li te ponovno, nažalost, ta osoba nije za tebe. Jednostavno te ne zaslužuje. Također naučimo primati kritiku koja je loša, a pritom se ne uvrijedimo. Na samom kraju naučimo iz ljubavi davati dobre komplimente, savjete i namjere.

Najljepša je životna simbioza kada je „amor“ tvoje zlato. Veselim se trenutku kad će „amor“ postati zlato. Moje zlato.

Ili se to možda „ljubav zove imenom tvojim“?

Tea Fijačko, 2.a

„A sad gledaj Zagreb, silo nečista“
(Ivan Raos, Prosjaci i sinovi)

„Čovjek ti je zvjerka svakojaka,
što stariji, to luđi!“
(Ivan Raos, Prosjaci i sinovi)

„Jerbo dico moja, učite i pišite, i
svoj kriv zaradite na svojoj
zemlji, da ne okusite patnje i boli
koje smo Šunje i ja osjetili u
Dojčlandu.“
(Ivan Raos, Prosjaci i sinovi)

Imotski

Naziv Imotski dolazi od imena starohrvatske župe Imota koju prvi put spominje Konstantin Porfirogenet. Imotski se nalazi na izdignutoj padini-pogodan položaj jer se sa sjeveroistoka grad bio zaklonjen. Hrvatski knezovi su podigli tvrđavu koja je stoljećima poslije prkosila mnogim napadima. Imotski se razvio jugoistočno od tvrđave jer je na zapadu Modro jezero. Ulice su uske, uglavnom izdužene, sa stepenicama.

Kulturni pregled Imote

Pored svih prirodnih ljepota koje nam ovaj maleni zavičaj nudi, Imotski i Imotska krajina ističu se i obiljem kulturnih manifestacija koje okupljaju sve stanovnike krajine na jedno mjesto.

Glumci u Zagvozdu

Zasigurno jedna od najpoznatijih manifestacija su kazališni susreti „Glumci u Zagvozdu“.

Prvi susreti održani su 1998. Svake godine tijekom srpnja i kolovoza na Trgu glumaca gostuju 21 glumci sa hrvatske kazališne scene. Tako se tu može naići na predstave Teatra EXIT, Komedije Kerekesh, Kazališta Moruzgva, Kazališta Kerempuh, Kazališta Zorin dom Karlovac, Zagrebačkog gradskog kazališta Komedija, HNK u Zagrebu, HNK u Splitu, HNK u Varaždinu, Kazališta Marina Držića u Dubrovniku i mnogih drugih.

Raosovi dani

Književna manifestacija Raosovi dani, posvećena hrvatskom književniku Ivanu Raosu, održava se svake godine početkom srpnja u njegovu rodnom mjestu, Medovu Docu.

Također, u spomen smrti Ivana Raosa, udruga „Raosovi dani“ zajedno sa društvom hrvatskih književnika raspisuje natječaj za monodramski tekst na slobodnu temu. Za najbolji rad dodjeljuje se nagrada „Ivan Raos“.

Cvit razgovora

Nezaobilazna grana poljoprivrede u Imoti je uzgajanje vinove loze. Najpoznatija sorta bijelog vina s Imotskog polja je kujundžuša, a među crnim vinima ističu se vranac i trnjak. Svake godine, ponedjeljak pred Veliku Gospu u Imotskom se održava festival kujundžuše, poznatiji pod nazivom Cvit razgovora.

Večer je to kad se na imotskim ulicama sastanu razni OPG-ovci koji prezentiraju svoja vina.

Magic time vinyl festival

Magic time vinyl festival je manifestacija koja se od 2016. godine održava na Perinuši, uz rijeku Vrljiku. Festival traje tri dana, a održava se zadnji vikend u srpnju.

Ideja osnivanja festivala potječe od želje za oživljavanjem toga dijela Vrljike koji je godinama bio omiljeno okupljalište, a onda je s vremenom zaboravljeno i napušteno.

Ideja je festivala, osim vraćanja života na Perinušu, okupljanje ljubitelja gramofonskih ploča.

Crveno jezero

O nastanku ovog jezera postoji legenda. Navodno su prije puno godina na prostoru današnjeg jezera bili Gavanovi dvori. Gavan je bio bogat čovjek, ali škrt i pohlepan. Sve svoje blago zaradio je krađom i lihvaranjem. Jednom je prilikom pred dvore došao anđeo u liku prosjaka koji je od Gavanice, žene Gavanove, tražio da mu udijeli malo hrane i rekao da osim bogatstva postoji milost i pravda. Na te njegove riječi Gavanica mu odgovori „Što će meni bog tvoj, dok je meni Gavan moj“.

Na te njene riječi Bog protrese zemlju, a dvori i u njima Gavan, Gavanica i sve njihovo bogatstvo propadoše u provaliju koja se istog trena napuni vodom.

Modro jezero

Nešto manje od kilometar udaljenosti od Crvenoga jezera, nalazi se drugi fenomen Imotskoga kraja, Modro jezero. Modro ima uređenu pristupnu stazu, pa ljeti ovo jezero, nerijetko služi kao kupalište za lokalne stanovnike, a u situacijama kada presuši, na dnu jezera je nogometno igralište. Nezapamćena suša koja je zahvatila cijelu Imotsku krajinu u rujnu 2017. nije zaobišla ni Modro jezero koje je sve do prosinca 2017. bilo bez vode. Ta tri mjeseca, dno Modrog jezera služilo je kao nogometno igralište gdje su se suočile „vile i vukodlaci“.

Ovo igralište, osim što je na dnu presušenoga jezera, za razliku od svih drugih nogometnih igrališta posebno je i po tome što je umjesto centra imalo mercedesov znak.

Turnir plemena u Imotskom

Ako niste prije 15-ak godina slučajno naletjeli na epizodu Globalnog sijela, sumnjam da ste čuli za Grubine. Tada su one, kao zabačeno selo u brdu preko puta jednog od najpitoresnijih hrvatskih gradova, srušile najstereotipniji rekord o Imočanima ikad postavljen - imale su više registriranih Mercedesova nego stanovnika. Danas, debelo u 21. stoljeću, u dobu u kojem su informacije trenutačne, međuljudski kontakt minimalan, a običaji dio prošlosti, Grubine su i dalje posebne, ali po nečemu mnogo značajnijem svakome tko ne dijeli sličnu, kršku krv.

Buljani, Karini, Jonjići, Žužuli, Vukovići, Matkovići i Kujundžići. Sedam plemena, davno zasjelih na rodnu grud, predstavlja po jedan zaselak Grubina. Ali takva podjela nije bila dovoljna. Prema više ili manje istinitoj predaji, jedan manji dio Jonjića pokazivao je simpatije prema bivšem režimu. Bilo je to sasvim dovoljno da ih se u seoskom okruženju prozove, a kako drugo nego "Mala Rusija" i da takva klasifikacija postane seoska narodna predaja.

Žužulijada

Tradicionalno se svako ljeto u zaseoku Žužuli organizira "Žužulijada" gdje se mještani Žužula natječu u raznim sportskim disciplinama, a dragi gosti iz ostalih zaseoka navijaju za "Gornju" ili "Donju" cestu nakon čega slijedi pučko veselje uz dobru trpezu.

Grubine su se u neizmjerne mjeri ugradili u hrvatsku slobodu. Tako su za Hrvatsku živote položili Mladen Jonjić, Vinko Žužul, Josip Žužul, Ivan Karin i Marijan Jonjić. Njihova se imena nalaze među imenima 15 poginulih branitelja župe Podbablje na ploči iza portuna zavjetne crkve BDM Kraljice Hrvata.

Stijepan Žužul, 3.g

Mercedesi i Imotski - ljubav koja traje

Statistike govore da je u Imotskoj krajini registrirano više Mercedesova nego stanovnika. Prigode, poput dana Grada prilika su da se provozaju i oni malo stariji primjerci i popriča o dobrim starim gastarbajterskim danima. Dugo očekivana izgradnja spomenika Mercedesu, kulturnom prijevoznom sredstvu mnogih Imočana, konačno kreće u realizaciju.

I to ne tek tako, kako su mnogi očekivali, jer to će Imočani učiniti sa stilom, rekli bismo i spektakularno.

Vrlo zapetljana priča

Al - Khazraji Shebl Duraid Basim je učenik 3.i razreda, upravo završava školovanje koje je za njega, sve, samo ne jednostavno.

Šibi, kako ga zovu razredni prijatelji, a uglavnom i nastavnici, upisao je Školu za cestovni promet, nakon što je završio sedmi i osmi razred Osnovne škole Fran Krsto Frankopan kao ino učenik. Što to znači? Počeo se školovati u našoj domovini, ne znajući ni riječi hrvatskoga jezika. Izgubljen u prijevodu.

Šibi, približi nam malo svoju životnu priču.

Rođen sam u Bagdadu u Iraku. Sve što trebate znati o tome, čitate i danas po novinama.Ratovi. Strahovi. Život bez perspektive. Ma koliko se stanovnicima Hrvatske ne čini, ovdje se ustvari izvrsno živi. Ja sam jedan od onih smrtnika koji vjeruju da bih u razvijenijim zapadnoeuropskim državama, živio još i bolje. Prvenstveno mislim na nogometnu karijeru.

Kako si stigao u Zagreb?

Djetinjstva u Bagdadu, sjećam se onako "djetinje". Bilo mi je lijepo. Bez jezičnih barijera, zaigrani klinac koji ne zna što se zbiva. Lopta je bila moj san. Srećom, majka mi je izuzetno hrabra žena, potpuno sama, otisnula se samnom u potrazi za boljim životom, sve je ostavila i riskirala je naše živote kako bi nam osigurala sretan život u kojemu ćemo moći napredovati u skladu s osobnim afinitetima.

Odlazak je planirala, prvo smo se iz Bagdada preselili u Arbil, bliži turskoj granici jer tamo se tada moglo i raditi te se i financijski pripremiti za put. Tako smo se u Arbilu zadržali 6 mjeseci, a onda su počela postupna seljenja kako bismo se približili zapadu - Ankara, Istanbul te napokon brodom prema Grčkoj. Da, to su one mučne migrantske scene koje gledate na TV-u, mali brod, nas previše, jednostavno preživiš ili ne. Majka i ja protiv cijeloga svijeta...i evo, tu smo.

Napokon stižeš u Zagreb. Smještaj u izbjegličkom hotelu "Porin", pubertet, kako si se ti osjećao?

Strpljen, spašen, upisujem se u već navedeni osnovnjak, zanimljivo, u školi je i prijatelj Dominik Kancijan koji je kasnije samnom i u ŠCP u istom razredu. Kaže da sam im bio čudan i da me nisu voljeli. Kako sam se osjećao? Užas! Dobio sam dodatne sate hrvatskoga jezika da bih uopće ikoga razumio i polako,učio sam. Danonoćno sam trenirao nogomet i maštao kako ću dobiti priliku istrčati na Dinamov station i zaigrati za plave, to mi se činilo ostvarivim, Camp Nou sam ipak doživljavao kao bajku. Nažalost, Dinamo je isto ispao bajka. Nisam bio dobar učenik jer slušati nastavu na stranom jeziku kao što je meni tada bio hrvatski, ravno je katastrofi. U izbjegličkom hotelu osjećao sam se isto. Majka i ja sami, čudne i mučne životne priče oko nas. Kad izađeš, predrasude. Ne postoji osoba kojoj bi to bilo lako.

Ništa od navedenoga nije bio moj izbor. **Ljudi koji osuđuju, prvenstveno bi trebali promisliti da niti jedno dijete nije biralo ono što sam prošao. To su odluke odraslih.**

Na kraju školovanja si, planovi?

Da, upisao sam Školu za cestovni promet, nastavio učiti hrvatski, svi su se dodatno angažirali i s obzirom da sam na kraju školovanja, mogao bih reći da sam uspio. U školi se nisam susretao s predrasudama, bio sam malo živahan, ali svi smo takvi i dobro je ispalo. Nogometna karijera je dio života u kojemu sam jedino osjetio predrasude, uvijek sam između redova znao čuti kako sam neprofitabilni stranac, nitko se nije htio zauzeti za mene. Navodno sam talentiran i stoga vjerujem da bi mi se "vani" ipak otvorila prilika, ma sve je to jako zapetljana priča..Možda mi je ponekad i lakše utješiti se da nisam dobio priliku jer sam stranac iako sve češće gledam i naše izuzetno talentirane dečke koji se ne mogu probiti u nogometnom svijetu.

Slušaš glazbu, izlaziš.. Napravio si izvrsnu prezentaciju s temom Pope Smoke, zašto on?

Volim društvo, a glazba je moja oaza mira. Pope Smoke izvodi hip hop glazbu, ima mučan životopis i s njegovim tekstovima se mogu identificirati, iste smo vjeroispovijesti i očigledno se susrećemo s istim predrasudama. Razumijem ogorčenje u kojem progovara u nekim pjesmama, i to je to, prepoznaš se..

Govoriš pet stranih jezika i učiš novi, gdje se vidiš na tržištu rada?

Pokušat ću još malo gurati tu vezu sa sportom, a kad malo ostarim vidim se u nekom biznisu s nekretninama, upravo tu će mi pomoći jezici, a i nakon svega što sam prošao, vjerujem da ću dobro plivati u poslovnim vodama. Želim pružiti miran život mojoj obitelji.

Dosta si spominjao koliko se majka žrtvovala za tebe.. Je li sada sretna?

Sretni smo svi, majka je proširila obitelj, našla je krasnog muža, a ja sam dobio preslatkog brata, sada trogodišnjaka, malog Noaha. Samo mu želim miran život, bolji od onoga koji sam kao mali imao ja.

I na kraju..jesi li zavolio Zagreb?

O,daaa.. Prvenstveno, tu sam siguran, to je jako važno. **Tko se rodio u slobodi, ne zna koliko je bitna.** Zatim, hmmm, djevojke su jako lijepe, a ja sam još, ovaj nisam do kraja, ali ipak sam još slobodan... Da, volim Zagreb.

Leonova stripoteka

Petrarca u mojoj glavi

Leon Mežnarić, 2.a

Leonova stripoteka

COOLCULTURA

Perivoj od Slave

(P. Zoranić, Planine)

Izrada digitalnih stripova, Leon Mežnarić 2.a
www.pixton.com

Čarolija pokreta – Paula Jeričević

Jedanaest puta bila je državna prvakinja, jednom srebrna i tri puta brončana. Članica je reprezentacije i godinama je predstavljala Hrvatsku na europskim i svjetskim prvenstvima.

Profesionalna plesačica Paula Jeričević, prekrasna je i izuzetno zanimljiva mlada dama čije mentorske sposobnosti i uspjehe pamtimo i iz popularne emisije "Ples sa zvijezdama" u kojoj nas je oduševljavala s Ivanom Šarićem pokazujući pritom da joj ni stand up nije stran.

Elokventna plesačica profesionalno se bavi plesom već 18 godina, privodi kraju Studij turkologije i francuskog jezika na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a u slobodno vrijeme nasmijava sve oko sebe te uspješno radi koreografije djevojkama i ženama koje žele naučiti plesati ili samo uživati u plesu, a nisu uspjele svoje partnere natjerati na tečaj (momci, je li to istina?), u grupi Ladies Latin.

Takvu smo svestranu djevojku jednostavno morali upoznati.

Paula, kada je ples postao Vaš životni izbor i kako se ta ljubav zapravo dogodila?

Priča kako sam počela plesati zapravo nije zanimljiva. Podijelili su nam letke u prvom razredu osnovne škole, zvučalo mi je zanimljivo pa su me roditelji upisali. Zanimljivija je činjenica da prvih pet godina plesanja nisam nikako mogla naći partnera pa sam plesala sama, ali nisam odustajala. Čekanje se na kraju itekako isplatilo!

Je li ples umjetnost, sport ili kombinacija? Vidjeli smo Vaše kondicijske treninge i fizičku spremnost pa bismo voljeli da nas malo uputite jer naše stranice su uglavnom pune muških sportskih disciplina i nikada nismo u gostima imali profesionalnu plesačicu...

Rekla bih da je zlatna sredina. Ples je umjetnost iz razloga što nam je, kada izađemo pred publiku, cilj izazvati tuđe emocije svojim plesom, a sport iz razloga što iza naših nasmiješenih lica, prekrasnih kostima i lagane izvedbe stoje sati i sati znoja, sportskih ozljeda, svađa sa partnerom i uložena novca u znanje. Kada sam bila najaktivnija u svojoj plesnoj karijeri, nije prošao dan bez minimalno tri sata treninga, ali i dalje, kada bih došla u školu, netko bi mi rekao 'ples je hobi', tako da se s podejnjivanjem plesa kao sporta susrećem već više od 20 godina.

Koliko sati dnevno plešete i koliko zapravo traje radni vijek plesača?

Trenutno se više ne bavim aktivno plesom u smislu natjecanja. Sada se bavim prenošenjem stečenog znanja i moram reći da uživam u tome, iako mi nedostaje i natjecateljsko razdoblje. Radni vijek ne postoji. Onog trenutka kada se prestanemo natjecati, ne prestaje naš radni vijek, samo se nastavlja u obliku trenera/suca/koreografa. Jednom plesač, uvijek plesač!

Opustite li se ikada i podlegnete li čarima nezdrave hrane?

Opustim se ponekad i podlegnem čarima zdrave hrane! Šalu na stranu, nikada si nisam ograničavala prehranu, znala sam uvijek kada pretjeram i na vrijeme bih pripazila ako bi bilo potrebno.

Ladies Latin je nešto novo. Kakav je interes? Uspijevate li i u ovom novom normalnom okupiti djevojke?

Ladies Latin je jedna od mojih najboljih ideja u karijeri. Prije pet godina otvorila sam malu grupu za žene koje nisu uspjele nagovoriti muževe na ples: tek kada smo se zaista okupile sinulo mi je da ne moramo nužno biti u paru, baš kako sam i ja sama plesala prvih pet godina karijere. Od te alternativne grupe za moje polaznike do danas stvorila se mala vojska „ladies latina“!

Interes je, na moje veselje, uistinu velik. Imala sam toliko grupa u jednom danu, jednu za drugom, da bih znala doći doma, sjesti na kauč i gledati u prazno da mi se mozak resetira od silnog pričanja u komadu. Nažalost, u ovim trenutnim okolnostima imam priliku voditi samo individualne sate, ali se jedva čekam vratiti na staro normalno.

Izvor fotografija: P. Jeričević

Ne tajimo, uglavnom smo Vas upoznali tek u showu "Ples sa zvijezdama". Je li ples kod nas podcijenjen? Iza vas je toliko impresivnih rezultata, a novinske ste stupce i sve portale bukirali "Plesom sa zvijezdama"?

Voljela bih da sam stupce punila svojim rezultatima, ali nažalost kako u svemu tako i ovdje vrijedi ponuda-potražnja. Naravno da ćemo u novinama čitati više o televizijskom showu ili primjerice o nogometu nego o plesu, jer je to nešto što ljude više zanima. Mislim da je veći problem taj da se ples i dalje ne smatra profesijom već hobbijem pa se tako i naša cijena teško može dići na neku višu razinu što je također, barem mene, primoralo da uz plesnu karijeru završim fakultet zbog 'sigurnosti'.

Koji ples najviše volite? Koji biste preporučili početnicima, a koji smatrate izuzetno zahtjevnim?

Ovo mi je uvijek najteže pitanje, ali izdvojila bih rumbu kao najdraži ples. Za početnike ovisi je li netko u paru ili sam, voli li sentiše ili življe plesove, sve ovisi od osobe do osobe! Svakako bih preporučila početnicima da dođu i probaju sve.

Veže li Vas koja posebna anegdota sa Ivanom Šarićem? Dobro ste ga razgibali, izgledali ste kao dugogodišnji tim. Jeste se i ranije poznavali?

Ivan i ja upoznali smo se tek na audiciji, ali od početka smo se družili kao da se znamo već sto godina što je uvelike olakšalo čitav taj period natjecanja i treniranja. Ono što mi sigurno prvo pada na pamet je da me jedan morao skoro svaki dan buditi zvoneći na portafonu jer bih zaspala na svaki jutarnji trening.

Brujalo se da ste izazvali i Domagoja Vidu. Skloni ste šalama, što je to zapravo bilo?

To je bio samo jedan dobar i zabavan splet okolnosti. Moj plesni partner je inače jako dobar u oponašanju, a mene sestra zeza da sam ista Domagoj Vida. Tako smo jedan dan na plaži odlučili odglumiti da sam ja Vida, a par mjeseci kasnije ga je moj tata upoznao u Ankari i snimili su mi video gdje on pozdravlja svoju 'sestru blizanku'.

Osim što govorite francuski i turski, ptičice kažu, da ste veliki jezični znalac, spominje se i arapski.. Koliko zapravo jezika govorite i kad sve to stižete?

Govorim tečno francuski, turski i engleski, na talijanskom se mogu sporazumijevati i razumjeti sugovornika jer sam plesala neko vrijeme s Talijanom čija obitelj nije pričala engleski, što je značilo snađi se nogama i rukama, odnosno nauči se sporazumjeti. Arapski sam morala učiti u sklopu turkologije na fakultetu, a kasnije sam ga upisala u Arapskom Centru. Možda je sad vrijeme za neki novi.

Čuli smo i da ste veliki obožavatelj Turske..

Turska je moja velika ljubav. Jako me žalosti činjenica da već dvije godine nisam bila tamo. Nedostaju mi moji prijatelji koje sam tamo upoznala, nedostaje mi njihova loša vožnja, a najviše od svega mi nedostaje turska kuhinja. Povezala sam se s Turskom na nekoj posebnoj razini koju ne znam ni objasniti.

Naravno, Škola za cestovni promet, moram pitati vozite li i koje automobile volite?

Vozim već 10 godina, volim voziti, ali sam jako živčana čim se uključim u promet. Ponekad mi dođe da ostavim negdje automobil i krenem pješice zbog gužvi po gradu i zbog načina vožnje pojedinaca.

I za kraj, može jedna motivacijska poruka našim mladićima da se ohrabre i napokon pozovu djevojke na ples?

Već duže vrijeme razmišljam otvoriti grupu samo za mlade dečke, jer se često zgražam kada izađem van i vidim da stoje pored stola ukočeni poput kipa. Dragi dečki, ples nije samo za cure, dođite, probajte, vidjet ćete da ćete i ostati!

Možda je vrijeme da eru Ladies Latina zamjenimo Gentlemens Latinom

Sačuvajte svoj osmijeh i ostvarite sve svoje snove!

Andrea Maskalan, prof.

Posljedice utjecaja koronavirusa na tjelesnu aktivnost učenika

Tjelesna aktivnost, odnosno tjelesno vježbanje, za mlade jedan je od važnih poticaja njihova rasta i razvoja, stoga im je vrlo važno osigurati dovoljno kretanja, izabrane tjelesne vježbe i vježbanje po mjeri. Poticanje mladih na kretanje razvija njihova fizička, motorička, kognitivna i emocionalna obilježja.

Djeca imaju u sebi instinktivnu potrebu za kretanjem koju ne treba sputavati jer upravo ti instinkti ih tjeraju na pokrete koji razvijaju moždane funkcije. Kronični manjak fizičke aktivnosti uzrokuje devijacije tijekom normalnog rasta i razvoja. Upravo je neaktivnost razlog smanjenog uspostavljanja sinapsi između neurona u moždanom tkivu i slabljenja već uspostavljenih.

Velik broj djece, koja zbog govornih mana odlaze na savjetovanja kod logopeda, suočavaju se s poteškoćama poput nepravilne posture, loše ravnoteže, nerazvijene motorike te loše koordinacije pokreta. Istraživanja podupiru ovakvu povezanost, ukazujući na važnost kretanja i igre u prirodi djece svih uzrasta.

Prema istraživanjima organizacije WHO (Global Recommendations on Physical Activity for Health) mladi trebaju provesti najmanje 60 minuta umjerene do intenzivne tjelesne aktivnosti dnevno.

Osobno smatram kako se učenici premalo bave tjelesnom aktivnošću u školama. Zadatak nas profesora je usmjerenje i podučavanje o važnosti tjelesne aktivnosti, njenog utjecaja na zdravlje te koje sve benefite ona pruža.

Cilj je pokušati naučiti učenike što više motoričkih znanja koja će znati iskoristiti nakon školovanja i potaknuti ih na nastavak aktivnog bavljenja sportom zbog sebe i svog zdravlja! Korona virus ostavlja negativan utjecaj na cjelokupnu populaciju, a pogotovo na mlađu populaciju.

Sjedilački način života povećava rizik nastanka kardiovaskularnih bolesti, šećerne bolesti, malignih bolesti, osteoporoze i dr. Smanjena tjelesna aktivnost također loše utječe na mentalno zdravlje zbog učestale pojave osjećaja tuge, ljutnje, frustracije, iritacije itd. COVID pandemija sama po sebi, i mjere koje se poduzimaju u njezinom suzbijanju, kod pojedinaca dovode do pojave posttraumatskog stresa, depresije i konfuzije.

Kod većine učenika, prilikom proglašenja karantene u nekim zemljama zbog COVID pandemije, došlo je do redukcije tjelesne aktivnosti, odnosno učenici koji su ranije bili redovito tjelesno aktivni prisiljeni su na naglo prekidanje svojih uobičajenih aktivnosti.

Smatra se da 2 tjedna tjelesne neaktivnosti može poništiti povoljne metaboličke učinke koje redovita tjelesna aktivnost ima na organizam. Neaktivnost dovodi do razvoja mišićne atrofije, inzulinske rezistencije, povećanja arterijskog tlaka, ubrzanja srčane frekvencije, ubrzanja procesa ateroskleroze i posljedično do povećanog rizika razvoja kardiovaskularnih bolesti.

Smatram da COVID pandemija ima i određene pozitivne strane jer osoba, koja je više od mjesec dana u zatvorenom prostoru, spoznaje nedostatke fizičke neaktivnosti te vrednuje sve vrste kretanja, čak i ona minimalna.

Nadam se kako ćemo svi izvući pouku iz „zabrana kretanja“ i više vrednovati tjelesnu aktivnost i utjecaj koji ona ima na zdravlje te to prenositi na svoju djecu koja moraju biti tjelesno aktivna kako bi se što bolje i kvalitetnije razvijala.

Danijel Bertović, prof.

Uz epidemiološke mjere koriste svaki trenutak

Bruno Žagmešter, 2.a

Anes Krđžalić, 2.d

Tijekom pandemije, online nastave i privremene nemogućnosti vježbanja u sportskoj dvorani učenici su proširivali svoja teorijska znanja o sportu. Iz mnoštva tekstova o sportu izdvajamo:

Nogomet

Sastav nogometa:

Nogomet je ekipni sport.

Nogometna igra sastoji se od 22 igrača.

Svaka ekipa ima po 11 igrača u terenu i 7 na klupi tzv. zamjenski igrači.

Povijest nogometa:

Nogomet kakvog danas poznajemo nastao je 1863. godine u Engleskoj.

Tada je osnovana Football Association - FA, prva svjetska organizacija koja je upravljala ovim sportom i donijela pravila slična današnjima.

O igralištima:

Igralište je oblika pravokutnika.

Za međunarodne utakmice, duljina ne smije prelaziti 90 do 100 metara, a širina bi trebala biti između 65 i 75 metara.

Gol se sastoji od grede i dvije stative.

Greda mora biti duga točno 8 jarda, ili preračunato, 7.32 metara. Stative se moraju uzdizati 2.44 metra od tla.

Pravda u nogometu:

Utakmicu sudi glavni sudac koji ima potpunu ovlast da provodi sva nogometna pravila tijekom utakmice za koju je izabran da sudi.

Odluka glavnoga suca je konačna.

Glavni sudac kažnjava igrače opomenama i isključenjima (žuti i crveni karton).

Antonio Radovac, 3.g

Korištenje digitalnih alata u nastavi (idealna postava po izboru Antonia Radovca)

Ženski nogomet ili kako Leonela razbija predrasude!

Da je bavljenje sportom iznimno važno za psihofizički razvoj djece i mladih, nije potrebno previše naglašavati. No, podliježemo li predrasudama pa i dalje smatramo da postoje "muški" i "ženski" sportovi i neobično nam je čuti da djevojka trenira nogomet?

Usprkos svim problemima i poteškoćama na koje su nailazile, žene nisu odustajale tijekom povijesti od mogućnosti bavljenja nogometom.

Počeci ženskog nogometa su zabilježeni u Englesko, isto kao i kod muškog nogometa. Prva ženska utakmica odigrala se 1881. godine u Edinburgu između Škotske i Engleske. Muški nogomet se u našim krajevima počinje igrati krajem 19. stoljeća, a ženski ipak nešto kasnije tek 1937.g. kada su osnovane „Prve ženske nogometne sekcije“ koje kasnije prerastaju u klubove.

Naša hrabra i odvažna Leonela Dolački, učenica 2.d razreda jedna je od zaljubljenica u ovaj sport i aktivna članica HNK Gorica.

Napisala nam je svoju sportsku priču:

Nogomet je uvijek bio moja prva ljubav, od malih nogu sam s dečkima iz kvarta trčala za loptom, ali u vrijeme kada sam započinjala svoju „sportsku karijeru“, u jedanaestoj godini, nisam imala mogućnost trenirati nogomet pa sam se okušala u rukometu. Trajala je ta ljubav neko vrijeme, ali jednostavno sam znala da to nije sport koji želim trenirati.

Usljedio je period sumnji, traženja, preispitivanja sve do trenutka kada sam, sasvim slučajno, vidjela na internetu da HNK Gorica pokreće osnivanje ženskih selekcija i odmah sam znala da je to ono što sam čekala. Prijavila sam se, uz svesrdnu podršku mojih roditelja. Početak treninga se dugo čekao jer se jako malo djevojaka javilo i izrazilo želju za time.

Kada sam išla na prvi trening u glavi su mi bila razna pitanja: „Hoću li ja to moći? Jesam li dovoljno dobra za to?“. U početku me bilo jako strah, iako sam se nogometom bavila u slobodno vrijeme, ali nisam bila sigurna jesam li spremna zaigrati za neki klub. Kako je vrijeme odmicalo, treninzi se nizali, shvatila sam da je to ono čime se zaista želim baviti, da mogu i znam i odlučila sam se posvetiti upravo tome.

Ljudima je u početku bilo čudno kada sam znala reći da treniram nogomet jer nogomet se uvijek percipirao kao previše grub sport za djevojke i njime su se bavili samo dečki.

No, osim faktora „iznenađenja“ nikada nisam čula negativne komentare zbog činjenice da se bavim nogometom. Možda je to ipak stvar prošlosti, jer ženski je nogomet sve popularniji.

„Ako te tvoji snovi ne plaše, onda nisu dovoljno veliki.“

Neymar Jr.

Ponekad neki profesori čudno reagiraju, ali svakako uvijek pitaju za rezultate i moram reći da izlaze u susret što se tiče pohađanja nastave. Od prijatelja i kolega iz škole oduvijek imam podršku, što mi puno znači i sretna sam radi toga.

Svi su u početku mislili da od nas neće biti ništa jer nas je bilo dvadesetak i bile smo zadnje u skupini. Ali sada je to već ozbiljnije jer smo upale u najviši stupanj natjecanja u 1.HNLŽ (prva nogometna liga za žene). Treneri nas stalno potiču da budemo što bolje i što profesionalnije igračice i podupiru nas.

U svemu u životu ima uspona i padova i upravo jedan takav pad se meni dogodio na početku prošle sezone. Zadobila sam povredu koljena i čašice zbog čega nisam bila u stanju igrati većinu utakmica, ali sam vrijedno trenirala i trudila se. Ove sezone se vraćam - nadam se bolja i spremnija nego što sam bila. Igram desno krilo (krilnog napadača) iako mi i pozicija središnjeg napadača (špice) dobro ide.

Kao i svaka osoba koja se bavi sportom, sanjam o tome da ću jednoga dana zaigrati za neki bolji i veći klub i time ostvariti svoje snove. Vodim se izjavom nogometaša Neymara Jr. „Ako te tvoji snovi ne plaše, onda nisu dovoljno veliki.“

Uz trud i želju u svemu možemo uspjeti.

Leonela Dolački, 2.d

Šte je rekel da moj frend ni najbolši?
Eej... kakvog ja frenda imam!

Znate li što je Armwrestling?

Riječ je o obaranju ruku, uzbudljivome sportu kojemu se okreće sve više ljudi, a ubrzo će postati priznat kao Olimpijski sport.

Ante Capan, učenik 4.a razreda, trenira upravo ovaj sport i odlučio nam je ukratko ispričati ponešto o njemu.

Ante, molim te, predstavi nam ovaj sport.

Obaranje ruku je natjecanje između dviju osoba u kojem se testira snaga i izdržljivost natjecatelja. Naravno, kao i o svakom sportu postoje određeni stereotipovi, koji ni ovaj sport ne zaobilaze, ali u obaranju ruku nije sve u sirovoj ljudskoj snazi, nego i u snalažljivosti i izdržljivosti.

Kako si se odlučio baš za obaranje ruku?

To je poprilično smiješna priča. 2019. godine počeo sam redovito ići u teretanu. Tijekom treninga zamijetio sam da neki članovi vježbaju kako obarati ruke, kako primiti ruku i slične stvari. Znatiželjan, odlučio sam se raspitati čime se oni bave i kako bih se ja mogao prijaviti. Nakon što sam se prijavio na obaranje ruku, započeo sam sa treninzima, a nakon nekog vremena sam se i zaljubio u taj sport.

Opiši nam kako izgledaju tvoji treninzi.

Svatko bi pomislio da se trening osobe koja se bavi obaranjem ruku temelji samo na vježbama ruku, ali to nije tako. Prilikom obaranja ruku radi cijelo tijelo, od mišića ruku do mišića nogu, pa se zbog toga mora raditi na svakoj grupi mišića. Jedno od pravila prilikom treninga je da nema „bezveznog“ obaranja ruku, nego se jednom tjedno vježba obaranje i to uz prisustvo stručnih osoba koje onda pokazuju pravila i razne tehnike.

Kako izgledaju natjecanja? Postoje li kategorije i prema kojim kriterijima se dijele?

Kako je sport sve popularniji, tako je i sve više natjecanja. Natjecanja se temelje na principu kategorija. Kategorije se dijele prema težini natjecatelja i prema ljevacima i dešnjacima. Natjecatelj se prijavljuje prema svojoj težini te nakon toga navodi kojom rukom se koristi prilikom obaranja. Važno je napomenuti da su na natjecanjima dva pobjednika, pobjednik na desnu ruku i pobjednik na lijevu ruku, ali može se dogoditi da jedan natjecatelj pobijedi u obje kategorije.

Možeš li nam izdvojiti neku zanimljivost s natjecanja?

Sjećam se da sam na jednom natjecanju gledao zanimljivu borbu. Pobjednik u tom dvoboju je bio 20 kilograma lakši od svog protivnika, ali mu je uspio oboriti ruku, što pokazuje da u ovome sportu nije sve u snazi i veličini.

Imaš li neku svoju „tajnu“ zanata?

Vjerujem da svatko ima neku svoju tajnu kako se priprema ili kako nadmudriti protivnika. Što se tiče moje tajne, to ne bih htio otkrivati jer onda to ne bi bila više tajna.

Ante, kako usklađuješ školu i sport?

Na početku je bilo teže, jer smo započeli sa školom i u popodnevnom turnusu, ali kada sam se priviknuo postalo je puno lakše. Škola je uvijek na prvome mjestu pa prema njoj organiziram treninge i kako ću provesti svoje slobodno vrijeme.

Kako provodiš svoje slobodno vrijeme?

Kao i svi, volim provoditi svoje slobodno vrijeme s društvom. Po prirodi nisam osoba koja će se zatvoriti u kuću i provoditi sate i sate za mobitelom ili igricama. Obožavam izlaske s prijateljima; bilo to u grad, kafić ili noćni klub.

Imaš li vremena za djevojke?

Za svoju djevojku uvijek nađem vremena.

Uz obaranje ruku, imaš li još koju strast?

Naravno, veliki sam zaljubljenik u automobile, pogotovo u Mercedese, a jednoga dana bih volio kupiti novu C-klasnu. Također, volim pratiti i igrati nogomet i rukomet, koje sam trenirao, a Dinamo mi je najdraži klub i jako me veseli njihova odlična sezona u Europi.

Što bi preporučio budućim učenicima naše škole?

Učenje i školske obveze na prvom su mjestu, ali isto tako trebali bi se baviti sportom ili nečim što ih zanima, jer se kroz školu i sport stječu poznanstva koja mogu potrajati cijeli život.

Ukoliko ih zanima kako se obaraju ruke, klub Trojanci ih čeka raširenih ruku!

Jura Josip Kostanjki, 4.a

frendovi iz snova

Preko trnja do...seniora!

U svijetu seniorskih zvijezda našao se naš Domagoj Celiček, učenik 3.f razreda.

Njegov sport je hrvanje!

Hrvanje je borilačka vještina i standardni olimpijski sport. Riječ je o borbi dva protivnika čiji je cilj protivnika savladati koristeći različite zahvate, ali su pri tome zabranjeni udarci, poluge i gušenja.

Hrvanje je jedan od najstarijih sportova kojim su se bavili u doba stare Grčke, a u programu Olimpijskih igara je od prvih dana pa sve do danas.

Ciljevi hrvačke borbe:

- Napraviti zahvat kojim se protivnika sruši na pod i dovede se u poziciju koja se zove tuš ili završnica
- Držati završnicu tako da su protivniku obje lopatice čvrsto pritisnute podlogu
- Izgurati protivnika iz prostora predviđenog za borbu

Grčko-rimski stil:

• Tvorac glavnog pravila Grčko-rimskog načina hrvanja je jedan od Napoleonovih vojnika, Francuz Exbrojat. On je 1848. godine ustanovio pravilo da je zabranjeno izvoditi zahvate ispod pojasa te da je zabranjeno raditi zahvate i poluge gdje bi se moglo ozlijediti protivnika. Grčko-rimski način hrvanja bio je prvi stil hrvanja na modernim Olimpijskim Igrama održanim u Ateni 1896. godine.

Hrvanje u Hrvatskoj:

U Hrvatskoj se hrvanje počelo razvijati potkraj 19. st., u okviru zagrebačkoga Sokola. Novoosnovani Hrvatski hrvački savez član je Međunarodne udruženog hrvanja od 1992.

„Hrvanjem se bavim već dugi niz godina u hrvačkom klubu Hrvatski Dragovoljac. Tijekom moje hrvačke karijere stekao sam mnoga iskustva, poznanstva, ostvario sportske uspjehe. Hrvanje kao borilački sport me je u ranijoj dječjačkoj dobi izgradilo kao snažnu osobu, jednako tako naučilo me je kako se nositi u određenim situacijama.

Svoje uspjehe ostvario sam na raznim nacionalnim i internacionalnim turnirima među kojima su najuspješnija natjecanja bila nacionalna prvenstva gdje sam osvojio **5 titula državnog prvaka te 4 titule viceprvaka države!**

Osvojio sam razne medalje na međunarodnim turnirima reprezentacije, nedavno sam prisustvovao na svom najvećem turniru do sada, Grand Prix Zagreb Open gdje sam osvojio 5. mjesto u jakoj konkurenciji seniora!

Najmlađi sam član reprezentacije i bio sam najmlađi član turnira ; samo ta činjenica govori koliko truda i vremena ulažem u sport.

Hrvanje usklađujem sa školom te povremeno radim zbog toga što hrvanje ne donosi dovoljno sredstava s kojima bi se moglo živjeti.“

Domagoj Celiček, 3.f

Velikani boksačkog ringa

Jura Kunić

Andi Idrizi

„Zlatna šaka“ Jura Kunić – državni prvak u poluteškoj kategoriji!

Naš Jura Kunić (2.d) već je uvelike poznat na stranicama Semafora. Jura uspješno nastavlja svoj pobjednički niz i sigurno zaslužuje titulu „Velikana boksačkog ringa“!

Jura je ove godine, na pojedinačnom prvenstvu Hrvatske u boks u koje se održalo 14. ožujka 2021., u finalu mlađih seniora osvojio zlato i postao državni prvak u poluteškoj kategoriji!

Čestitamo Juri na osvojenoj medalji i laskavoj tituli prvaka!

Bravo Jura!!

(<http://www.boks-savez.hr/hbs/finalni-mecevi-pph-za-mlade-seniore-svi-prvaci-i-osvajaci-medalja/>)

Mlada nada... Andi Idrizi, 3.d

Iako je još zaista mlad, njegovo iskustvo je svakim danom sve veće, a dobri rezultati su nagrada za to. Kako nam je i sam rekao želja mu je biti na samom vrhu. Svojim trudom i radom te brojnim odricanjima niže odlične rezultate poput srebrne medalje s juniorskog turnira u Botevgradu u Bugarskoj, tri državne medalje, dva puta proglašen prvakom grada Zagreba. Tu su još brojni međunarodni turniri izvan granica Lijepa naše kao i Europsko prvenstvo u Rumunjskoj. Kako nam je sam rekao, boksom se počeo baviti jer mu je to nekako u krvi. Naime, njegov otac se bavio borilačkom vještinom, karateom te je bio europski prvak dok je rođak Enver Idrizi bio prvi boksač koji je osvojio zlatnu medalju na Svjetskom prvenstvu kada je Republika Hrvatska postala samostalna.

Uz boks i sve školske obaveze ne ostaje mu baš puno vremena za društvo i aktivnosti kojima se bave njegovi vršnjaci, ali on u boks u uživa i to ga upotpunjuje te ne gleda na to kao neki gubitak. Želja za ostvarenjem ciljeva i snova je velika, a put je težak i dug. Velika potpora njegove obitelji i prijatelja daje mu još više snage i želje za sportom koji toliko voli.

Slavka Jelena Kahlina, 3.d

Luka Šorman – Pušem treneru za vrat!! (srebro ima bolji okus kad je treneru zlato oko vrata)

ATLETIKA - BACANJE KUGLE

Prošle smo godine predstavili našeg zlatnog bacača kugle i dragog nam učenika Luku Šormana.

Luka je unatoč problemima izazvanim koronavirusom uspio zadržati formu, naporno trenirati i osvajati nove rezultate.

Na Zimskom bacačkom prvenstvu Hrvatske osvojio je srebrnu medalju, ali sada kao senior.

Trener kojeg Luka uvijek spominje, Dubravko Brdovčak, na istom je natjecanju osvojio zlatnu medalju. Lijepo je znati kad ti netko otvorena srca pruži sportsku podršku i kad učenik sustigne učitelja/trenera.

Hvala obojici što su nas svojim uspjesima uveseljavali tijekom Lukina školovanja.

Uredništvo

Luka Šorman napisao je i pismo zahvale svojim razrednim prijateljima te profesorima Škole za cestovni promet:

U Školi za cestovni promet stekao sam brojna prijateljstva. Zahvalan sam profesorima koji su me „trpili“, ali i pomagali da mi se što više prilagode radi treninga i natjecanja.

Škola je na mene posebno utjecala jer me izgradila u boljeg sportaša, dala mi je znanje i na tome sam joj zahvalan. Nekim profesorima sam posebno zahvalan jer su bili tu za mene kada sam imao problema s ocjenama.

Shvatili su da ja paralelno sa školom treniram i ostvarujem dobre rezultate.

Također, zahvalan sam i razredu jer su me podnosili, ali su mi bili velika podrška u sportu.

Danas kada se pogledam do kud sam stigao i što sam sve postigao, što u školovanju, što u sportu, zahvalan sam roditeljima što su mi bili podrška i što su me tjerali da učim.

Zahvaljujem se svima na ukazanom povjerenju!

Luka Šorman, 4.b

Zaprešić Boys - Shalla

Glazbeni producent Bojan Šalamon – Shalla, koji autorski stoji iza hitova Nine Badrić, Zaprešić Boysa, Zsa Zse, Damira Kedže, Connecta i ostatka zvijezda na hrvatskoj estradi, otkrio nam je ponešto o sebi...

Poznat si kao jedan od najpoznatijih glazbenih producenata u Hrvatskoj. Kako si se odlučio baviti glazbom, ispričaj nam kratko svoju glazbenu povijest. S kime trenutno surađuješ i na što si najviše ponosan?

Moja prva ljubav bila je hip hop glazba još u osnovnoj školi, a s 14 godina sam s Ivanom Dražićem osnovao grupu Connect. Za mene je to bilo više od same glazbe jer je tih godina u Hrvatskoj hip hop bio tretiran kao pokret; od odijevanja, načina izražavanja, poruke u pjesmama, bunta koji se prenosio kroz pjesme i druženja s određenom skupinom ljudi, istomišljenika koje je poslije preraslo u ozbiljno bavljenje glazbom.

2003. grupa Connect otvara prvi studio u mojoj obiteljskoj kući (u podrumu) gdje se stvara prvih par demo albuma koji i mene usmjeravaju više prema produkciji nego izvođenju glazbe (repanju). 2005. godina je prekretnica kada izlazi prvi službeni album „Prvo pa muško“ i tad su mi se otvorila sva vrata za suradnju sa svim vodećim hip hop glazbenicima; to je zapravo početak mog profesionalnog bavljenja glazbom. Uz grupu Connect, od 2005. godine paralelno sam suosnivač i član benda Zaprešić Boys. Tijekom godina moj je izričaj evoluirao i zadnjih 10 godina se bavim većinom modernom pop produkcijom.

U međuvremenu sam postao suvlasnik izdavačke kuće i glazbenog studija Rubikon Sound Factory, predavač glazbene produkcije na MPA Music Production Academy, a Nina Badrić, Zsa Zsa, Damir Kedžo, Franka Batelić, Jacques Houdek, Vanna... samo su neka imena hrvatske estrade s kojima trenutno surađujem.

Najviše sam ponosan na svoj bend Zaprešić Boys gdje nisam samo producent i aranžer već i izvođač; zajedno smo stvorili najpoznatije hrvatske navijačke pjesme i imali priliku propotovati cijeli svijet.

Imaš li glazbenu naobrazbu? Koliko je formalno obrazovanje bitno za današnje mlade generacije?

Znamo da predaješ glazbenu produkciju na MPA- Music Production Academy.

Nisam završio glazbenu školu. Pohađao sam opću gimnaziju, nakon koje sam završio preddiplomski studij Menadžmenta u kulturi, ali posjedujem sve certifikate za kolegij koji predajem, a on se odnosi na softver Cubase (digital audio work station), koji služi za programiranje glazbe. Smatram da je formalno obrazovanje itekako bitno jer nas uči socijalizaciji, komunikaciji, obvezama, radnoj etici i svim ostalim vještinama potrebnima za svakodnevni život, no postoje profesije za koje se još uvijek ne možete formalno obrazovati radi napretka tehnologije, ali vas osobna upornost, trud, volja i rad mogu odvesti do željenog cilja.

Član si navijačkog benda Zaprešić Boys, koliko vas ima, idete li i dalje na utakmice, jeste li isključivo navijački bend ili ste se okrenuli ljubavi prema domovini s pjesmama „Moj Vukovar“, „Jedina“, „Moja“?

U bendu smo petorica, na utakmice znamo i dalje otići, ali više nismo toliko aktivni u samom radu navijačkih grupa. Već dugo vremena želimo maknuti stigmom da smo isključivo navijački bend jer mislimo da imamo puno toga za ponuditi, a uz navijačku tematiku obrađujemo domoljubnu i sociološku tematiku te aktivno sudjelujemo u povezivanju i komunikaciji s hrvatskim zajednicama u stranim zemljama.

Izvor fotografija: nina@rubikonsf.com

Zaprešić Boys ne održavaju koncerte samo na području Hrvatske, bili ste i na nekim turnejama izvan zemlje? Kakva publika dolazi na te koncerte?

Bili smo na turnejama u Australiji, Novom Zelandu, Kanadi, SAD-u i po Europi. Svi naši koncerti su vrlo posjećeni, svaki nastup prepun je emocija... Publika koja dolazi na naše koncerte je raznolika, dolaze i do tri različite generacije. Koncerti su istodobno i prilika za druženje i komunikaciju s ljudima iz hrvatskih zajednica; na turnejama smo doživjeli toplinu i gostoprimstvo naših iseljenih ljudi, stekli prijateljstva za cijeli život, doživjeli njihovu svakodnevicu...

Koju turneju i nastup sa Zaprešić Boysima pamtiš kao najljepšu?

Turneju u Australiji koja se dogodila netom nakon uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije 2018. godine jer su emocije i doživljaji ljudi bili vrlo „friški“ i atmosfera je bila vrlo slična dočeku. Izdvojio bih nastup u Melbourneu na Croctober festu gdje je prisustvovalo 5000 ljudi i gdje je na naš izlazak šator „gorio“!

Jesi li mislio da će pjesma „Igraj moja Hrvatska“ polučiti takav uspjeh među publikom? Kakav je osjećaj nastupati pred punim Trgom, što te se posebno dojmilo?

U početku smo odmah znali da je to jedna od naših najboljih pjesama, no ni u primisli nam nije bilo da će ostvariti takav uspjeh. Teško je bilo nadmašiti pjesme „Srce vatreno“, „Samo je jedno“ i „Neopisivo“. Samom uspjehu pjesme također je pridonio najveći uspjeh hrvatske reprezentacije osvajanjem srebra na SP u Rusiji. Nastup na dočeku pred više od 200.000 ljudi je neosporno jedan od naših najvećih i najdražih. Nezaboravan trenutak u karijeri! Taj događaj je ušao u hrvatsku modernu povijest i radi toga je osjećaj neopisiv.

Zaprešić Boysi su nedavno, nakon povijesnog plasmana Dinama, snimili pjesmu i spot „Nebo boje Dinama“ u svega 2 dana. Reci nam nešto o tome, kakve su reakcije publike?

Pjesma je nastala 2019. godine pred, nažalost, neostvareni uspjeh Dinama ulaskom u drugu fazu Lige prvaka. S obzirom na to da pjesma nije bila dovršena, u 48h smo uspjeli snimiti ostatak pjesme i cijeli videospot. Nikada nismo nešto takvo napravili u tako kratko vrijeme, no s obzirom na uspjeh Dinama koji nam je svima prva ljubav, ovo je bio prioritet.

Kakvi su planovi benda za nadolazeće Europsko prvenstvo u nogometu?

Spremamo pravu glazbenu poslasticu, suradnju s jednim velikim hrvatskim bendom i očekujemo da će se ta pjesma pridružiti našim najvećim hitovima. Ostalo neka ostane tajna do sredine svibnja kad očekujemo premijeru.

Što bi poručio dečkima i curama u Školi za cestovni promet koji su glazbeno talentirani i žele se baviti glazbom?

Svakako bih preporučio prijavu na MPA Academy koja nudi stipendiranje ljudi kroz svoj program (financiran putem EU fondova) ukoliko su zainteresirani za audio inženjering, glazbenu i multimedijsku produkciju. Naravno, za osobu koja ima takve afinitete preduvjet je vrlo dobro poznavati stil glazbe kojim se želi baviti.

Kakav si vozač, voliš li voziti? Što trenutno voziš? Imaš li „dream car“?

Vozač sam, obožavam voziti i imam iskustva i prijeđenih kilometara zbog čestih nastupa po Europi na koje uvijek idemo automobilom. Vozim defenzivno, pazim da vozim odmoren i usredotočen te da vožnju prilagodim uvjetima na cesti. Trenutno vozim BMW 520d, a moj „dream car“ je Bugatti Veyron ili neki Rimac, C Two.

Andrea Maskalan, prof.

Glazbena produkcija

Glazbena produkcija je proces razvoja, stvaranja i dorade snimljene glazbe za javno predstavljanje. Glazbena produkcija može se odnositi na čitav ciklus glazbenog djela od pisanja pjesama i skladanja do snimanja i dizajna zvuka do miksanja i masteringa.

Pojam glazbenog producenta potječe iz američkog načina funkcioniranja, premda je to nekad bio najčešće izdavač ili kuća, a ne nužno osoba koja je odlučivala što će se događati s proizvedenim materijalom.

Tijekom vremena je producent postala osoba koja radi u ime izdavačke kuće ili studija.

Što rade glazbeni producenti?

Danas u glazbenoj industriji postoje dvije vrste producenata. Izvršni i glazbeni. Izvršni producent nadgleda financije projekta, a glazbeni nadgleda kreaciju glazbe.

Oni nude kreativni doprinos i bilješke o isporuci glazbenika i tehničkim izborima koje je donio inženjer. U R&B i hip-hopu, pojam producent najčešće se odnosi na osobu koja je napravila beat na koji umjetnici pjevaju ili repaju "Beatmaking".

Proizvođač beatova će stvoriti pun ritam s melodijama, akordima, bubnjevima, gitarama i možda čak i vokalnom idejom vrhunske linije.

Najčešće korišteni instrumenti u beatmakingu : bubnjevi, klavir, električni klavir, gitara, flauta, sintisajzer.

Poznati glazbeni producenti : Rick Rubin, Phil Spector, Dr. Dre, George Martin...

Povijest glazbene produkcije

Bačvaste orgulje

Prvi sačuvani instrument bio je primitivni primjerk stvoren u Francuskoj u 17. stoljeću. Mogao je svirati samo jednu melodiju i služio je za vježbanje pjevanja ptica, te se stoga nazivao "organom ptice".

Za sviranje instrumenta, samo ste trebali okretati ručicu instrumenta, bez poznavanja glazbe.

Fonograf

Prva prekretnica u povijesti glazbe bio je izum fonografa Thomasa Alve Edisona, 1877. godine. Uređaj je mogao bilježiti i reproducirati telefonske i telegrafске poruke. Prva snimanja zvuka na fonografu odvijala su se vertikalnim urezivanjem na valjak fonografa koji je prvo bio omotan kositrenom folijom, a tek poslije premazan voskom.

Gramofon i gramofonska ploča

Sljedeći velik izum bio je onaj Nijemca Emila Berlinera koji 1887. razvija metodu snimanja zvuka pomoću lateralno urezane brazde. Njegovo otkriće možemo smatrati prethodnikom današnje gramofonske ploče.

DAW

Pojava računala i prvih DAW-ova (Daw-Digitalaudio workstation -Digitalna audio radna stanica) 1980-ih – omogućilo je glazbenicima istraživanje mogućnosti ove nove tehnologije, obogaćujući glazbenu povijest daljnjim prekretnicama.

Izbor s mrežnih stranica

Državno natjecanje učenika strukovnih škola - WorldSkills Croatia 2021.

worldskills
Croatia

Karlo Gucić s ravnateljem Škole

Iva Cik-Grgošić

WorldSkills Croatia najveće je događanje u obrazovanju u Hrvatskoj i najveće natjecanje u ovom dijelu Europe.

Državna natjecanja učenika strukovnih škola – WorldSkills Croatia provode se s ciljem promidžbe strukovnog obrazovanja i važnosti vještina, razvoja karijere, međunarodne suradnje te natjecanja mladih osoba općenito.

Naša škola natječe se u dvije discipline: **Prometna logistika i Vožnja motornog vozila.**

U disciplini **Prometna logistika** najbolji uspjeh postigla je učenica **Iva Cik-Grgošić** iz 4.e (mentor Goran Matić, prof.), a u disciplini – **Vožnja motornog vozila**, najbolji ukupni rezultat ostvario je učenik **Karlo Gucić** iz 3.g (mentor Karlo Šoštarić, prof.) Postignutim uspjesima uspješni su se plasirati na Državno natjecanje.

Čestitamo Ivi i Karlu!

Donacija tvrtke „Tokić d.o.o.“

U današnje vrijeme kada smo okruženi sve većom količinom negativnosti, u vrijeme kada gospodarska aktivnost sve osjetnije zamire i radnici ostaju bez radnih mjesta sve su rjeđi primjeri ulaganja privrednika u obrazovni sustav. Međutim, još uvijek postoje tvrtke koje su, svjesne važnosti obrazovnog sustava, spremne izdvojiti dio svojih sredstava za njegovo unaprjeđenje. Takva tvrtka je Tokić d. o. o., jedan od vodećih trgovaca autodijelovima i popratnom opremom u Hrvatskoj.

U sklopu obilježavanja 30. godišnjice postojanja, Tokić d. o. o. je odabrala škole u Hrvatskoj kojima će donirati sredstva za opremanje.

Među odabranima se nalazi i naša Škola. Dana 3. prosinca 2020. primili smo predstavnika tvrtke Tokić d.o.o. gospodina Zvonimira Šegu koji nam je uručio financijsku donaciju koja će biti utrošena u opremanje škole s ciljem podizanja kvalitete izvođenja nastave strukovnih predmeta.

(www.scp.hr)

Blaž Beljo
Matija Božić
Jan Marko Bujanović
Domagoj Celiček
Semir Džemali
Patrik Ferat
Mihael Glasnović
Petar Hrastinski
Goran Husinec
Leon Jerković
Luka Jonjić
Dominik Jovac
Matej Jurić
Zvonimir Krizmanić
Antonio Matokanović
Kazimir Mendeš
Josip Mlinarić
Filip Močibob
Luka Pešut
Bruno Petek
Gabriel Prelec
Adnan Rizvić
Luka Škare
Neven Tomada
Martin Vlahović
Patrik Vrščak

Razrednica: Natalija Ozimec, prof.

Završni razredi

3.F

Alijagić Dario
Antolović Leonard
Baftijaj Robert
Darojković Ante
Dorotić Mihael
Džalto Luka
Geceg Gabriel
Grgić Gabrijel
Grubišić Roberto
Gucić Karlo
Held Luka
Hrustić Antun
Jurkin Patrik
Knežević Ivan
Krmpotić Tin
Martić Jan
Matanović Igor
Palčić Antonio
Pičuljan Marin
Pranjić Franjo
Radovac Antonio
Spevec Ivan
Špiljar Andrea
Valetić Leonardo
Žužul Stijepan

Razrednik:
Tomislav Papić, prof.

3.G

Završni razredi

3.H

Bruno Bačan
 Arian Bašić
 Jakov Crnečki-Galic,
 Dominik Džinić
 Matija Habuzin
 Mihael Jaković
 Tomo Kalaj
 Leonardo Krajnović
 Ivan Markić
 Ivan Pavlek
 Luka Radić
 Willi Schneider
 Mario Sedić
 Lovro Sučić
 Valentina Šprajc
 Luka Vidović
 Laura Wolgemuth
 Gabrijel Zlodi
 Leonardo Behin
 Markos Jaković
 Ivan Posavec
 Tomislav Saratlija

Razrednica:
Jasmina Radičević, prof.

3.I

Al-Khazraji Shebl Duraid Basim
 Babić Dominik
 Bajrić Entoni
 Bilanović Marina
 Duvnjak Mateo
 Glavina Adrijan
 Harambašić Ian
 Ištvančić Danijel
 Jokić Albert
 Kancijan Dominik
 Kosanović Dean
 Matakun Ivan
 Mijalić Ivan
 Mišljenčević Saša
 Munjaković Karlo
 Parenta Karlo
 Paver Krešimir
 Savić Luka
 Sinković Danijela
 Štajduhar Sven
 Švalm Katja
 Turković Tea
 Vrdoljak Laura
 Zlodi Paola

Razrednica: Jelena Grginov, prof.

Pismo maturanta

Škola za cestovni promet mjesto je gdje se spajaju nespojive kombinacije ljudi, mjesto gdje se rađaju nova poznanstva, prijateljstva, ljubavi...

Nakon 3 godine školovanja i raznoraznih novih iskustva, o školi mogu napisati samo lijepe riječi. Bilo je lijepih i manje lijepih trenutaka, no ostaje ono što zlata vrijedi - nova znanja, iskustva i prijateljstva.

Svugdje, pa tako i ovdje, ima različitih profesora, no uvijek ću se rado sjećati onih s kojima smo proveli najljepše sate, najzanimljivije obradili gradivo ili pak petkom predahnuli u popodnevnoj smjeni. Za vrijeme našeg školovanja poklopio se čitav niz neobičnih situacija koje su potresle naše školovanje, no nisu ga uništile kao ni naše zajedništvo već su ga ojačale i time pokazale da je naše zajedništvo neuništivo.

Osim dobrih profesora ne smijemo zaboraviti glavnog „motivacijskog trenera“ škole, a to je legendaran Miki i njegova kantina. Svaki učenik barem je jednom bio loše volje, no nakon par Mikijevih šala i razgovora čovjeku bude lakše i barem nakratko zaboravi na sve probleme koji ga tište i vedriji nastavi svoj dan. U školi možete pronaći ljude različitih karaktera i izričaja; situacija na hodnicima je „šarena“, ali se nitko ne omalovažava jer ima drugačiji stil oblačenja ili boju kose.

Slobodno mogu reći nakon završetka Škole za cestovni promet kako su sve priče i predrasude koje se javljaju prijepisa neistinite. Škola za cestovni promet mjesto je za svakoga.

Ovdje se stječu nova, nezaboravna iskustva!

Luka Savić, 3.I

Antić Noa
 Antolić Dorotea
 Baković Andrej
 Barbarić Jan
 Beribak Patrik
 Čapan Ante
 Đekić Leon
 Galeković Hana
 Gršetić Antonija
 Hamidović Lea
 Kostanjski Jura Josip
 Kovačić Ivan
 Kušec Marko
 Novak Leon
 Perković Antonija
 Stanić Ivo
 Strancarić Dora
 Strelec Elena
 Šarčević Marta
 Štefiček Ivan
 Tomac Sonja
 Žitković Fran

Razrednica: Martina Sesar, prof. mentor

4.A

Alpeza Karlo
 Bačurin Marko
 Barić Šimun
 Filipčić Tristan
 Glasnović Antun
 Ikić Katarina
 Karlić Marko
 Kobasić Tadej
 Krizmanić Stjepan,
 Marković Marcel
 Mikac Petar Krešimir
 Paurević Josip
 Pavković Patrik
 Pavlek Robert
 Radić-Tunjić Nikola
 Radoš Petar
 Rako Luka
 Relja Daniel
 Rogina Martina
 Stojak Emanuel
 Stojak Gabriel
 Šorman Luka
 Zaborac Matej
 Žilić Antonio,
 Žlabravec Katarina Erica
 Žuglic Enrique Stjepan

Razrednica: Marija Kalac, prof.

4.B

Završni razredi

4.C

Ačkar Petar
Barišić Petar
Belečić Davor
Blažević Dominik
Davutović Monika
Dimitrović Ema
Došen Josip
Dujaković Lea
Gašparec Lukrecija
Granić Petar
Hmelina Marko
Ivšak Natali
Jakirčević Lorena
Jerković Lorena
Korjanić Sara
Lagetar Jakov
Lovrić Doris
Martić Antonela
Močan Mateo
Sente Karla
Strelar Dominik
Štefanac Tin
Tomić Marin
Trogrlić Tomislav

Razrednica:
Lovorka Vidić, prof., mentor

4.E

Adžaga Sven
Banić Ante
Beluhan Patrik
Benić Manuela
Bulat Dominik
Cik-Grgošić Iva
Crnčević Paula
Čmelješević Ema
Godrijan Ira
Grahovac Patricija
Jozić Matea
Kolar Tvrtko
Koren Mía
Lovrić Stipe
Macukić Marija Tereza
Majić Ivan
Marić Marko
Novaković Romina
Pećarina Matej
Petrović Lukas
Picek Helena
Pilić Damir
Šišić-Bećirović Dino
Uroić Tončina Nikola

Razrednica:
Mirela Panić, prof.

4.D

Gabrijel Brlić
Karlo Bonić
Dominik Raguž
Ivan Tomas
Marko Tomičić
Petar Cetina
Tin Draženović
Mateo Filipović
Mario Borojević
Kristijan Valaško
Karlo Jurina
Ivana Slunjski
Jelena Pranjić

Dominik pališić
Tommi Lovak
Robert Šendula
Fran Justament
David Šuša
Bruno Kukec

Razrednica:
Ana Gržalja, prof.

Pismo maturanta

2009. je bila godina početka mog školskog obrazovanja. Kad se osvrnem unatrag, shvatim da je tih dvanaest godina brzo prošlo – godine u kojima sam stekao puno dobrih i loših iskustava i stasao u odraslu osobu.

Oduvijek sam volio automobile, vozila, promet i ceste. Od malih nogu roditelji su me učili da radim ono što volim i što me zanima. Ispunjen ljubavlju i interesom prema automobilima, odlučio sam upisati Školu za cestovni promet. Školu sam u ove četiri godine pohađao s lakoćom i bez velike muke, ne zato što sam inače izvrstan učenik, nego zato što me to primarno interesira i što to volim. Tijekom godina stekao sam puno prijatelja, poznanika i dobrih iskustava. Neki od tih prijatelja će, vjerujem, ostati za cijeli život. Naučio sam mnogo o automobilima, prometu, cestama i općenito vozilima, zahvaljujući ovoj školi, profesorima i prijateljima koji su puni volje i želje za druženjem mene uputili u nova znanja i iskustva.

Uvijek ću ovo razdoblje pamti s osmijehom na licu.

Poruka koju šaljem svima:
„Svaku prepreku prihvatite kao izazov i hrabro se s njim suočite. Tako ćete ostvariti svoje ciljeve i snove. Budite svoji, trudite se i borite!“
Hvala svima!
Tadej Kobasić, 4.b

Naši umirovljenici

Ankina parlaonica

Prošle je godine, diskretno s dojmljivim govorom, u mirovinu otišla naša Anka. Tko ne zna Anku, zasigurno je vrlo kratko u školi. Nizala je naša Anka godine rada, ali i anegdota.

Živahna, osebujna, neponovljiva. Govor glasan, šifriran. „Koga tražiš? Ak' tražiš osobu C, lijevo, osoba B desno. Me razmeš?“ Za one s niskim šećerom, u pripremi, na porti, čokolada. Za zalogaj s nogu, komadić Ankinog domaćeg sira. Za Ankin osmijeh, njena djeca. Tek otkad je u mirovini, vidimo koliko je živaca imala za sve nas. Svi smo malo stali, ispričali dnevne probleme, Anka bi nabacila neku anegdotu i lakše se disalo. Kasniš u školu? Zoveš Anku da otključa razred; duže kasniš, Anka je u ponovljenoj ophodnji, učenici imaju zadatak. „Prepiši, ponovi, kaj nije jasno?“.

Sve životne predmete predavala je naša Anka, znala je sve školske priče, one koje smo htjeli da se znaju, ali i one o kojima se šutjelo. Učenici su, također, znali koliko je bitno biti s Ankom dobar jer to ti omogućuje paket pogodnosti. Samo moraš biti pristojan i „daj se malo skuliraj, me razmeš?“.

Anka Navračić

Za one dugovječnije u školi, Anka i Đurda su mogle i same „držati“ školu. Pitaj Đurđu, pitaj Anku i više nemaš problema. Naravno, svi uvijek letimo, a onda nastupi neka praznina i simpatizirao ili ne, odjednom se sjetiš, osjetiš da netko nedostaje. Kao da smo se u „novom normalnom“, malo očovječili, sve se više sjećamo naših umirovljenika, dragih kolega s kojima smo disali ovaj isti zrak... ili samo mi stariji nastojimo sačuvati priče Škole kojima i jest red da se prenose s koljena na koljeno. To je naša prepoznatljivost, zbornica smijeha...

Mala je to priča o velikoj Anki, čuvarici Škole i školskih tajni.

Enči, hvala ti na svemu, želimo ti vesele umirovljeničke dane!

Na sljedećem raskrižju...u mirovinu!

Nakon brojnih edukacija u vožnji 1:1, proširiti horizonte u mirnijem životu bez kandidata i ispitivača, umirovljeničke dane odlazi provoditi i naš instruktor vožnje Željko Crnković!

Dragi Željko, mirne i radosne umirovljeničke dane!

Željko Crnković

UPRAVA ŠKOLE

Ravnatelj

Tomislav Čurković, dipl. ing.
tel: 2300-458 mail: tomislav.curkovic@scp.hr

Voditelj obrazovanja odraslih polaznika

Renata Heljić, dipl. ing. - prof. mentor
renata.heljic@scp.hr

Tajnik škole

Tomislav Palić, dipl. pravnik
tomislav.palic@scp.hr

Voditelj osposobljavanja vozača motornih vozila

Tomislav Kučina, dipl. ing. - prof. savjetnik
mail: tomislav.kucina@scp.hr

Voditelj računovodstva

Elizabeta Petrž, dipl. ekonomist
elizabeta.petrz@scp.hr

Stručno pedagoška služba

Školski psiholog

mr. Snježana Kovač,
prof. savjetnik
snjezana.kovac@scp.hr

Pedagog

Anja Trišić Koprivnjak,
mag. pedagogije.
Ida Klemenčić, mag.
pedagogije (zamjena)
anja.trisic@scp.hr
ida.klemencic@scp.hr

Defektolog

Nediljka Vlajčić,
defektolog-socijalni
pedagog
nediljka.vlajcic@scp.hr

Knjižničar

Josip Hadrović, prof.
josip.hadrovic@scp.hr

Organizator nastave

Mirela Panić, prof.
mirela.panic@scp.hr

Nastavnici

Hrvatski jezik

Manuela Goleš
Krinfokai
Siniša Subjak (zamjena)
Daliborka Kokić
Andrea Maskalan
Jasmina Radičević
Josip Sraka
Ljiljana Šutalo Zorić
Lea Car

Engleski jezik

Natalija Brkić
Sandra Ivanušić
Frančeska Šimić
Dolores Torić-Jadrin

Njemački jezik

Natalija Brkić
Marina Katalenić
Marina Ignjačić
Ljiljana Lučić Župan

Matematika

Jelena Grginova
Marija Jelić
Robert Bozoki
(zamjena)
Judita Janković
Mirela Panić
Kristina Petras
Jelena Šunjić

Tjelesna i zdravstvena kultura

Matija Brkljačić
Ana Gržalja
Martina Sesar, prof.
mentor
Danijel Bertović

Povijest

Tomislav Šarlija prof.
savjetnik
Jasmina Radičević

Geografija

Snježana Eror-Adamić
Karlo Horvat

Fizika

Jure Ajduk, prof. mentor
Nataša Gotal

Kemija, Ekologija u prometu

Vedrana Cvitanić, prof.
mentor

Biologija

Vedrana Cvitanić, prof.
mentor

Etika

Ivana Zelenika

Prometna skupina predmeta

Maja Balenović
Željko Crnko
Igor Jelić
mr. Dražen Kobasić
mr. Snježana Kovač,
prof. savjetnik
Tomislav Kučina, prof.
savjetnik
Miljenko Lukiček, prof.
savjetnik

Ekonomska skupina predmeta

Vesna Dumančić, prof.
mentor
Željka Turković

Strojarska skupina predmeta

Željko Brguljan
(Ivana Birin zamjena)
Renata Heljić, prof.
mentor
Sanja Tirić, prof.
savjetnik
Mirjana Vidanović
Lovorka Vidić, prof.
mentor

Računalstvo

Ana Martinić
Mirta Radmilović

Praktična nastava

Bruno Marković
Goran Matić
Zoran Oreščanin
Natalija Ozimec
Tomislav Papić
Karlo Šoštrarić
Sanja Tirić
Mirjana Vidanović
Lovorka Vidić, prof.
mentor
Tomislav Žlabur

Bruno Marković
Goran Matić
Zoran Oreščanin
Natalija Ozimec
Tomislav Papić
Milan Pernar
Karlo Šoštrarić
Krešimir Utović
Tomislav Žlabur
Ivana Čorić

Prva pomoć

dr. sc. Maja Marić Bajs

Stručni učitelji - Instruktori vožnje

Marin Bužan
Tomislav Bužan
Kruno Kašnar
Robert Schubert
Aleksandar Vučković
David Vugrin
Marko Matešić
Marin Gašparec
Stjepan Ugarković
Tomislav Pavlić
Željko Crnković

Administrativno tehničko osoblje

Vladimir Balaško
Jadranka Božić
Marija Brnadić
Jadranka Deranja
Melita Bulat (zamjena)
Mirjana Jančić Juranović
Ljubica Konig
Gordana Genzić
Grozdana Mužek
Kasumović Diana
Svjetlana Jurišić Pršlja
Sandra Vitez Jagodić
(zamjena)
Slavka Tenji
Mara Kešina